

N A B O Ź E Ń S T W A

**do
Miłosierdzia Bożego**

N A B O Ź E Ń S T W A DO MIŁOSIERDZIA BOŻEGO

/"tygodniowe" lub "miesięczne"/ Czas odprawiania	3
FORMY NABOŻEŃSTW	4
F o r m a p i e r w s z a - z e M s z ą ś w i ę t ą.....	4
F o r m a d r u g a - p o M s z y ś w i ę t e j	5
F o r m a t r z e c i a - b e z M s z y ś w i ę t e j.....	23
A/ GODZINY MIŁOSIERDZIA	24
I. GODZINA MIŁOSIERDZIA	24
II. GODZINA MIŁOSIERDZIA przed Najświętszym	
Sakramentem	36
III. GODZINA MIŁOSIERDZIA za kapłanów i osoby	
zakonne.....	46
IV. GODZINA MIŁOSIERDZIA Adoracja	
Przenajświętszej Trójcy w Jej Nieskończonym	
Miłosierdziu.....	54
V. GODZINA MIŁOSIERDZIA "Panie, pozostań z	
nami"	62
B/ GODZINA ŚWIĘTA o Miłosierdzie Boże nad światem	71
C/ GODZINA UWIELBIENIA Miłosierdzia Bożego	
śpiewem i modlitwą.....	91
D/ NABOŻENSTWO POKUTNE	123
E/ NABOŻEŃSTWA SŁOWA BOŻEGO	142
I. NA II NIEDZIELĘ PASCHALNĄ	142
II. O MIŁOSIERDZIU BOŻYM.....	159
III. O MATCE BOŻEJ MIŁOSIERDZIA	173

N A B O Ż E Ń S T W A DO MIŁOSIERDZIA BOŻEGO /"tygodniowe" lub "miesięczne"/ Czas odprawiania

Czas odprawiania

Dniem najbardziej odpowiednim dla wszystkich nabożeństw, nie tylko do miłosierdzia Bożego, odprawianych w ciągu tygodnia jest środa. Wierni, którym w pobożności nie wystarcza niedziela, odczuwają, już pewien głód duchowy.

Jest bowiem parę dni po niedzieli, a jeszcze trochę dni przed niedzielą.

Odpowiednim dniem w ciągu miesiąca może być pierwszy czwartek. Z pewnością to nabożeństwo równocześnie ożywi tzw. "Godzinę świętą", która nie cieszy się zbyt wielką frekwencją. Zresztą tak już było w Ogrójcu przy jej ustanowieniu.

FORMY NABOŻEŃSTW

F o r m a p i e r w s z a - z e M s z ą ś w i ę t ą

1. 1. Pół godziny przed Mszą świętą: "Godzinki o Miłosierdziu Bożym" /25 minut/,
2. 2. Koronka do Miłosierdzia Bożego, jako bezpośrednie przygotowanie do Mszy świętej,
3. 3. Msza święta wotywna o Miłosierdziu Bożym, o ile na to pozwalają przepisy.

Homilia: tematyka - np. objaśnianie poszczególnych wezwań z Litanii do Miłosierdzia Bożego /starczy na cały rok/.

4. Uwielbienie Miłosierdzia Bożego "Litanią", którą rozpoczynamy śpiewać z początkiem Komunii świętej.

5. Modlitwa Pokomunijna jest równocześnie zakończeniem Litanii.

F o r m a d r u g a - p o M s z y ś w i ę t e j

Może mieć formę niżej podaną:

w całości lub w części, zależnie od czasu jaki mamy do dyspozycji.

NABOŻEŃSTWO "TYGODNIOWE" LUB "MIESIĘCZNE" do Miłosierdzia Bożego

WYSTAWIENIE NAJŚWIĘTSZEGO SAKRAMENTU.

Pieśń; np. „Bądźże pozdrowiona Hostio żywa..”

WYJĄTKI Z DZIENNICZKA św. Faustyny - cz. I.

"Kiedy dusza zbliża się do Mnie z ufnością, napęlniam ją takim ogromem łask, że sama w sobie tych łask pomieścić nie może, ale promieniuje na inne dusze. Wszystko co istnieje jest zawarte we wnętrzu miłosierdzia Mojego głębiej niż niemowlę w łonie matki. Jak boleśnie rani Mnie niedowierzanie dobroci Mojej. Najboleśniej ranią Mnie grzechy nieufności. Łaski Mojego miłosierdzia czerpie się jedynym naczyniem, a jest nim ufność. Im więcej dusza zaufa tym więcej otrzyma. Wielką Mi pociechą są dusze o bezgranicznej ufności, bo w takie dusze przelewam skarby swych łask."

-

Módlmy się modlitwą ufności:

/Prowadzący czyta - wszyscy powtarzają/

Ufam Trójcy Przenajświętszej -

Ufam Ojcowskiej Opatrzności Boga Ojca naszego –

Ufam Boskiemu Dzieciątka w żłóbku. Złożonemu –

Ufam Chrystusowi na Krzyż. umęczonemu -

Ufam Najświętszym Ranom Jego -

Ufam niewyczerpanym zasługom Zbawiciela –

Ufam Najśłodszemu Sercu Jezusowemu -

Ufam Panu w Najświętszej Eucharystii utajonemu –

Ufam niewysłowionemu Imieniu Jezusa -

Ufam Duchowi Świętemu, w którym pełnia światła i świętości -

Ufam niepojętej Miłości Bożej -

Ufam nieskończonemu miłosierdziu Bożemu –

Ufam dobroci Bożej -

Ufam mądrości Bożej –

Ufam wszechmocy Bożej -

Ufam mocy Najświętszej obecności Bożej -

/wszyscy odpowiadają Jezu, ufam Tobie/

W najtrudniejszych chwilach życia...

W grożących niebezpieczeństwach...

W opuszczeniu od ludzi - tym bardziej...

W przykrościach i upokorzeniach...

W cierpieniach fizycznych i moralnych...

W niezrozumianych dla mnie zrządzeniach Bożych...

W bolesnym niepokoju o los moich najdroższych...

W niepewności o dalszą przyszłość...
W gotowości przyjęcia tego co ona nam przyniesie...
W udręczeniach i oschłości duszy...
W pokusach i zniechęceniach...
W troskach i smutkach moich...
W chorobach i niedostatkach...
W pociechach i przeciwnościach...
Kiedy przeraża mnie wielkość grzechów...
Gdy nadzieje moje w gruzy się zamieniają...
Gdy w stosunku do bliźnich oziębi się w sercu uczucie...
Gdy godzina mojej śmierci zbliżać się będzie.
Mimo niezliczonych grzechów moich...
Mimo całej nędzy mojej - tym mocniej...
Na dziś i na zawsze bez zastrzeżeń i ograniczeń...

Śpiewamy: Jezu ufam Tobie /3x/ ;
lub: "Pod Twą obronę, Ojcze na niebie.."

ODDAJEMY SIĘ W RĘCE MIŁOSIERNEGO BOGA

/Wszyscy odpowiadają: oddaję w ręce Twoje /
Moje upodobania, wstręty i trwogi...
Moje trudności i walki...
Tych, których kocham i którzy mnie kochają...
Tych, którzy nade mną pracowali i pracują...
Tych, którzy się za mnie modlą i proszą o modlitwę za
siebie...
W niebezpieczeństwie duszy pozostających...

Kościół święty i cały rodzaj ludzki...
Ojca świętego ...
Ordynariusza naszego...
Biskupów i kapłanów całego świata...
Zakony i Instytuty katolickie...
Misje i misjonarzy katolickich...
Proboszczów i spowiedników naszych...
Ojczyznę naszą i rządzących nią...
Rodziny nasze, młodzież i dzieci...
Przyjaciół i wrogów naszych...
Wszystkich czcicieli Miłosierdzia Bożego...
Myśli, słowa, prace i spoczynek nasz...
Wolę, życie, śmierć i wieczność naszą...

DZIEKUJEMY BOGU ZA ŁASKI JEGO
NIESKOŃCZONEGO DLA NAS MIŁOSIERDZIA --
/wszyscy odpowiadają: Dziękujemy Ci Panie/

Za powołanie nas z nicości do bytu...
Za żłóbek Twój, Krzyż święty i Wielkanocny poranek...
Za zstąpienie Ducha Świętego z Jego siedmioma darami...
Za rodziców chrześcijańskich...
Za przybrania nas za synów i córki, i dziedziców Królestwa Twego...
Za dopuszczenie nas do poznania wiary świętej...

Za obwieszczenie nam tajemnicy Trójcy Przenajświętszej...
Za pierwszą Komunię św. i prawo codziennego do niej
przystępowania...
Za rozgrzeszenie w Trybunale Pokuty ilekroć tego
zapagniemy...
Za łaskę Sakramentu Bierzmowania jako znamię rycerstwa
Twego...
Za moc i potęgę zlewam na wybranych w Sakramencie
Kapłaństwa...
Za nieustanną, niekrwawą Ofiarę Mszy świętej.
Za Olej św. dla zbawienia chorych i uśmierzenia ich
bólów...
Za dostojność, cześć i godność Sakramentu Małżeństwa...
Za Kościół Powszechny, który nas wszystkich jednoczy,
podnosi i uświęca...
Za Ojca św. i nieomylność jego w rzeczach wiary i
obyczajów...
Za Królową nieba i Matkę Miłosierdzia...
Za czystość Jej Niepokalanego Serca...
Za Jej opiekę nad nami i wszechpośrednictwo w łaskach
miłosierdzia...
Za Anioła Stróża i jego pomoc w walce z mocami
ciemności...
Za Twoje konanie w Ogrójcu i wylany pot krwawy
Za rany Rąk i Nóg Twoich jako zadośćuczynienie za nasze
występne czyny...
Za ranę Serca Twego oraz Wodę i Krew z Niej wytrysłą....

Za nieustający w nim źródło Twego nieskończonego
miłosierdzia...
Za miłosierdzie okazywane najzattwardzialszym
grzesznikom...
Za miłosierdzie okazywane sprawiedliwym i
świątobliwym...
Za Twoje niewolę w Sakramencie Ołtarza i miłosierne z
nami przebywanie...
Za objawienie nam Twego miłosierdzia i akt strzelisty:
"Jezu ufam Tobie"...
Za cnoty wlane: wiary, nadziei i miłości Twojej...
Za kraj ojczysty i mowę macierzystą...
Za wybranie syna naszego narodu na widzialnego Zastępcę
Twojego na ziemi...
Za dobroć, szcudrość i opatrność Twoją nad nami...
Za ukryte łaski Twego nieskończonego miłosierdzia i nie
dostrzegane przez nas...
Za wysłuchanie wszystkich prósb czcicieli miłosierdzia
Bożego...

Śpiewamy: "Kochajmy Pana, bo Serce Jego..."

WYJĄTKI Z DZIENNICZKA św. .Faustyny cz. II.

"Przypominam ci córko Moja, że ile razy usłyszysz jak
zegar bije trzecią godzinę, zanurzaj się cała w miłosierdziu
Moim, uwielbiając i wysławiając Je.

Wzywaj Jego wszechmocy dla świata całego, a szczególnie dla grzeszników, bo w tej chwili zostało na oścież otwarte dla wszelkiej duszy. W godzinie tej uprosisz wszystko dla siebie i dla innych, w tej godzinie stała się łaska dla świata całego - Miłosierdzie zwyciężyło sprawiedliwość.

Córko moja, staraj się w te j godzinie odprawiać drogę Krzyżowi, o ile ci na to obowiązki pozwolą. A jeśli nie możesz odprawić drogi Krzyżowej, to przynajmniej wstąp na chwilę do kaplicy i uczcij moje Serce, które jest pełne miłosierdzia w Najświętszym Sakramencie.

A jeżeli nie możesz wstąpić do kaplicy, pograź się w modlitwie tam gdzie jesteś, chociaż przez króciutką chwilę.

Żądam od ciebie uczynków miłosierdzia, które mają wypływać z miłości do ludzi.

Miłosierdzie masz wzywać zawsze i wszędzie. Nie możesz się od tego usunąć, ani wymówić, ani uniewinnić.

Podaję trzy sposoby czynienia miłosierdzia: pierwszy - to czyn, drugi - słowo, trzeci modlitwa. W tych trzech stopniach zawiera cię pełnia miłosierdzia i jest niezbitym dowodem miłosierdzia ku Mnie. W ten sposób dusza wysławia i oddaje cześć miłosierdziu Mojemu. Żądam czci dla miłosierdzia Mojego od wszystkiego stworzenia."

/chwila ciszy na rozmyślanie/

Śpiewamy: "Twemu Sercu cześć składamy..."
lub: o miłosierdziu Bożym.

MODLITWA ŚWIĘTEJ FAUSTYNY

/Modlitwa ta jest dla nas nauką,
jak mamy praktykować miłosierdzie chrześcijańskie/

Dopomóż nam Panie, aby oczy nasze były miłosierne, abyśmy nigdy nie podejrzewali i nie sadzili według zewnętrznych pozorów, ale upatrywali to co piękne w duszach bliźnich.

Ciebie prosimy.. wysłuchaj nas Panie.

Dopomóż nam Panie, aby słuch nasz był miłosierny, abyśmy skłaniali się do potrzeb bliźnich, aby uszy nasze nie były obojętne na bóle i jęki bliźnich.

Ciebie prosimy...wysłuchaj nas Panie.

Dopomóż nam Panie, aby język nasz był miłosierny, abyśmy nie mówili ujemnie o bliźnich, ale dla każdego mieli słowa pociechy i przebaczenia.

Ciebie prosimy... ' wysłuchaj nas Panie.

Dopomóż nam Panie, aby ręce nasze były miłosierne i pełne dobrych uczynków, abyśmy umieli tylko dobrze

czynić bliźnim, a na siebie przyjmować cięższe, mozolniejsze prace.

Ciebie prosimy... wysłuchaj nas Panie.

Dopomóż nam Panie, aby nogi nasze były miłosierne, abyśmy zawsze spieszyli z pomocą bliźnim, opanowując własne zmęczenie i znużenie. Odpocznienie nasze niech będzie w usługności bliźnim.

Ciebie prosimy... wysłuchaj nas Panie.

Dopomóż nam Panie, aby serca nasze były miłosierne, abyśmy czuli ze wszystkimi cierpieniami naszych bliźnich.

Ciebie prosimy... wysłuchaj nas Panie.

Dopomóż nam Panie, abyśmy nikomu. nie odmówili serca swego, abyśmy obcowali szczerze nawet z tymi., o których wiemy, że nadużywać będą dobroci naszej:

Ciebie prosimy... wysłuchaj nas Panie.

Dopomóż nam Panie ćwiczyć się w trzech stopniach miłosierdzia: pierwszy - uczynek miłosierne, drugi - słowo miłosierne, trzeci modlitwa za potrzebujących.

Ciebie prosimy... wysłuchaj nas Panie.

PRZEPROŚMY TERAZ BOGA GORACO
ZA NASZE GRZECHY I ZANIEDBANIA

/odpowiadam: przepraszamy Cię Panie/

Za brak wiary, miłości i ufności w miłosierdzie Twoje...
Za chwiejnych chrześcijan, opierających się łasce i
sprzeciwiających się woli Bożej...
Za `ozieźłość, niedbalstwo i lenistwo w służbie Bożej...

Za lekceważenie Mszy św. w dni świąteczne i niedziele...
Za łamanie postów i nie zachowywanie wstrzeźliwości
w pokarmach i napojach...
Za nieposłuszeństwo, zniewagę rodziców i przełożonych...
Za niedbalstwo w wychowywaniu dzieci...
Za morderstwa nienarodzonych...
Za rozwiązłość, bezwstyd i brak skromności w życiu i
strojach...
Za występki rodziców i małżonków...
Za grzechy gniewu, nienawiści i zazdrości...
Za krzywdy wyrządzone bliźnim na majątku i sławie...
Za brak miłości i ducha ofiary...
Za pychę, łakomstwo i grzeszną pożydlivość...
Za brak szacunku dla duchowieństwa i miejsc świętych...
Za niedbałe odprawianie Sakramentu Pokuty...
Za zbezczerzenie Sakramentu Ołtarza...
Za lekkomyślność w sprawowaniu i przyjmowaniu
sakramentów świętych...
Za brak ufności w miłosierdzie Boże...
Za grzechy zuchwałe w nadziei miłosierdzia Bożego...

Za dogadzanie namiętnościom i brak umartwień..
Za słabości i upadki sprawiedliwych i świętobliwych...

PROŚMY TERAŻ BOGA O ŁASKI
JEGO NIEZGŁĘBIONEGO MIŁOSIERDZIA

/odpowiadamy: prosimy Cię Panie/

O wiarę żywą, ufność dziecięcą i miłość ofiarną.

O dar modlitwy, skupienia oraz pełnienia woli Bożej...

O miłosierdzie, przebaczenie i ratunek w pokusach...

O powstanie z grzechów i unikanie złych okazji...

O gorliwość apostołską i ukochanie ofiary Mszy św. ...

O ducha posłuszeństwa, czystości, ubóstwa, pokory i
zaparcia się siebie...

O ducha pokuty, umartwienia i skruchę ustawiczną..

O ufność w miłosierdzie Boże dla dusz zroczonych...

O zwycięstwo nad namiętnościami...

O ustawiczną pamięć na obecność Twoją...

O miłość i nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi...

O miłosierdzie Serca Twego przy konaniu...

O królowanie miłosierdzia Twego w Ojczyźnie naszej...

O nawrócenie wszystkich grzeszników i odstępców...

O kapłanów gorliwych i świętobliwych...

O świętych w narodzie naszym...
O pociechę dla chorych, cierpiących i zrozpaczonych...
O ochłodę dla dusz w czyśćcu cierpiących..
O potrzebne łaski Twego niezgłębnego miłosierdzia dla
wszystkich uczestników tego nabożeństwa i ich rodzin...

AKT OFIAROWANIA SIĘ
BOSKIEMU MIŁOŚIERDZIU

O Najmiłosierniejszy Jezu, Twoja dobroć jest nieskończona, a skarby łask nieprzebrane, ufam bezgranicznie Twojemu miłosierdziu, które jest ponad wszystkie dzieła Twoje. Oddaję się Tobie całkowicie i bez zastrzeżeń, ażebym w ten sposób mógł żyć i dążyć do chrześcijańskiej doskonałości. Pragnę szerzyć Twoje miłosierdzie poprzez spełnianie dzieł miłosierdzia tak pod względem duszy, jak i ciała, zwłaszcza starając się o nawrócenie grzeszników, niosąc pociechę potrzebującym pomocy, chorym i strapionym.

Strzeż mnie o Jezu jako własności Swojej i chwały Twojej. Jakkolwiek czasami drżę ze strachu uświadamiając sobie słabość moją, to jednocześnie mam bezgraniczną ufność w Twoje miłosierdzie. Oby wszyscy ludzie poznali niezgłębną głębię Twego miłosierdzia, zaufali mu i wysławiali je na wieki.

Jezu ufam Tobie!

MODLITWA ZA OJCA ŚWIĘTEGO

Boże, wszystkich wiernych Pasterzu i Rządco, wejrzyj łaskawie na sługę Twojego /.../ któregoś raczył postanowić Pasterzem Twego Kościoła, Daj mu, prosimy, łaskę, aby słowem i przykładem budował tych, którymi. rządzi i mógł razem z powierzoną mu trzodą przejść do żywota wiecznego.

Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa. Amen.

/Mszał Rzymski/

N a z a k o ń c z e n i e :

"Chwała i dziękczynienie..."

DRUGI ZESTAW WYJĄTKÓW Z DZIENNICZKA

Cz. I.

Najwięksi grzesznicy mają przed innymi prawo do ufności w przepaść miłosierdzia Mojego. Córkę Moją, pisz o Moim miłosierdziu do dusz znękanych. Rozkosz sprawiają Mi dusze, które odwołują się do Mojego miłosierdzia. Takim duszom udzielam łask ponad ich życzenie Nie mogę karać, choćby kto był największym grzesznikiem, jeżeli odwołuje się do Mojej litości, ale usprawiedliwiam go w niezgłębionym i niezbadanym miłosierdziu Moim.

Napisz: nim przyjdę jako sędzia Sprawiedliwy otwieram wpierw drzwi miłosierdzia. kto nie chce przejść

przez drzwi miłosierdzia, ten musi przejść przez drzwi Mojej sprawiedliwości.

Cz. II.

„Podaję ludziom naczynie, z którym mają przychodzić po łaski do źródła miłosierdzia. Tym naczyniem jest ten obraz z napisem: JEZU UFAM TOBIE.

Pragnę, aby ten obraz czczono wpierw w waszej kaplicy, a potem na całym świecie. Nie w piękności farby ani pędzla jest wielkość tego obrazu, ale w łasce Mojej. Spojrzenie Moje z tego obrazu jest takie jak spojrzenie z Krzyża. Te dwa promienie wyszły z wnętrzości miłosierdzia Mojego wówczas, kiedy konające Serce Moje zostało włócznie otwarte na Krzyżu. Błady promień oznacza wodę, która usprawiedliwia duszę, czerwony oznacza krew, która jest życiem duszy. Te promienie osłaniają dusze przed zagniewaniem Ojca Mego. Obiecuję także już tu na ziemi zwycięstwo nad nieprzyjaciółmi, a szczególnie w godzinę śmierci. Ja sam bronić jej będę jako Swej chwały. Przez ten obraz udzielię wiele łask duszom. Ma on przypominać żądania miłosierdzia Mojego, bo nawet najsilniejsza wiara nic nie pomoże bez uczynków."

/chwila ciszy na rozmyślanie/

TRZECI ZESTAW WYJĄTKÓW Z DZIENNICZKA

Cz. I.

"Nie znajdzie ludzkość uspokojenia, dopóki nie zwróci się z ufnością do miłosierdzia Mojego. O jak bardzo rani mnie niedowierzenie duszy. Taka dusza wyznaje, że jestem Święty i Sprawiedliwy a nie wierzy, że jestem miłosierny - nie dowierza dobroci Mojej. I szatani wielbią Sprawiedliwość Moją, ale nie wierzą w dobroć Moją.

Raduje się Serce Moje tym tytułem MIŁOSIEDZIA. Powiedz, że miłosierdzie jest największym przymiotem Boga. Wszystkie dzieła rąk Moich ukoronowane są miłosierdziem. Pomimo nędzy jaką jesteś łączę się z tobą i odbieram ci nędzę twoją a daję miłosierdzie Moje.

W każdej duszy dokonuje dzieła miłosierdzia a im większy grzesznik, tym większe ma prawo do miłosierdzia Mojego. Nad każdym dziełem rąk Moich utwierdzone jest miłosierdzie Moje.

Kto ufa miłosierdziu Mojemu - nie zginie, bo wszystkie jego sprawy Moimi są, a nieprzyjaciele rozbijają się u stóp podnóżka Mojego.

Cz. II.

„Córko Moja, mów światu całemu o niepojętym miłosierdziu Moim. Pragnę, aby ŚWIĘTO MIŁOSIERDZIA było ucieczką i schronieniem dla wszystkich dusz, a szczególnie dla biednych grzeszników. W dniu tym

otwarte są wnętrzości miłosierdzia Mojego. Która dusza przystąpi do Spowiedzi i Komunii świętej - dostąpi zupełnego odpuszczenia win i kar. W dniu tym otwarte są wszystkie upusty Boże, przez które płyną łaski. Niech się nie lęka zbliżyć do Mnie żadna dusza, chociażby grzechy jej były jako szkarłat. Całe morze łask wylewam na dusze, które zbliżają się do źródła miłosierdzia Mojego.

Miłosierdzie Moje jest tak wielkie, że przez całą wieczność nie zgłębi go żaden umysł ludzki ani anielski. Święto miłosierdzia wyszło z wnętrzości Moich. Pragnę, aby uroczyście było obchodzone w pierwszą niedzielę po Wielkanocy."

Tak, pierwsza niedziela po Wielkanocy jest Świętem. Miłosierdzia, ale musi być i czyn - więc żądam czci dla Mojego miłosierdzia przez uroczyste obchodzenie tego Święta i przez cześć tego obrazu, który jest wymalowany.

Przez obraz ten udzielię wiele łask duszom, ma on przypominać żądania miłosierdzia Mojego, bo nawet najsilniejsza wiara nic nie pomoże bez uczynków."

/chwila ciszy na rozmyślanie/.

CZWARTY ZESTAW WYJĄTKÓW Z DZIENNICZKA

Cz. I.

"Córko Moja, czy sądzisz, że dosyć napisałaś o Moim miłosierdziu? Jest to dopiero kropelka wobec oceanu - coś napisała. Jestem Miłością i Miłosierdziem samym, nie ma

rzeczy, która by się mogła mierzyć z miłosierdziem Moim, ani go wyczerpie nędza, gdyż z chwilą udzielenia /miłosierdzie/ powiększa się. Dusza, która zaufa Memu miłosierdziu jest najszczęśliwszą, bo Ja sam mam o niej staranie”.

Cz. II.

"Daję ludzkości ostatnią deskę ratunku, bo jest ucieczką do miłosierdzia Mojego. Serce Moje jest przepełnione miłosierdziem wielkim dla dusz, a szczególnie dla biednych grzeszników, aby mogli zrozumieć, że Ja jestem dla nich Ojcem najlepszym, że dla nich wypłynęła z Serca Mojego Krew i Woda - jako z krynicy przepełnionej miłosierdziem, dla nich mieszkam w Tabernakulum jako KRÓL MIŁOSIERDZIA.

Pragnę obdarzać dusze łaskami, ale one nie chcą ich przyjąć. Ty przynajmniej przychodź do Mnie jak najczęściej i bierz te łaski, których oni przyjąć nie chcą, a tym pocieszysz Serce Moje. O jak wielka jest obojętność dusz za tyle dobroci, za tyle dowodów miłości. Na wszystko mają czas, tylko nie mają czasu na to, aby przyjść do Mnie po łaski.

Mów duszom o wielkim miłosierdziu Moim bo blisko jest dzień straszliwy, dzień Mojej sprawiedliwości, otwieram na oścież drzwi miłosierdzia Mojego, niech korzystaj z Krwi i Wody, która dla nich wytrysnęła."

/chwila ciszy na rozmyślanie/.

/To nabożeństwo tygodniowe do Miłosierdzia Bożego można odmawiać w całości lub częściowo - zależnie od czasu, jaki mamy do dyspozycji/.

F o r m a t r z e c i a - bez Mszy świętej

A/ Tzw. GODZINA MIŁOSIERDZIA.

Mamy do dyspozycji pięć wariantów.
Zostały one zaczerpnięte:

„Zbiór modlitw do Miłosierdzia Bożego”

Ks. W. Kubacki SJ - Kraków 186 - s.4-32.

B/ GODZINA ŚWIĘTA

o miłosierdzie Boże nad światem

C/ GODZINA UWIELBIENIA

miłosierdzia Bożego śpiewem i modlitwą

D/ NABOŻEŃSTWO POKUTNE .

E/ NABOŻEŃSTWA SŁOWA BOŻEGO

Na trzy uroczystości: II Niedziela Paschalna,
O Miłosierdziu Bożym i o Matce Bożej Miłosierdzia -
opracowane przez Siostry Jezusa Miłosiernego /"Posłaniec
Miłosierdzia Bożego"- Gorzów 1983/.

A/ GODZINY MIŁOSIERDZIA

I. GODZINA MIŁOSIERDZIA

Pieśń eucharystyczna na wystawienie Najśw. Sakramentu.

Pozdrowienie Jezusa Eucharystycznego

"Witaj Miłości utajona, życie mej duszy. Witam Cię Jezu pod tymi nikłymi postaciami chleba. Witaj Najśłodsze Miłosierdzie moje, które się rozlewasz na wszystkie dusze. Witaj Dobroci nieskończona, która rozsiewasz wokoło strumienie łask. Witaj jasności przyćmiona, światłości dusz. Witaj Zdroju niewyczerpanego miłosierdzia - najczystsza Krynico, z której nam tryska życie i świętość. Witaj rozkoszy dla serc czystych. Witaj jedyna nadziejo dla dusz grzesznych. /Dz n.1733/.

Śpiew aktu strzelistego: Jezu, ufam Tobie.

Lektura wybranych tekstów o Miłosierdziu Bożym :

- Pismo św.
- Encyklika
- Dzienniczek

Akty uwielbienia

"Miłością odwieczną umiłowalem cię, dlatego pociągnąłem cię, litując się"/Jer 31,3/. Wierzymy, Jezu, w

miłość Twojego Serca i wyznajemy, że całe Twoje życie to jedno wielkie objawienie, żeś nas umiłował do końca.

/Wszyscy odpowiadają: Uwielbiamy miłosierdzie Twoje/.

Jezu, Jednorodzony Synu Boży.

Jezu, Ty z miłości ku nam stałeś się człowiekiem

Jezu, Ty narodziłeś się w ubogiej stajni..

Jezu, Ty dzieliłeś los wygnańców, uciekając do Egiptu.

Jezu, Ty trudziłeś-się jak prosty robotnik w Nazarecie.

Jezu, Ty litowałeś się nad biednymi i śpieszyłeś im z pomocą.

Jezu, Ty z takim zapalem głosiłeś Dobrą Nowinę o zbawieniu.

Jezu, Ty wzruszony litością rozmnożyłeś chleb dla głodnych ludzi.

Jezu, Ty przygarniałeś dzieci do Swego Serca.

Jezu, Ty nie potępiłeś jawno grzesznicy.

Jezu, Ty przyjąłeś po ojcowsku łzy żalu Magdaleny.

Jezu, Ty płakałeś rozrzewniony ludzkim bólem nad grobem Łazarza.

Jezu, Ty spojrzaleś łaskawie na Piotra, chociaż się Ciebie zaparł.

Jezu, Ty przyjąłeś skrucę łotra na krzyżu.

Jezu, Ty własną Krwią zgładziłeś nasze grzechy.

Jezu, Ty dałeś sobie przebić Serce.

Jezu, Ty zostałeś z nami w świętej Hostii.

Jezu, Tyś życiem i zmartwychwstaniem naszym.

"Najsłodszy Jezu, rozpal moją miłość ku sobie i przemień mnie w siebie, przebóstwij mnie aby czyny moje miłe Ci były. Niech to sprawi moc Komunii św. , którą codziennie przyjmuję" /Dz n.1289/.

Pieśń: Uwielbiaj duszo moja, miłosierdzie Pana
lub Uwielbione Serce Boże

A k t y d z i ę k c z y n i e n i a

„Pragnę, aby całe moje życie było jednym
dziękczynieniem dla Ciebie, Boże” /Dz. n 1285/.

Dziękujemy Jezusowi za łaski Jego nieskończonego
dla nas miłosierdzia!

/Wszyscy odpowiadają: Dziękujemy Ci, Panie/

Za Twoje, Jezu, przyjście na ziemię.

Za trudy Twoje i pracę w Nazarecie.

Za Dobrą Nowinę, mękę i śmierć na Krzyżu.

Za ustanowienie Kościoła świętego.

Za odrodzenie i uświęcenie nas w Sakramencie Chrztu
świętego.

Za umocnienie nas w Sakramencie Bierzmowania.

Za sakrament Eucharystii, w którym jesteś Ofiarą
dziękczynną i pokarmem naszym.

Za miłosierne odpuszczanie nam grzechów w Sakramencie
Pokuty.

Za Namaszczenie Chorych dla zbawienia i łagodzenia ich
bólów.

Za ustanowienie kapłanów, szafarzy Twoich tajemnic.

Za uświęcenie małżeństwa łaską sakramentalną.

Za tych ludzi, którzy opowiedzieli nam Twoją Ewangelię.

Za kościoły, kaplice i miejsca święte.

Za Twoją miłość, którą żyjemy i przekazujemy innym.

Za wszystkie łaski, dary i dobrodziejstwa Twoje

Za zdrowie i chorobę, życie i śmierć naszą.

Za niebo, do którego nas prowadzisz.

"O Jezu, wiekuisty Boże, dziękuję Ci za niezliczone
łaski i dobrodziejstwa Twoje. Niech każde uderzenie
mojego serca będzie nowym hymnem dziękczynienia ku
Tobie, Boże. Każda kropla krwi mojej niech krąży dla
Ciebie, Panie. Dusza moja to jeden hymn uwielbienia
Miłosierdzia Twego. Kocham Cię, Boże, dla Ciebie Same-
go" Amen /Dz n.1794/.

Pieśń dziękczynna

Akty przebłagania

"Mój Jezu, jak ci ludzie mało mówią o Tobie... zapewne i nie myślą wcale... Smutno mi, Jezu, widząc tę wielką obojętność i niewdzięczność stworzeń. Pragnę Cię kochać za nich i miłością swoją zadośćuczynić Tobie"/Dz n.804/.

Przeprośmy teraz Jezusa za nasze grzechy i zaniedbania i prosimy o przebaczenie!

/Wszyscy odpowiadają: Przebacz ludowi Twemu/

Jezu, któryś w Ogrójcu przyjął nasze grzechy.

Jezu, któryś za nasze grzechy Krwią się pocił.

Jezu, niesprawiedliwie przez Kajfasza potępiony.

Jezu, za nasze grzechy okrutnie biczowany.

Jezu, cierniową koroną boleśnie zraniony.

Jezu, za nasze grzechy na śmierć skazany.

Jezu, ciężkim krzyżem na Kalwarię obarczony.

Jezu, tępyimi gwoźdźmi do krzyża przybity.

Jezu, z Krzyża grzesznikom przebaczący.

Jezu, umierający niewinnie i nikomu nie złorzeczący.

Jezu, dający przebić włócznią swoje Serce.

Jezu, oddający ostatnie krople Krwi za zbawienie świata.

Błuznierstwa wszelakie i odstępstwa od wiary.

Zniewagi Najśw. Sakramentu i świętokradzkie Komunie święte.

Opuszczanie Mszy świętej i lekceważenie praktyk religijnych.

Niezgody rodzinne i nienawiść społeczną,
Krzywdy ludzkie i wyzysk słabszych.
Rozwiążłość i brak skromności w życiu i stroju
Morderstwa nienarodzonych.
Pychę, łakomstwo i grzeszną pożydlivość.
Pijaństwo i wszelkie marnotrawstwo mienia.
Lekceważenie przykazań Boskich i rozporządzeń Ojca
świętego.
Wszystkie grzechy nasze i całego świata. Przebacz ludowi
Twemu, Panie i nie budź zagniewany na wieki.

Pieśń przebłagalna:

Akty prośby i błagania

"Przypominam sobie, że najwięcej światła otrzymałam
podczas adoracji Najświętszego Sakramentu... W tym
czasie poznałam lepiej siebie i Boga"/Dz n.147/.

Prośmy teraz Boga o łaski Jego niezgłębionego
Miłosierdzia!

/Wszyscy odpowiadają: Prosimy Cię, Panie/
Abyśmy mężnie wyznawali swoje wiarę katolicką,
Abyśmy w pełni tylko Tobie ufali.
Abyśmy z całego serca Ciebie kochali.
Abyśmy z radością Tobie służyli.
Abyśmy sumiennie spełniali swoje obowiązki rodzinne i
zawodowe.

Abyśmy zawsze pełnili Twoją świętą wolę.
Abyśmy w cierpieniu nie poddawali się rozpacz.
Abyśmy chętnie nieśli swój krzyż i brzemię codziennych obowiązków.
Abyśmy mieli otwarte oczy i czułe serce na ludzkie potrzeby duchowe i materialne.
Abyśmy w rodzinie i miejscu pracy tworzyli jedną duszę i jedno serce.
Abyśmy się wystrzegali brakoróbstwa i wygodnictwa.
Abyśmy unikali wszystkiego, co rani Twoje miłosierne Serce.
Abyśmy grzechy szczerze wyznawali i za nie pokutowali.
Abyśmy swoją pracą, modlitwą i ofiarą wielu grzeszników nawrócili.
Abyśmy z nadzieją zbawienia umierali.
Abyśmy wszyscy osiągnęli życie wieczne.

"O Boże wielkiego miłosierdzia, oto dziś cała ludzkość z otchłani swojej nędzy woła do Miłosierdzia Twego. A woła głosem rozpacz i bólu. Boże łaskawy nie odrzucaj modlitwy wygnańców tej ziemi.

Ty, Panie, znasz nędzę naszą i wiesz, że o własnych siłach wznieść się do Ciebie nie może, przeto Cię błagamy, uprzedzaj nas łaską Swoją i pomnażaj w nas nieustannie miłosierdzie, abyśmy wiernie pełnili Twoją świętą wolę w życiu całym i w śmierci godzinie" Amen/Dz n.1570/..

Pieśń błagalna:

Lektura wybranych tekstów

- Pismo św.
- Encyklika
- o Miłosierdziu Bożym

Akty nadziei i ufności

"Zachęcaj dusze do wielkiej ufności w niezgłębione Miłosierdzie Moje. Niech się nie lęka do Mnie zbliżyć dusza słaba, grzeszna choćby miała więcej grzechów, niż piasku na ziemi, utonie wszystko w otchłani Miłosierdzia Mojego"/Dz n.1059/.

Wyznajmy Panu szczerze, że tylko On ; we wszystkim naszą nadzieją!

/Wszyscy odpowiadają: W Tobie nadzieja moja/,
Jezu, Tyś Bogiem bogatym w miłosierdzie
Drogi Zbawicielu, Ty orędujesz za mną u Ojca.
Dobry Nauczycielu, Ty wskazujesz nam drogę zbawienia.
Niebieski Lekarzu, Ty~ uzdrawiasz moją duszę.
Wierny Przyjacielu, Ty umiesz współczuć doskonale z nami.
Baranku Boży, Tyś mi przywrócił życie wieczne
Miłosierny Samarytaninie, Ty zawsze przychodzisz z pomocą
Jezu, Ty stałeś się dla mnie źródłem życia kiedy szatan
czyhać będzie na moją duszę

Jezu, kiedy spadną na mnie smutki i cierpienia
Jezu, kiedy ludzie mnie opuszczą i o mnie zapomną.
Jezu, kiedy pod ciężarem krzyża słać się będę.
Jezu, wśród ucisku i lęku w godzinie śmierci mojej.
Jezu, Tyś zbawieniem dla ufających Tobie.
Jezu, Tyś bramą niebios i rozkoszy wszystkich świętych.

"O Boże mój, nadziejo moja jedyna, w Tobie
położyłam ufność całą i wiem, że nie będę zawiedziona"
Amen./Dz n.37-7/.

Pieśń ufności.

Czytanie podziękowań i prośb
napisanych przez Czcieli Bożego Miłosierdzia.

K o r o n k a do Miłosierdzia Bożego

"Nie odmówię duszy niczego, która Mnie prosi przez
Mękę Moją" - powiedział Pan Jezus do świętej Siostry
Faustyny. Prośmy więc o wysłuchanie naszych prośb,
któreśmy wymienili, jak też i innych prośb osobistych
każdego z nas słowami Koronki do Miłosierdzia Bożego.

Ojcze nasz...

Zdrowaś Maryjo...

Wierzę w Boga...

Na dużych paciorkach:

C. Ojcze Przedwieczny, ofiaruję Ci Ciało i Krew,
Duszę i Bóstwo najmilszego Syna Twojego, a Pana
naszego Jezusa Chrystusa -

L, na przebłaganie za grzechy nasze i całego świata.
Na małych paciorkach:

C. Dla Jego bolesnej Męki

L. miej miłosierdzie dla nas i całego świata.

Na zakończenie:

Święty Boże, Święty Mocny, Święty Nieśmiertelny,
zmiłuj się nad nami i nad całym światem /3 razy/.

U w i e l b i e n i e Miłosierdzia Bożego

Miłosierdzie Boże, nieogarniony przymiocie Stwórcy,
ufamy Tobie.

Miłosierdzie Boże, najwyższa doskonałości Odkupiciela.

Miłosierdzie Boże niezgłębiona miłości Uświęciciela.

Miłosierdzie Boże, niepojęta tajemnico Trójcy Świętej.

Miłosierdzie Boże, wyrazie największej potęgi Pana,

Miłosierdzie Boże, w stworzeniu duchów niebieskich.

Miłosierdzie Boże, powołujące nas z nicości do istnienia.

Miłosierdzie Boże, ogarniające wszechświat cały.

Miłosierdzie Boże, darzące nas życiem nieśmiertelnym.

Miłosierdzie Boże, chroniące nasi przed zasłużonymi
karami.

Miłosierdzie Boże, dźwigające nas z nędzy grzechu.

Miłosierdzie Boże, usprawiedliwiające nas w Słowie
Wcielonym.

Miłosierdzie Boże, wypływające z ran Chrystusowych. ..

Miłosierdzie Boże, tryskające z Najświętszego Serca
Jezusowego,
Miłosierdzie Boże, dające nam Najświętszą Maryję Pannę
za Matkę Miłosierdzia,
Miłosierdzie Boże, w objawieniu tajemnic Bożych,
Miłosierdzie Boże, w ustanowieniu Kościoła
powszechnego,
Miłosierdzie Boże, w ustanowieniu Sakramentów
świętych, Miłosierdzie Bożej przede wszystkim w
Sakramencie Chrztu i Pokuty,
Miłosierdzie Boże, w Sakramencie Ołtarza i Kapłaństwa,
Miłosierdzie Boże, w powołaniu nas do wiary świętej,
Miłosierdzie Boże, w nawróceniu grzeszników,
Miłosierdzie Boże, w uświęceniu sprawiedliwych,
Miłosierdzie Boże, w udoskonaleniu świętobliwych,
Miłosierdzie Boże, zdroju chorych i cierpiących,
Miłosierdzie Boże, ukojenie sera udręczonych,
Miłosierdzie Boże, nadziejo dusz zrozpaczonych,
Miłosierdzie Bożej towarzyszące wszystkim ludziom
zawsze i wszędzie,
Miłosierdzie Boże, uprzedzające nas łaskami,
Miłosierdzie Boże, pokoju konających,
Miłosierdzie Boże, rozkoszy niebiańska zbawionych,
Miłosierdzie Boże, ochłodo i ulgo dusz czyśccowych,
Miłosierdzie Boże, korono wszystkich świętych,
Miłosierdzie Boże, niewyczerpane źródło cudów,

C. Miłosierdzie Boże ponad wszystkie dzieła Jego /Ps 144,9/

L. Przeto Miłosierdzie Pańskie na wieki wychwalać będę /Ps 88,2/.

Módlmy się:

Boże, którego Miłosierdzie jest niezgłębione, a skarby litości nieprzebrane, wejrzyj na nas łaskawie i pomnóż w nas ufność w Miłosierdzie Swoje, byśmy nigdy, w największych nawet trudnościach nie poddawali się rozpacz, lecz zawsze ufne zgadzali się z wolą Twoją, która jest samym Miłosierdziem. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa Króla Miłosierdzia, który z Tobą i Duchem Świętym okazuje nam Miłosierdzie teraz i na wieki wieków. Amen.

O Krwi i Wodo, któraś wytrysnęła z Najświętszego Serca Jezusowego, jako źródło Miłosierdzia dla nas, ufamy Tobie /3 razy/.

Pieśń eucharystyczna

i błogosławieństwo Najśw. Sakramentem.

A k t o f i a r o w a n i a s i ę Boskiemu Miłosierdziu

O Najmiłosierniejszy Jezu, Twoja dobroć jest nieskończona. a skarby łask nieprzebrane Ufam bezgranicznie Twojemu Miłosierdziu, które jest ponad wszystkie dzieła Twoje. Oddaję się Tobie całkowicie i bez zastrzeżeń, ażebym w ten sposób mógł żyć i dążyć do

chrześcijańskiej doskonałości. Pragnę szerzyć Twoje Miłosierdzie poprzez spełnianie dzieł miłosierdzia, tak względem duszy, jak i ciała, zwłaszcza starając się o nawrócenie grzeszników, niosąc pociechę potrzebującym pomocy, chorym i strapionym.

Strzeż mnie więc, o Jezu, jako własności Twojej i chwały Twojej. Jakkolwiek czasami drżę ze strachu, uświadamiając sobie słabość moja, to jednocześnie mam bezgranicznie ufność w Twoje Miłosierdzie. Oby wszyscy ludzie poznali nieskończony głębię Twego Miłosierdzia, zaufali mu i wysławiali je na wieki. Amen.

II. GODZINA MIŁOSIERDZIA przed Najświętszym Sakramentem

Pieśń podczas wystawienia Najśw. Sakramentu.
Celebrans: W Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.

Adorujemy Jezusa Miłosiernego, przebywającego w Najświętszym Sakramencie, modlitwami, które ułożyła święta Faustyna i zapisała w swoim Dzienniku.

U w i e l b i e n i e Miłosierdzia Bożego

Ile razy pierś ma odetchnie, ile razy serce moje uderzy, ile razy krew moja zapulsuje w organizmie moim, tyle tysięcy razy pragnę uwielbić miłosierdzie Twoje, o Trójco Przenajświętsza.

Pragnę się cała przemienić w miłosierdzie Twoje i żyć żywym odbiciem Ciebie, o Panie, niech ten największy przymiot Boga, to jest niezgłębione miłosierdzie, przejdzie przez serce i duszę moją do bliźnich.

Pieśń: Jezu, ufam Tobie.

Modlitwa a d o r a c y j n a

Uwielbiam Cię, Stwórcu i Panie, utajony w Najświętszym Sakramencie. Uwielbiam Cię za wszystkie dzieła rąk Twoich, w których mi się okazuje tyle mądrości, dobroci i miłosierdzia, O Panie, rozsiałeś tyle piękna na ziemi, a oni mi mówią o piękności Twojej, choć są tylko słabym odbiciem Ciebie, Niepojęta Piękności. Choć ukryłeś i utaiłeś piękność Swoją, oko moje oświecone wiarą dosięga Ciebie i dusza moja poznaje Stwórcę swego, najwyższe swe dobro i serce moje całe tonie w modlitwie uwielbienia. Stwórcu mój i Panie, Twoja dobroć ośmieliła mnie mówić z Tobą - miłosierdzie Twoje sprawia to, że znika pomiędzy nami przepaść, która dzieli Stwórcę od stworzenia. Rozmawiać z Tobą, o Panie, to rozkosz dla mojego serca, w Tobie znajduję wszystko, czego serce moje zapragnąć może. Tu światło Twoje

oświeca mój umysł i czyni go zdolnym do coraz głębszego poznawania Ciebie. Tu na serce moje spływają łask strumienie, tu dusza moja czerpie życie wiekuiste. Amen.
/Dz n.1692/.

Pieśń uwielbienia

"Pragnę, aby życie moje całe było jednym dziękczynieniem dla Ciebie, Boże"

/Modlitwa dziękczynna naprzemian z pieśnią/

C./odmawia/:

Dziękuję Ci, Boże za wszystkie łaski, którymi mnie nieustannie obsypujesz,

Które mi świecą, jak słońca blaski,

A przez nie drogę pewną mi pokazujesz.

L ./śpiewa/:

Dziękuję, o Panie, składamy dzięki...

Dziękuję Ci, Boże, żeś mnie stworzył,

Żeś mnie powołał do bytu z nicości,

I swe Boskie piętna w nią włożył,

A czynisz to jedynie z miłości.

Dziękuję, o Panie...

Dziękuję Ci, Boże, za chrzest święty, Który mnie wszczepił w rodzinę Bożą, Jest to dar wielki i niepojęty, Który nam dusze przeobraża.

Dziękuję, o Panie...

Dzięki Ci, Panie, za spowiedź świętą, Za to źródło
wielkiego miłosierdzia, które jest niewyczerpane,
Za tę krynice łask niepojętą,
W której dusze bieleją grzechem zmażane.
Dzięki, o Panie...

Dziękuję Ci, Jezu, za świętą Komunię, w której Sam
Siebie dajesz nam, Czuję, jak Twe Serce w mej piersi bije,
Jak życie Beże rozwijasz we mnie Sam.

Dzięki, o Panie...

Dzięki Ci, Boże, za wszystkie natchnienia

Którymi dobroć Twoja mnie obsypuje,

Za te wewnętrzne duszy oświecenia,

Go się wypowiedzieć nie da, lecz serce to czuje.

Dzięki, o Panie... /Dz n.1286/

Modlitwa w y n a g r a d z a j ą c a

O Jezu, boski Więźniu miłości, kiedy rozważam
miłość Twoją i wyrzeczenie dla mnie, to zmysły mi ustają:
kryjesz bowiem swój niepojęty Majestat i znizasz się do
mnie, tak nędznej istoty. O Królu chwały, choć taisz swą
piękność, jednak wzrok mojej duszy rozdziera zasłone
tajemnicy. Widzę anielskie chóry, które nieustannie oddają
Ci cześć, słyszę moce niebieskie, które bez przestanku
Ciebie uwielbiają, nucąc wiecznie: Święty, Święty, Święty!

Któż zdoła pojąć Twoją miłość i niezgłębione
miłosierdzie dla nas!

O Więźniu miłości, zamykam me biedne serce w Tym Tabernakulum , aby Cię nieustannie, dzień i noc adorować . Nic mi w tym nie przeszkodzi, chociaż fizycznie znajdować się będę daleko, to jednak serce moje zawsze jest z Tobą. Dla miłości nie masz tamy, ani przeszkody.

I dlatego, o Jezu dobry, ustawicznie będę Cię pocieszała za wszystkie niewdzięczności, bluźnierstwa, za nienawiść bezbożnych, za oziębłość Twoich wyznawców, za świętokradztwa dusz Tobie poświęconych. O Jezu utajony, pragnę przed tronem Twego miłosierdzia płonąć jak wieczna lampka, w której czysta oliwa pali się i wyniszcza, żeby świecić wśród mroków, cieszyć w osamotnieniu, ogrzewać zlodowaciałe serca za tych wszystkich, którzy o Tobie zapominają... Nieustannie Cię błagam za konającymi grzesznikami.

O nierozdzielna Trójco Święta, Jedyne Boże, bądź błogosławiona i wiecznie uwielbiona za ten niepojęty dar, za nigdy niewyczerpany testament miłosierdzia!

O Jezu, Chlebie życia, żeby przebłagać Twój Majestat za wszelkie zniewagi Tobie wyrządzone, będę w milczeniu i z poddaniem się woli Bożej przyjmowała wszelkie upomnienia, doświadczenia, krzyże i upokorzenia, aby w ten sposób choć w części wynagrodzić niewdzięczność tylu serc. W duszy zaś śpiewać będę nieustanny hymn dziękczynienia, uwielbienia i miłości ku chwale Stwórcy, Zbawiciela i Dobroczyńcy mojego. Amen.

Pieśń przebłagalna

Modlitwa b ł a g a l n a

Uciekam się do Twego Miłosierdzia, Boże łaskawy, który sam jeden tylko jesteś dobry. Choć nędza moja wielka i przewinienia liczne ufam jednak miłosierdziu Twemu. Jesteś bowiem "Bogiem miłosierdzia i Ojcem wszelkiej pociechy". Od wieków nie słyszano, nie pamięta ziemia ani niebo, by człowiek ufający Twemu miłosierdziu został zawiedziony.

Boże litościwy, jedynie Ty usprawiedliwić mnie możesz, tylko Ty nie odrzucisz mnie nigdy gdy się udaję skruszona do miłosiernego Serca Twego, u którego nikt nie doznał odmowy, choćby był największym grzesznikiem. Ponieważ przyrzekłeś mi, o dobry Zbawicielu że prędzej nieba i ziemia obróciłyby się w nicość, aniżeli by duszy Tobie ufającej nie ogarnęło miłosierdzie Twoje, spraw, aby żaden człowiek zbliżający się do Ciebie, nie odchodził bez przebaczenia, bez pociechy i nowych, przeobfitych łask. Amen.

Pieśń błagalna

Lektura lub słowo Boże

Modlitwa a p o s t o l s k a

O Jezu na krzyżu rozpięty, błagam Cię, udziel mi łaski, abym zawsze i wszędzie, we wszystkim wiernie spełniała najświętszą wolę Ojca Twego. A kiedy ta wola Boża wydawać mi się będzie ciężka i trudna do spełnienia, to

wtenczas błagam Ciebie, Jezu, niechaj z Ran Twoich spłynie mi siła i moc, a usta moje niech powtarzają: stań się wola Twoja, Panie.

O Zbawicielu świata, Miłośniku ludzkiego zbawienia, który w tak strasznej boleści katuszy zapominasz o Sobie, a myślisz o dusz zbawieniu, udziel mi łaski zapomnienia o sobie, abym cała żyła dla dusz, pomagając Ci w dziele zbawienia, według- Najświętszej Woli Ojca Twego...

Pragnę, aby cały świat poznał miłosierdzie Twoje! Pragnę dusz zbawienia! Chryste, daj mi dusze! Amen./Dz n.1265/.

Pieśń apostolska

Czytanie prośb i podziękowań

K o r o n k a do Miłosierdzia Bożego

"Dusze, które odmawiać będą tę koronkę, miłosierdzie Moje ogarnie je w życiu, a szczególnie w godzinie śmierci"/Dz n.754/.

U w i e l b i e n i e Miłosierdzia Bożego /Litania/.

Pieśń eucharystyczna

i błogosławieństwo Najśw. Sakramentem

Modlitwa m i s y j n a
kardynała Newmana

Panie, Jezu Chryste, Ty jesteś Królem całego świata, nadzieją i oczekiwaniem wszystkich narodów. Wszystkich odkupionych drogocenną Krwią. Spójrzij łaskawie na wszystkie narody, które rozrzucone są po szerokim świecie i daj im poznanie Twojej Prawdy.

Pomnij o Panie, na gorzkie boleści, które musiałeś znosić, kiedy Cię zdradzono, na Twoje święte cierpienia podczas krzyżowej drogi i zmiłuj się nad duszami, które stworzyłeś. Patrz, o Panie, tylko część ludzkości przyjęła Twoje Imię. Tylko część pełna wiary modli się do Ciebie. Tysiące i miliony na wschodzie i zachodzie, na północy i południu, o każdej godzinie przechodzi z tego świata do wieczności. Biednym, którzy Cię nie znają, nie policz ich grzechów, ale okaż światu jak najszybciej Twoją łaskę.

Pozwól by wszyscy ludzie Ciebie poznali, Tobie służyli.

Ty jesteś naszym życiem i zbawieniem, naszym zmartwychwstaniem, razem z Ojcem i Duchem Świętym Jedyny Bóg na wieki. Amen.

Módlmy się:

Boże, który chcesz zbawić wszystkich ludzi i przywieść ich do poznania prawdy, poślij misjonarzy na zniwo swoje, aby z niezachwianą gorliwością głosili prawdę Twoją wszystkim narodom. Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

Modlitwa eucharystyczna

Jana XXIII

O Jezu, Królu narodów i Królu wieków, racz przyjąć nasz hołd. My, których przez łaskę braćmi swymi uczyniłeś, składamy Ci pokorne uwielbienie.

Ty jesteś żyjącym Chlebem, który z nieba zstąpił i daje życie światu.

Najwyższy Kapłanie i Baranku ofiarny, Tyś się poświęcił na krzyżu w krwawej Ofierze odkupienia Ojcu Przedwiecznemu dla zbawienia ludzkości, a teraz co dzień ofiarujesz się na naszych ołtarzach przez ręce Twoich kapłanów, aby we wszystkich sercach nastało Królestwo prawdy i życia, świętości i łaski, sprawiedliwości, miłości i pokoju.

O Królu pełen chwały, przyjdź Królestwo Twoje. Panuj ze swego tronu łaski w sercach dzieci, by zachowały niewinność otrzymaną na chrzcie świętym.

Panuj w sercach młodzieży, by wzrastała zdrowo i czysto, słuchając głosu tych, którzy Ciebie zastępuje w rodzinie, szkole i Kościele.

Panuj nad domowym ogniskiem, aby rodzice i dzieci żyli zgodnie i przestrzegali Twego świętego prawa.

Panuj nad Ojczyzną naszą, aby wszyscy Polacy przez ład i zgodę warstw społecznych czuli się dziećmi Ojca w niebie, powołanymi do współdziałania dla wspólnego doczesnego dobra, szczęśliwymi z przynależności do

Mistycznego Ciała, którego Twój Sakrament jest zarazem żywym znakiem i wiecznie tryskającym źródłem.

Panuj, o Królu królujących i Władco rządzących, nad wszystkimi narodami ziemi i oświecaj ich przywódców, by zapatrzeni w Twój wzór, żywili myśli pokoju, a nie udręczenia.

Eucharystyczny Zbawicielu spraw, aby wszystkie narody służyły Ci z ochoty w przekonaniu, że służyć Bogu, to znaczy panować.

Niech Twój Sakrament, o Jezu, stanie się światłem umysłu, mocy woli, źródłem miłości dla serca. Słabym niech będzie podpora, cierpiącym pociechą, umierającym posiłkiem zbawienia, a wszystkim - zadatkami przyszłej chwały. Amen.

/Ks.Z.Walaszek, U źródeł Bożej miłości,s.450/

III. GODZINA MIŁOSIERDZIA za kapłanów i osoby zakonne

Pieśń na wystawienie Najświętszego Sakramentu

Modlitwa o świętych kapłanów

Panie i Boże nasz, Królu nieba i ziemi, powierzyłeś kapłanom najświętszy Skarb, oddając w ich ręce władzę nad sobą Samym. Ześlij Twojemu ludowi świętych kapłanów, aby mu byli podpory w trudnościach, braćmi w potrzebach, aby Ciebie słowem, czynem i w całej rzeczywistości wprowadzali w serca ludzkie i trudy codziennego życia. Spraw, aby kapłańskie serca, myśli i ręce pozostały czyste, pokorne i zawsze gotowe do posługi. Niechaj będą odbiciem Twego Oblicza i tych ran, które dla swojego ludu Sam wycierpiałeś. Niechaj pozostaną wierni Tobie, Panie i Boże nasz, Twojemu Kościołowi i swojemu powołaniu aż do ostatniej chwili swego życia. Amen.

Pieśń: Jezu, ufam Tobie.

Módlmy się o gorliwych kapłanów!

Miłosierny Jezu, Przyjacielu kapłanów, zsyłaj każdego dnia Twoim kapłanom siedem darów Ducha Świętego, aby byli wszystkim dla wszystkich w życiu i w godzinie śmierci. Daj im cierpliwość dla prostych, pokorę wobec ubogich, współczucie dla chorych, odwagę cywilną w

obliczu wrogów świętego Kościoła. Niech nie ustają w nauczaniu. Niech niezmordowanie uwalniają ludzi od więzów grzechu, niech szczerze rozdzielają im Komunię świętą. Niech będą postrachem dla piekła i jego popleczników, a niechaj się staną posłańcami pokoju dla ludzi dobrej woli. Niech na wszystkich drogach towarzyszy im Twoje błogosławieństwo. Gdziekolwiek przybywają, niechaj przynoszą z sobą Twój pokój. A każdy, kogo pobłogosławia, niechaj będzie również przez Ciebie, o Jezu miłosierny błogosławiony. Uczyń ich apostołami i świętymi. Amen.

Pieśń: O wieczny Kapłanie /lub inna/

Modlitwa za n i e w i e r n y c h kapłanów

Boski Zbawicielu, Jezu Chryste, Ty jesteś tym Dobrym Pasterzem, który życie swoje dał za owce swoje. Bądź w swej niewypowiedzianej dobroci także Dobrym Pasterzem dla tych biednych, zbłąkanych kapłanów, zakonników i zakonnic, których ustanowiłeś Sam przewodnikami swego ludu, którzy jednak złamali przysięgę wierności i stali się niewierni swemu. świętemu powołaniu. Okaż im całą pełnię swej niewypowiedzianej troski - jako najlepszego Pasterza o każdą zagubioną owcę. Porusz ich serca łaską swego Miłosierdzia. Oświeć ich rozum i wzmocnij wolę, aby odwróciwszy się od wszelkiego grzechu i błędu, powrócili do Twoich świętych ołtarzy i Twojego ludu.

O Miłosierny Zbawicielu! Pomnij, że odkupiłeś dusze tych kapłanów i zakonników ceną swojej Przenajdroższej Krwi, a w nieskończonej miłości dopuściłeś ich do dozgonnej godności kapłańskiej i wiecznych zaślubin z Tobą. Nie dopuść do głosu nikczemnych pomocników szatana, którzy czyhają na niewinność kapłanów i ludzi Bogu poświęconych i racz nas łaskawie wysłuchać. Amen.
/Pieśń:/

Błagalne wołanie w I m i ę J e z u s a

K. Dla Twego świętego Imienia, o Jezu miłosierny,
ratuj niewinnych kapłanów i ludzi Bogu
poświęconych!

L. O to Cię prosi Twój wierny lud.

Dla Twego świętego Imienia, o Jezu miłosierny, oświeć
błądzących duchownych.

Dla Twego świętego Imienia, o Jezu miłosierny, ześlij
łaskę miłości sercom oziębłych duszpasterzy.

Dla Twego świętego Imienia, o Jezu miłosierny, porusz
umysły zubożniałych kapłanów, aby zrozumieli grożące
im niebezpieczeństwo zatracenia.

Dla Twego świętego Imienia, o Jezu miłosierny,
poskramiaj władzę szatana, który według słów Ojca
Świętego "wtargnął do świątyni".

Dla Twego świętego Imienia, o Jezu miłosierny, spraw,
niech powróci cześć dla krzyża i szacunek, dla wizerunków
Świątych.

Dla Twego świętego Imienia, o Jezu miłosierny, spraw, aby Eucharystia zajmowała naczelne miejsce w naszym życiu.

Dla Twego świętego Imienia, o Jezu miłosierny, ratuj i uświęcaj dusze, żyjące bez kapłanów. Przez Twoje święte linie, Panie, błagamy o licznych kapłanów, ukształtowanych według Twego Boskiego Serca, godnych powołania na to wielkie Żniwo.

Przez Twoje święte Imię, Jezu miłosierny, naucz nas miłować Twój święty Kościół tak, jak dziecko kocha swoją matkę i pozwól nam żyć w Twym Kościele, aż do osiągnięcia życia wiecznego. Amen.

Pieśń przebłagalna:

Modlitwa do Jezusa i Maryi

Miłosierny Jezu, odwieczny Arcykapłanie, otocz Twoich kapłanów opieką swego Najświętszego Serca, aby wzrastali w wierności i miłości ku Tobie. Strzeż ich przed złem tego świata. Użycz im wraz z mocą przemiany chleba i wina także mocy przemiany serc ludzkich. Niechaj ich praca obfituje w zbawienne owoce i wysłuży im koronę wiecznej chwały.

Maryjo, najlepsza Matko Kościoła, wybłagaj nam świętych kapłanów i świętych zakonników. Uświęć nasze rodziny i weź nas wszystkich pod swoją szczególną opiekę.

Maryjo, Królowo Apostołów, doprowadź wszystkich powołanych do świętego kapłaństwa. Maryjo, Matko

przygotowujących się do stanu kapłańskiego, wyproś im łaskę wytrwania. Maryjo, Matko Bolesna doprowadź swoją łaskawą, matczyną ręką zagubionych kapłanów na powrót do ich Dobrego Pasterza. Ofiaruj; Ojcu Przed wiecznemu Przenajdroższą Krew Swojego Boskiego Syna za dusze kapłańskie w czyśćcu cierpiące i niech za Twoją przyczyną święci Aniołowie zaprowadzą je do nieba. Amen.

Pieśń Maryjna:

Lektura lub słowo kapłana.

M u s i m y k o c h a ć nasz Kościół
/z przemówienia papieża Pawła VI/

"Musimy go kochać pomimo jego słabości i braków. Czyż nie jesteśmy sami, jako członkowie tego złożonego z ludzi Mistycznego Ciała Chrystusa, również dotknięci przeżywanymi przez niego dolegliwościami? Czyż Kościół nie byłby bardziej żywotny i nie cieszyłby się większą godnością, gdybyśmy go wszyscy więcej kochali.

Trzeba nam go dziś więcej niż kiedykolwiek kochać, bo do owych przeciwności, na które Kościół dziś natrafia, dochodzą jeszcze jakże dziś modne sprzeczności wewnętrzne i bolesne sprzeniewierzenia, tym boleśnniejsze, że trawiące samo serce Kościoła.

Musimy Kościół kochać tak, jak kochał go Chrystus, który oddał, za niego swe życie; i tak jak Matka Boża, która jako pierwsza ukochała Kościół w swoim Synu, a potem w nowopowstałej wspólnocie chrześcijańskiej".

A n a m n e z a z liturgii św. Jakuba

Polećmy teraz Bogu wszystkie sprawy Kościoła, nasze i ludzkości na całym świecie:

Pamiętaj, Panie, o świętym Kościele katolickim, zachowaj go w pokoju i jedności do końca wieków i napełnij obficie darami Ducha Świętego.

Miej zawsze w opiece naszego Papieża NN i wszystkich biskupów, aby na całym okręgu ziemi prawowiernie opowiadali słowa prawdy, a będąc wzorem dla wiernych, prowadzili ich drogą świętości.

Prosimy Cię także za wszystkimi kapłanami i klerykami, abyś ich napełnia mądrością Ducha Świętego i uczynił wiernymi szafarzami Twoich tajemnic.

Pamiętaj, Panie, o naszej wspólnocie i całej Ojczyźnie naszej, a jej mieszkańców zachowaj w prawowierności, pokoju i bezpieczeństwie i uczynь wszystkich swoim ludem świętym. Małżonków utrzymuj w niezachwianej miłości i jedności, rodzicom zaś i wychowawcom błogosław, aby pod ich opieką dzieci i młodzież wzrasta na Twoją chwałę.

Pamiętaj, Panie, o wszystkich będących w niebezpieczeństwie, żyjących na obczyźnie, skazanych na więzienie, pracujących w kopalniach, pełniących jakąkolwiek pracę ciężką i odpowiedzialną, aby wszyscy doznali Twojej ojcowskiej opieki, obrony i pomocy.

Pamiętaj także o wszystkich cierpiących i uciśnionych, którzy Ciebie błagają o zmiłowanie i pociechę. Nie

odrzucaj błądzących, ale ich oświeć i nawróć do siebie.
Chorych racz

uzdrowić, biednych i nieszczęśliwych wspomagał,
żyjących w Twej łasce zachowaj w dobrem. Tych zaś,
którzy odpadli, z sobą pojednaj. Błogosław wszystkim,
którzy się trudzą, dla chwały Imienia Twego i w Twoim
Kościele pełnią dobre czyny.

Obdarz pokojem wszystkie narody, usuń spośród nich
wszelkie zgorszenia i krzywdy, odda od nich wojny i
zaburzenia, ześlij na wszystkich światłość swoją i we
wszystkich rozlej swoją miłość, boś Ty, Boże nasz i
Zbawicielu, jest nadzieją wszystkich krajów ziemi. Racz
nam także zsyłać pomyślną pogodę i łagodne deszcze
użyźniające, aby pomnażać nasze plony bo na Ciebie
patrzą oczy wszystkich, abyś w dobroci swej otworzył
swoją rękę i wszystko nappełnił dobrami.

Pamiętaj, Panie i o zmarłych naszych braciach i
siostrach; wprowadź ich do krainy wiecznego życia, gdzie
światłość Twojego Oblicza wszystkich opromienia i
nappełnia pokojem i radością.

Wejrzyj łaskawie także na nas i wszystkich lud Twój
wybrany i wzamian za święte dary, jakie Tobie składamy,.
daj nam uczestnictwo w swojej chwale razem z
błogosławioną Bożą Rodzicielką, Maryją i z wszystkimi
Świętymi: przez łaskę i miłość Jednorodzonego Syna
Twojego, z którym Ty, Ojcze, wraz z Duchem Świętym
odbierasz cześć i chwałę i dziękczynienie teraz i po

wszystkie wieki wieków. Amen. /Turbak, Pójdź za mną, s.860/.

Pieśń błagalna...

Czytanie podziękowań i prośb do Miłosierdzia Bożego.

K o r o n k a do Miłosierdzia Bożego.

U w i e l b i e n i e Miłosierdzia Bożego /Litania/.

A k t o f i a r o w a n i a s i ę Boskiemu Miłosierdziu

Modlitwa za zmarłych kapłanów

Jezu, Najwyższy i wieczny Arcykapłanie, Ty kochasz nieskończoną miłością kapłanów, którzy prowadzą na ziemi dalej Twoje zbawcze dzieło. Prosimy Cię, wejrzyj łaskawym okiem na tych kapłanów, którzy już odeszli z tego świata, ale jeszcze w płomieniach ognia czyścowego spłacają dług Bożej sprawiedliwości.

Ty jeden znasz najlepiej ich niewypowiedziane męki! Niech Twoja Przenajdroższa Krew, którą przelałeś podczas Męki, będzie wynagrodzeniem za ich winy i przyspieszy wybawienie z czyśćca. Niech święci Aniołowie wprowadzą ich dusze do nieba.

Maryjo, Matko Najwyższego Arcykapłana, wstawiaj się za tymi duszami kapłańskimi, które z nikąd nie mają ratunku. Amen.

C. Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie.

L. A światłość wiekuista niechaj im świeci na wieki.

Pieśń eucharystyczna
i błogosławieństwo Najśw. Sakramentem.

IV. GODZINA MIŁOSIERDZIA Adoracja
Przenajświętszej Trójcy w Jej Nieskończonym
Miłosierdziu

Pieśń eucharystyczna podczas wystawienia Najśw.
Sakramentu

W Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen.
Miłosierny Jezu Chryste, utajony w Najświętszym
Sakramencie ołtarza! Wierzymy, żeś tu obecny, wierzymy,

żeś Ty Bogiem naszym i z głębi serca wołamy za Tomaszem Apostołem: "Pan mój i Bóg mój!"

Kłęczymy jak Magdalena u Twoich stóp i szczerze wyznajemy Ci, że Cię kochamy całym sercem i duszą. Przynosimy Ci nasze troski i bóle, nasze udręki i krzyże, ufając, że nas wysłuchasz i przyjdiesz z pomocą.

„Panie, Ty wiesz, że Cię kochamy”, ale daj nam wytrwać w tej miłości; w tej miłości, ciągle wystawianej na próby i pokusy - daj wytrwać .

Dlatego - pomnażaj naszą słabą wiarę,

- - umacniaj nasze chwiejną ufność,
- - - powiększaj naszą małą miłość. Amen.

Pieśń: Jezu, ufam Tobie /3 razy/

Lektura wybranych tekstów o Miłosierdziu Bożym

A k t y u w i e l b i e n i a

/na wezwania odpowiadamy: Niech będzie uwielbiony/

Niech będzie przez wszystkich uwielbiony Bóg w swoim Miłosierdziu: Bóg w Trójcy Jedyny.

Niech będzie uwielbiony Bóg Ojciec w swoim Miłosierdziu od stworzenia świata aż po wieczność całą.

Niech będzie uwielbiony Syn Boży, Jezus Chrystus, Odkupiciel nasz - od żłóbka betlejemskiego aż po Krzyż i Mękę konania.

Niech będzie uwielbiony Duch Święty, Pocieszyciel - od chwili zstąpienia na Matkę Boga w Jej przeczyste Serce, przez zstąpienie na Apostołów i wszystkich ludzi, którzy Go wzywają..

Niech będzie uwielbiona Trójca Święta w swoim wielkim i niezgłębnym Miłosierdziu przez wszystkie ludzkie pokolenia aż do skończenia świata i przez całą wieczność.

Niech będzie uwielbiony Bóg w swoich Aniołach i swoich Świętych, w szczególności w Maryi, Matce Miłosierdzia.

Pieśń uwielbienia /Święty, Święty... Dobry Ojczy.../

A k t y d. z i ę k c z y n i e n i a

/na wezwania odpowiadamy:

Dziękujemy Bogu naszemu/

Trójco Przenajświętsza, uwielbiamy Twoje niezgłębione Miłosierdzie i składamy akty dziękczynienia:

- za tysiącletnią wiarę w Ojczyźnie naszej,
- za Świętych w narodzie naszym,
- za sanktuaria - miejsca szczególnego Miłosierdzia Twego,
- za męstwo i poświęcenie bohaterów narodowych,

- za bohaterskie matki, oddające swe życie i swoje dzieci w obronie Ojczyzny i zadu moralnego,
- za pomoc i opiekę nad polskimi wygnańcami i tułaczami,
- za wspaniałe zwycięstwo Chrystusa i Ewangelii w narodzie naszym,
- za miłosierdzie okazywane Polsce przez wszystkie stulecia jej istnienia,
- za wszystkie dary i dobrodziejstwa wyświadczone nam wszystkim tutaj zgromadzonym.
- za bezgraniczne Miłosierdzie Twoje nad całym grzesznym światem.

Pieśń dziękczynna.

A k t y p r z e b ł a g a n i a

Boże w Trójcy Jedyny, Boże wielkiej Miłości niezgłębionego Miłosierdzia, u stóp Twoich klęcząc, składamy Ci nasze pokorne modły przebłagania.

/na wezwania odpowiadamy: Przebacz ludowi Twojemu/

C. - Grzechy całej ludzkości.

L. - Przebacz ludowi Twojemu?

- Grzechy Polaków, żyjących w kraju i za granicą.
- winy naszych ojców, dziadów i pradziadów
- za nasze winy przeszłe i teraźniejsze.

- winy matek mordujących swe nienarodzone dzieci.
- grzechy pijaków, rozpustników i narkomanów.
- grzechy niesprawiedliwych sędziów i przywódców narodowych.
- winy stojących na czele Kościoła i państw na całym świecie.
- winy całego Kościoła i wszystkich wyznań.
- winy wszystkich narodów świata.
- winy wszystkich żyjących ludzi i tych, co już odeszli do wieczności bez pokuty.

Pieśń przełagalna: /Panie, przebacz nam!/
 ~~~~~

P r o ś b y do Miłosierdzia Bożego

"Nie znajdzie ludzkość uspokojenia, dopóki nie zwróci się z ufnością do Miłosierdzia Mojego" - powiedział Jezus świętej Faustynie

Zatem módlmy się:

Za Ojca Świętego, by wstawiennictwo Świętych Patronów Polski wypraszało mu u Boga szczególne łaski. Ciebie prosimy...

Za polskich biskupów, kapłanów, zakonników i zakonnice, by byli żywymi przykładami Jezusowej miłości i miłosierdzia. Ciebie prosimy...

Za cały naród polski, by świadomy swej misji dziejowej pogłębiał swą wiarę, nadzieję, i miłość. Ciebie prosimy...

Za bratnie narody nasze, by mimo trudności i przeszkód coraz lepiej poznawały Chrystusa i Jego Ewangelię. Ciebie prosimy...

Za odstępców od wiary, błędzących i wątpiących, aby powrócili i pokochali prawdziwie Boga - pełnego Miłosierdzia. Ciebie prosimy...

Za prześladowców Chrystusowego Kościoła, aby zrozumieli swój błąd i poszli za Chrystusem. Ciebie prosimy...

Za wszystkich grzeszników, aby jak najrychlej pojednali się z miłosiernym Bogiem.

Ciebie prosimy...

Za konających, aby nie popadali w rozpacz i rozterkę w najważniejszym momencie swego życia. Ciebie prosimy...

Za najbardziej potrzebujących naszej modlitwy i naszej pokuty. Ciebie prosimy...

Za nas samych, abyśmy nie ustawali w gorliwości o chwałę Bożą i zbawienie dusz. Ciebie prosimy...

Pieśń błagalna.

Lektura wybranych tekstów o Miłosierdziu Bożym.

Modlitwa w r ó ż n y e h potrzebach

Trójco Przenajświętsza, Ojcze, Synu i Duchu Święty, wsław w nas Twoje nieskończone Miłosierdzie! Zbuduj z naszych serc i dusz żywy przybytek chwały Miłosierdzia. Daj nam, czcicielom Miłosierdzia Bożego dziecięstwo Boże, którym nas udarowałeś w Jezusie Chrystusie. Spraw, aby nasze myśli, słowa i uczynki były świadectwem naszej przynależności do Chrystusa i Kościoła.

Naucz nas, Trójco Przenajświętsza, spotykać Chrystusa w naszych bliźnich, nie sądzić ich, lecz modlić się za nich i kochać.

Naucz nas przebaczać im z serca wszystko, cokolwiek by przeciw nam zawinili, Naucz nas krytycznego spojrzenia na własne myśli, słowa i postępowanie; naucz obiektywnego sądu siebie i wyrozumiałości dla słabości bliźnich

Niech umiemy rozpoznawać Chrystusa w chorym, głodnym, biednym i smutnym. Niech umiemy oddawać dobrem za złe, zwyciężać miłością nienawiść i obojętność religijną. Niech nasze wspólnoty - rodzinne, parafialne i modlitewne tworzą jedno serce i jedną duszę, wielbiąc Trój- jedyne Boga w Jego nieskończonym Miłosierdziu teraz i w wieczności. Amen.

Wezwanie do Miłosierdzia Bożego /śpiewane 3 razy/
lub inna pieśń.

Celebrans: Miłosierdzie Boże ponad wszystko i wszystkie dzieła Jego!

Lud: Przeto Miłosierdzie Pańskie na wieki wychwalać będę.

Czytanie próśb i podziękowań.

K o r o n k a   do Miłosierdzia Bożego

Powiedział Jezus do świętej Faustyny:

"Przez odmawianie Koronki /do Miłosierdzia Bożego/ podoba Mi się dać wszystko o co Mnie prosić będą... Przez nią uprosisz wszystko, jeżeli to, o co prosisz, będzie zgodne z Moją wolą" .

Przed tak wielkim sakramentem

Błogosławieństwo Najśw. Sakramentem i pieśń końcowa.

Modlitwa   z a   o t r z y m a n e   ł a s k i

O   Jezu   najmiłszy,   w   Miłosierdziu   swym nieskończony! Dziękujemy Ci za wszystkie łaski Twoje i dary, za pomoc Twoją, którą tak czule i serdecznie nas otaczasz i przed złem chronisz.

Jakież to szczęście móc Ci zaufać, móc Ci się oddać bez reszty, żyć dla Ciebie, pracować i trudzić się dla Ciebie, cierpieć i radować się dla Ciebie w słońcu wiecznej i najczulszej litości Twojej.

O Miłości Najświętsza, któraś jest Miłosierdziem bez granic, która nas uprzedzasz łaskami, która nas zbawiasz, która nas oświecasz i do szczęścia wiecznego prowadzisz!

O Miłosierdzie Nieskończone, które nas karmisz, ochraniasz i przyodziewasz, ratujesz w nieszczęściu, pocieszasz w troskach, wspierasz w upadkach, dzięki Ci składamy w pokorze, uwielbiamy Cię w miłości i siebie oddajemy w ofierze uwielbienia i wdzięczności.

O Panie mój i Boże mój, bądź uwielbiony, bądź pochwalony, bądź miłowany na wieki. Amen.

V. GODZINA MIŁOSIERDZIA "Panie, pozostań z nami"

"Hańba złamała me serce
i sił mi zabrakło,
czekałem na współczucie,
lecz nikt się nie zjawił
i na pocieszycieli,
lecz ich nie znalazłem "/Ps 69,21/

Pieśń eucharystyczna na wystawienie Najśw.
Sakramentu

W Imię Ojca i Syna i Ducha Świętego. Amen,

M o d l i t w a   w s t ę p n a

Z największą wiarą, na jaką nas stać, klękamy u Twoich stóp, Miłosierny Jezu, aby Ci znów złożyć należny hołd uwielbienia i dziękczynienia. Przychodzimy tu, aby Ci jednogłośnie wyznać naszą wiarę, miłość i bezgraniczne zaufanie. Chcemy Cię za wszystkie grzechy nasze i grzechy całej ludzkości szczerze przepraszać i wynagradzać.

Z wielką nadzieją stajemy przed Twym Obliczem, tak pełnym dobroci i słodyczy, aby wybłagać u Ciebie zmiłowanie nad grzesznym światem, odpuszczenie grzechów i wieczne zbawienie.

Ufamy, że nie wzgardzisz pokornymi modłami: i naszym cierpieniem, które u Twych stóp składamy w ofierze. Racz, Najmiłosierniejszy Jezu wejrzeć na nas i na nasze codzienne krzyże, a potem uczynić, co Ci Twe serce podyktuje. Wiem, że nas nie odtrącisz i wysłuchasz, bo cała ufność w Twoim niezmierzonym Miłosierdziu pokładamy. Amen.

Pieśń: Jezu, ufam Tobie /3 razy/

Czytanie tekstów o Miłosierdziu Bożym.

A k t y   u w i e l b i e n i a

/Na wezwania odpowiadamy:

Bądź uwielbiony/

W chórach aniołów i w zastępach Świętych.,
Miłosierny Jezu...

We wszystkich stworzeniach i dziełach Bożych,
Miłosierny Jezu...

We wszystkich ludziach na całej kuli ziemskiej,
Miłosierny Jezu...

We wszystkich ludzkich dziełach, pracach, wysiłkach,
Miłosierny Jezu...

W każdym poświęceniu się dla chwały Boga i zbawienia
dusz, Miłosierny Jezu...

W całym ludzkim cierpieniu, bólu i utrudzeniu,
Miłosierny Jezu...

W ludzkich dziełach miłosierdzia na rzecz ubogich i
głodujących, Miłosierny Jezu...

We wszystkim co na świecie jest dobre, piękne i
szlachetne, Miłosierny Jezu...

Pieśń uwielbienia

-
A k t y   d z i ę k c z y n i e n i a

/Na wezwania odpowiadamy:

Dzięki Ci składamy/

Za to, że będąc Synem Bożym zstąpiłeś z nieba, by
stać się człowiekiem, Miłosierny Jezu

Za to, żeś nie wzgardził dziewiczym łonem Maryi,
Miłosierny Jezu ..

Za to, żeś obraz ubogi stajnię na miejsce Swego
narodzenia, Miłosierny Jezu

Za to, żeś z Rodzicami dzielił trudy wygnania do Egiptu, Miłosierny Jezu

Za przykład cichego i pracowitego życia w Nazarecie, Miłosierny Jezu

Za Dobrą Nowinę o zbawieniu, głoszona ubogim i grzesznikom, Miłosierny Jezu

Za gorzki Mękę i śmierć na Krzyżu, Miłosierny Jezu.

Za zwycięstwo w zmartwychwstaniu nad śmiercią, grzechem i szatanem, Miłosierny Jezu

Za Ducha Świętego i Jego siedmiorakie dary, Miłosierny Jezu,

Za Kościół święty, biskupów i kapłanów, Miłosierny Jezu

Za słowo Boże i Sakramenty święte, Miłosierny Jezu,

Za niebo, które nam obiecujesz, Miłosierny Jezu,

Pieśń dziękczynna

A k t y   p r z e b ł a g a n i a

/Na wezwanie odpowiadamy:

całym sercem wynagradzamy/

Za lekceważenie przykazań Boskich i Kościelnych, Miłosierny Jezu.

Za grzechy niewiary, nieufności i braku miłości, Miłosierny Jezu.

Za grzechy świętokradztwa, bezczeszczenia osób i rzeczy świętych, Miłosierny Jezu.

Za nieposłuszeństwo wobec zastępcy Chrystusa na ziemi, Miłosierny Jezu.

Za grzechy pychy, samolubstwa i samowoli,
Miłosierny Jezu.

Za grzechy łakomstwa, pożądliwości i chciwości,
Miłosierny Jezu.

Za grzechy nieczystości, rozpusty i wyuzdania,
Miłosierny Jezu.

Za grzechy zazdrości, obmowy i oszczerstwa,
Miłosierny Jezu.

Za grzechy umiarkowania w jedzeniu i piciu,
Miłosierny Jezu.

Za grzechy gniewu, złości i nienawiści,
Miłosierny Jezu.

Za grzechy lenistwa, brakoróbstwa i marnowanie mienia, Miłosierny Jezu.

Za grzechy niesprawiedliwości i wszelkiej ludzkiej krzywdy, Miłosierny Jezu.

Pieśń przebłagalna

A k t y   b ł a g a l n e

/Na wezwania odpowiadamy:

Wysłuchaj nas, Jezu/

O rychłe zapanowanie Twojego Królestwa na ziemi,

Ciebie prosimy.

Abyś Ojca świętego swą łaską wspierać i umacniać raczył,
Ciebie prosimy.

Abyś wszystkim biskupom, kapłanom i całemu ludowi
Bożemu błogosławić raczył, Ciebie prosimy.

Abyś wszystkim narodom na całym świecie Dobrą Nowinę
o zbawieniu objawić raczył, Ciebie prosimy.

Abyś nieprzyjaciół Krzyża i Kościoła opamiętać i do
pokuty doprowadzić raczył, Ciebie prosimy.

Abyś zatwardziałych grzeszników pojednać z Bogiem
raczył, Ciebie prosimy.

Abyś konającym otuchę i odwagę w serca wlać raczył,
Ciebie prosimy.

Abyś wszystkim zmarłym bramy nieba otworzył i nagrodę
wieczną dać raczył, Ciebie prosimy.

Abyś nas wszystkich duchem wynagrodzenia za grzechy
świata obdarzyć raczył, Ciebie prosimy

Abyś naszych próśb i modłów wysłuchać raczył,
Ciebie prosimy.

Abyś Panem i Królem naszych serc na zawsze pozostać
raczył, Ciebie prosimy.

Pieśń błagalna:

Czytanie tekstów o Miłosierdziu Bożym
/lub krótka nauka/

P r o ś b a

aby Miłosierny Jezus pozostał z nami

"Panie, pozostań z nami!" - Słowa te wypowiedzieli po raz pierwszy uczniowie zdążający do Emaus. Po tragedii wielkopiątkowej wracali do domu smutni i przygnębieni. Nie pozostawiłeś ich samych, ale przyłączyłeś się do nich. i pomogłeś rozwiązać tajemnicę odkupienia, dokonaną przez Krzyż. Chociaż Cię jeszcze w drodze nie poznali, a już doznali Twojej dobroci i miłości. I tym ich ująłeś! Chcąc Cię mieć jak najdłużej z sobą, zaproponowali Ci nocny wypoczynek w swojej wiosce: "Panie, pozostań z nami!" Nie odmówiłeś, ale wszedłeś do ich domu, zasiadłeś do stołu i błogosławiłeś chleb. A kiedy go łamałeś, dałeś się im poznać. Napełniłeś ich ogromną radością, która im towarzyszyła już do końca ziemskiego życia.

I my za uczniami z Emaus powtarzamy: "Panie, pozostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi i dzień się już nacylił"/~k 24,29/.

Panie, pozostań w każdym nowoochrzczonym dziecku. Rozgość się w jego duszy tak, by Cię nigdy nie opuściła.

Panie, pozostań w duszy każdego chłopca i dziewczyny. Broń ich wiary i godności. Cierpliwie i wytrwale rozmawiaj z nimi na drodze ich życia i wyjaśniaj im prawdy Boże. Nie szczędź nawet twardych słów, gdy na to zasługują: „O, nierozumni, jak nieskore są wasze serca do

wierzenia we wszystko, co powiedzieli prorocy!"Łk 24,25/.

Panie, pozostań z cierpiącymi, z tymi wszystkimi, którzy wraz z Tobą niosą ciężki krzyż i są smutni z tego powodu. Pozostań z tymi, którzy spodziewali się łatwego życia, a inaczej się stało,, bo spadło na nich cierpienie, ciężar fizyczny czy duchowy, trudny do uniesienia. Pozostań z nimi i powiedz im: Czy nie wiecie, że każdy Mój wyznawca ma "cierpieć, aby wejść do swej chwały?"Łk-24,26/. Że ma nieść swój krzyż i naśladować Cię na Drodze Krzyżowej; że krzyż to nie przekleństwo, ale wielki dar Boży dany po to, aby Twoi uczniowie jeszcze bardziej upodobnili się do Ciebie!

Panie, pozostań z tymi, którzy już przeżywają jesień swego życia; z tymi, którzy zdobywają się na resztki wysiłku aby iść, aby nie ustać w drodze, chociaż nogi bołą, plecy się zginają, uszy mniej sprawnie pracują i oczy mgłą zachodzą. Pozostań z nimi i rozjaśniaj im szare dni, spędzane często samotnie lub w zakładach Opieki Społecznej. Rozpogadza ich utrudzone i pomarszczone twarze, posyłając do nich życzliwych ludzi; wlewaj w ich serca nadzieję i radość. Jeśli Ciebie mieć będą przy sobie, nie odczują samotności, będą rozumieć, że to wszystko, co trudne i przykre jest dobre, nawet konieczne, "aby się na nich objawiły sprawy Boże"/J 9,3/.

Miłosierny Panie, pozostań u łoża konających, u tych najbardziej potrzebujących Ciebie. W Twoich objęciach

umiera się spokojniej i z nadzieją, że tam po drugiej stronie zaczyna się dopiero prawdziwe życie, które się nie skończy.

Jezu Miłosierny, klęcząc u Twych stóp, czujemy się lepiej, niż u siebie w domu. Ty wlewasz w nasze serca tyle wiary, nadziei i miłości, że ciężar codziennych obowiązków mniej nas przygniata, a lęk o przyszłość nie staje się tak dotkliwy. Twoja obecność nas uspokaja i każe nie martwić się zbytnio o przyszłość. Ufamy Ci, Jezu i ufać nie przestaniemy po wszystkie dni naszego ziemskiego życia. Amen.

Pieśń

Czytanie podziękowań i prośb

Celebrans: Podziękowania i prośby złożone w ostatnim tygodniu u stóp Bożego Miłosierdzia.

K o r o n k a do Miłosierdzia Bożego

Słowami Koronki, której nas nauczył Pan Jezus, módlmy się, aby Boże Miłosierdzie ogarnęło wszystkie nasze prośby!

U w i e l b i e n i e Miłosierdzia Bożego /Litania/

Pieśń eucharystyczna

Błogosławieństwo Najśw. Sakramentem.

B/ GODZINA ŚWIĘTA o Miłosierdzie Boże nad światem

Tym momentem w czasie całej męki Zbawiciela, w którym najwięcej wycierpiał On duchowo, była noc Wielkiego Czwartku w Ogrójcu. Boleść Jego była tak wielka, że dla wyrażenia jej ogromu rzeki do Apostołów: "Smutna jest dusza moja aż do śmierci"/Mk 14,34/. Na pamiątkę tego okrutnego konania dusze pobożne w każdy czwartek całego roku przepędzają na modlitwie jedni godzinę w nocy /od godziny 22.00 do 23.00/ w celu uwielbienia cierpień Zbawiciela. Można i w innym czasie odprawiać to ćwiczenie. szczególnie stosownie jest to nabożeństwo odprawiać w Wielki Czwartek przed ołtarzem wystawienia.

Przedstawmy sobie w wyobraźni ciemną noc. Chrystus po Ostatniej Wieczerzy udaje się z Apostołami do Ogrójca, w którym zwykł był się modlić. Pójdźmy w duchu za Nim, rozważmy Jego boleść, wnuknijmy w głąb Jego najmiłosierniejszego Serca, wczujmy się w niewypowiedziany smutek i żal, bojaźń i niechęć, które rzucały Go na ziemię i wycisnęły krwawy pot z Jego Przenajświętszego Ciała. Bierzmy udział w Jego gorącej modlitwie oddając najgłębszy pokłon Ojcu niebieskiemu i prosząc o pomoc w tym ćwiczeniu, wzbudzając akty uwielbienia, dziękczynienia, prześlągnięcia i prośby.

Akt uwielbienia

Bojaźń, trwogę, niechęć, smutek i żal widzimy u Chrystusa Pana w Ogrójcu. Świadczy o tym niestałość w Jego zachowaniu się: to opuszcza Apostołów, to znów wraca do nich, to skarży się na smutek i opuszczenie, to szuka pociechy u ludzi. Jest On do głębi wzburzony i zdradza wielki wewnętrzny niepokój. Oznaką tej wewnętrznej walki jest krwawy pot, który wskazuje na delikatny ustrój Jego ciała i zarazem na wielką trwogę duszy. Jakiż silny musiał być opór woli przeciwko pożądaniom niższych władz natury ludzkiej Chrystusa, że aż krew wystąpiła z otworów potnych. Jego oblicze blade, członki drżą z przerażenia, pierś kurczowo się ściąga, oddech zamiera na ustach, oczy trwożliwie spoglądają to na niebo, to na ziemię, to na Apostołów: jak umierający szuka z przerażeniem otaczających Go i wodzi trwożnym okiem za nimi.

Co spowodowało taką zmianę w dotychczas mężnym, stałym i nieustraszonym Jezusie? Stosownie do trzech objawów trwogi były i trzy przyczyny.

a/ Bojaźń wielka była skutkiem pewności bliskiej śmierci, znał On, jak nikt lepiej, cenę swego życia, wartość jego dla nieba i ziemi, swej Matki i przyjaciół. A tu Jego żywa wyobraźnia przedstawia wszystkie sceny i obraz bliskiej męki, poniżenia i wzgardy, grozę śmierci krzyżowej, ból Apostołów, zdradę Judasza i zaparcie się Piotra, cierpienia Jego najmilszej Matki, smutny los

nieszczęsnego narodu itp. Wszystko to przywalilo Go jak kamień młyński i ciągnęło w głąb coraz niżej.

b/ Niechęć powstała z doskonałego poznania ludzi i grzechów, za które Zbawiciel miał cierpieć. Widział ich rażącą sprzeczność z Majestatem Bożym, ze świętością, pięknnością i Jego sprawiedliwością, widział jak okropne skutki w wieczności i na widok tego morza błota i krwi zdrętwiała dusza Jego i poczuła wielką niechęć. Grzech spada na Jezusa całym swym ciężarem, a świętość, czystość i delikatność Jego duszy wzdrygały się do głębi z przerażenia: Jezus widział grzechy całego świata i wszystkich czasów.

A jakimiż byli ci ludzie, za których grzechy miał Chrystus umierać? Większość ich była pogrążona w pogaństwie i niewierze. Widzi Jezus cale gromady występujące do walki z Jego nauką, do walki z Nim w Jego zastępcach, w Sakramentach św., w Kościele, w duszach własnych. Widzi, jak nikło wygląda gromadka prawdziwych Jego czcicieli, wśród których również spostrzega załamania i odstępstwa. "poniżona jest w prochu dusza nasza, przyłgnęło do ziemi ciało nasze"/Ps 43,25/.

c/ Smutek i żalność wypływały ze świadomości Jezusa, że wielu ludzi z Jego męki nie skorzysta. Przez Wcielenie Syn Boży zaślubił sobie ludzkość jako oblubienicę, aby ją doprowadzić do Ojca niebieskiego. Dlatego założył Kościół, przekazał mu swoją naukę, Sakramenty i teraz ma

za tę ludzkość umierać. Ale widzi w duchu, że wielu ludzi wzgardzi Jego nauką Kościołem i nadużyje łask Jego na swą zgubę.

Widzi swe Sakramenty zaniedbane i zbezczeszczone przez przyjmujących i rozdających, swe naukę odrzuconą i zepsutą przez niewiernych i błędnowierców, widzi całe narody odrywające się od tego Mistycznego Ciała i ginące na wieki. Głęboko odczuwa utratę każdej duszy, jakby mu odrywano członki od ciała. Dlatego smuci się i skarży, wzdycha i modli się w trwodze, oblewa się krwawym potem i raz po raz wraca do Apostołów, aby się odsunąć od strasznych obrazów i znaleźć choć trochę pociechy. Tymczasem znajduje Apostołów śpiących i zamiast pociechy doznaje jeszcze więcej żalości.

Zżyma się natura i wola ludzka Jezusa wobec tych strasznych obrazów, która jest samym miłosierdziem. Dlatego cierpi zupełnie dobrowolnie i pokornie i ostatecznie przewycięża bojaźń, niechęć i smutek. On sam stworzył upusty gorzkiej wody męki, sam się zanurzył w jej strasznych głębiach, sam wylewa obficie swoją pierwszą krew - i ta dobrowolność czyni Jego ofiarę tym droższą i miłszą Ojcu tym bardziej ujawniającą nieskończone miłosierdzie Boże. Cierpi wytrwale wobec świadków Apostołów, cierpi wytrwale, mężnie i chwalebnie, pozwala się pocieszać Aniołowi, modli się w najczulszych słowach i poddaje się woli Ojca niebieskiego, a w tym poddaniu się składa najgłębszy hołd adoracji i uwielbienia.

Zbliźmy się do najświętszego Bohatera z głęboką pokorą, padnijmy na ziemię zroszoną krwią Zbawiciela, który woła nie o pomstę, ale o miłosierdzie dla świata. Uwielbijmy Go tutaj ukrytego w sakramencie Ołtarza. I tu w głębokiej ciszy modli się za nami ustawicznie Baranek ofiarny, a z Jego modlitwą łączą się wszystkie wołania Kościoła wraz z trenami Wielkie Tygodnia. Dusza Jego unosi się wciąż między Bogiem a światem, a wylane w Ogrójcu krople Jego krwi zasłaniają ziemię przed gniewem sprawiedliwości. Tu się splatają i zlewają melodie z ziemi i kręgów niebieskich potężniejąc w hymn uwielbienia Ojca. Łączmy nasze uczucia akty adoracji z ustawicznym śpiewem chórów niebieskich: "Święty, Święty, Święty Pan, Bóg zastępów. Pełne są niebiosa i ziemia chwały Twojej j" .

Panie Jezu Chryste, samotnie konający i płaczący w ciemnościach nocy w Ogrójcu, pragnę Ci oddać siebie, jak Ty się oddajesz Ojcu Niebieskiemu

/wszyscy odpowiadają: oddaję w ręce Twoje./

Moje upodobania, wstręty i trwogi Moje trudności i walki

Tych, których kocham i którzy mnie kochają

Tych, którzy nade mną pracowali i pracują

Tych, którzy się za mnie modlą i proszą o modlitwę za siebie

W niebezpieczeństwie duszy pozostających

Kościół święty i cały rodzaj ludzki

Ojca świętego ...

Ordynariusza naszego...
Biskupów i kapłanów całego świata
Zakony i Instytuty katolickie
Misje i misjonarzy katolickich
Proboszczów i spowiedników naszych
Prześladowanych za wiarę świętą
Ojczyznę naszą i rządzących nią
Rodziny nasze, młodzież i dzieci
Przyjaciół i wrogów naszych
Wszystkich czcicieli miłosierdzia Bożego
Myśli, słowa, prace i spoczynek nasz
Wolę, życie, śmierć i wieczność naszą
Zbawicielu najmiłosierniejszy, poddający się bojaźni,
niechęci, smutkowi i żalości, aby wysłużyć dla mnie
ufność w nieskończone miłosierdzie Boże
/wszyscy odpowiadają: Jezu ufam Tobie/
W najtrudniejszych chwilach życia
W grożących niebezpieczeństwach
W opuszczeniu od ludzi - tym bardziej
W przykrościach i upokorzeniach
W cierpieniach fizycznych i moralnych
W niezrozumiałych dla mnie zrządzeniach Bożych
W bolesnym niepokoju o los moich najdroższych
W niepewności o dalszą przyszłość
W gotowości przyjęcia tego, co ona nam przyniesie

W udręczeniach i oschłości duszy
W pokusach i zniechęceniach
W troskach i smutkach moim
W chorobach i niedostatkach
W pociechach i przeciwnościach
Kiedy przeraża mnie wielkość grzechów
Gdy nadzieje moje w gruzy się zamienia
Gdy w stosunku do bliźnich oziębi się w sercu uczucie
Gdy godzina mojej śmierci zbliżać się będzie
Mimo niezliczonych grzechów moich
Mimo całej nędzy mojej - tym mocniej
Na dziś i na zawsze bez zastrzeżeń i ograniczeń
Pieśń:

A k t   d z i ę k c z y n i e n i a

"A wzięwszy kielich, dzięki czynił" /Mt 26,27; Mk 14,23; Łk 22,17/ - piszą Ewangelści o Panu Jezusie, gdy przy ustanowieniu Przenajświętszego Sakramentu w Wielki Czwartek dziękował Ojcu niebieskiemu w imieniu całej ludzkości. Żądał On również wdzięczności od uzdrowionych i trędowatych, gdy spośród dziesięciu tylko jeden pamiętał o tym: "Czyż nie dziesięciu było oczyszczonych? Gdzie jest dziewięciu?" /Łk 17,17/. Podobnie do wdzięczności nawołuje Apostoł: "Wszystko, cokolwiek czynicie w słowie lub uczynku, wszystko w Imię Pana Jezusa Chrystusa czyńcie, dziękując przez Niego

Bogu Ojcu"/Kol 3,17/. "Za wszystko składajcie dzięki, bo taka jest wola Boża"/1 Tess.5,18/.

Mamy tedy obowiązek wdzięczności Bogu za dary miłosierdzia, jak nam to wciąż przypomina Kościół w Prefacji. Według św. Bernarda niczym Big tak się nie brzydzi jak niewdzięcznością chrześcijan, albowiem niewdzięczność ta uniemożliwia miłosierdziu Bożemu rozdawnictwa Jego darów dla ludzi. Gdyby słońce mogło odczuwać, nie byłoby dlań nic przykrzejszego jak zasłona, uniemożliwiająca działanie jego promieni. Tak przykrą jest dla Boga niewdzięczność, która :uniemożliwia działanie Jego miłosierdzia. "Niewdzięczność - mówi św. Bernard – jest gęstą chmurą, zaciągniętą między słońcem miłosierdzia Bożego a ziemią."

Wyrządza ona Bogu jeszcze tę zniewagę, że pozbawia Go dani, jaką mamy Mu skradać świadomie w imieniu wszystkich stworzeń, a przez to wykoszlawia cel stworzenia: "Pan wszystko zdziałał dla samego Siebie", (Przyp. 16,4/.

Kto pamięta o obowiązku wdzięczności? Nawet dusze pobożne ograniczają się przeważnie do prośb w swych modlitwach, a rzadko kiedy dziękują; a cóż mówić o tych, którzy wcale albo rzadko się modlą! Otóż jak na Ostatniej Wieczerzy, tak w Przenajświętszym Sakramencie Ołtarza Pan Jezus ustawicznie uzupełnia te nasze braki i w imieniu wszystkich ludzi składa dzięki Ojcu niebieskiemu. Na grzesznym świecie wśród niewdzięcznych ludzi stoi Jego

Ołtarz, z którego wciąż wznosi się hołd dziękczynienia. Zamknął się tam Zbawiciel z uczuciem wdzięczności, by w nas obudzić podobne uczucie. Z Nim tedy, przez Niego i w Nim składajmy dzięki miłosierdziu Bożemu za łaski:

/wszyscy odpowiadają: dziękujemy Ci Panie/

Za powołanie nas z nicości do bytu

Za żłóbek Twój, Krzyż święty i Wielkanocny poranek

Za zstąpienie Ducha Świętego z Jego siedmioma darami

Za rodziców chrześcijańskich

Za przybranie nas za synów i córki, i dziedziców Królestwa Twego

Za dopuszczenie nas do poznania, wiary świętej

Za obwieszczenie nam tajemnicy Trójcy Przenajświętszej

Za pierwszą Komunię św. i prawo codziennego do niej przystępowania

Za rozgrzeszenie w Trybunale Pokuty ilekroć tego zapagniemy

Za łaskę Sakramentu Bierzmowania, jako znamię rycerstwa Twego

Za moc i potęgę zlewaną na wybranych w Sakramencie Kapłaństwa

Za nieustanną, niekrwawą Ofiarę Mszy świętej

Za Olej święty dla zbawienia chorych i uśmierzenia ich bólów

Za dostojność, cześć i godność Sakramentu
Małżeństwa

Za Kościół Powszechny, który nas wszystkich
jednoczy, podnosi i uświęca

Za Ojca św. i nieomylność jego w rzeczach wiary i
obyczajów

Za Królową nieba i Matkę Miłosierdzia

Za czystość Jej Niepokalanego Serca

Za Jej opiekę nad nami i wszechpośrednictwo w
łaskach miłosierdzia

Za. Anioła Stróża i jego pomoc w walce z mocami
ciemności

Za Twoje konanie w Ogrójcu i wylany pot krwawy

Za rany Rąk i Nóg Twoich jako zadośćuczynienie za
nasze występne czyny

Za ranę Serca Twego oraz Wodę i Krew z Niej
wytrysłą

Za nieustający w nim źródł Twego nieskończone
miłosierdzia

Za miłosierdzie okazywane najzатwardzialszym
grzesznikom

Za miłosierdzie okazywane sprawiedliwym i
świętobliwym

Za Twoją niewolę w Sakramencie Ołtarza i miłosierne
z nami przebywanie

Za objawienie nam Twego miłosierdzia i akt strzelisty:
"Jezu, ufam Tobie"

Za cnoty wlane : wiary, nadziei i miłości Twojej

Za kraj ojczysty i mowę macierzystą

Za wybranie syna naszego narodu na widzialnego
Zastępcę Twojego na ziemi

Za dobroć, szczodrość i opatrność Twoją nad nami

Za ukryte łaski Twego nieskończonego miłosierdzia i
nie dostrzegane przez nas

Za wysłuchanie wszystkich prośb czcicieli
miłosierdzia Bożego

A k t   p r z e b ł a g a n i a

"Ojcze, odpuść im, bo nie wiedzą, co czynię"/~k
23,34/.

Głównym celem przyjścia Syna Bożego było przebłaganie Boga za winy i zadośćuczynienie za grzechy świata. Dlatego Pan Jezus modlił się na krzyżu do Ojca o przebaczenie dla swoich oprawców. O przebaczenie dla grzeszników modlił się On również w Ogrójcu i w ogóle w każdej swojej modlitwie, albowiem przebłaganie, uwielbienie i dziękczynienie jest koniecznym aktem każdej doskonałej modlitwy. Cała męka i śmierć Pana Jezusa była przede wszystkim ofiarą zadośćuczynienia za nieskończoną obrazę Boga. Miał On zawsze swe posłannictwo przed oczyma, czuł to ciężkie brzemie -

grzechy całego świata - na Sobie i zwierzał się z tym Apostołom. "Muszę też być chrztem ochrzczoney, i jakże jestem ściśniony, dopóki się to nie spełni" /Łk 12,50/. Ze ściśniętym i gorejącym gotowością zadośćuczynienia Sercem chodził On całe życie, ale szczególnie ścisnęło Jemu się ono w czasie konania w Ogrójcu: czuł się jak baranek, któremu do gardła nóż przyłożyli.

Dlaczego jednak to zadośćuczynienie było konieczne?

"Bóg jest dobry - powiada Tertulian - bo jest nieprzyjacielem zła; jest nieskończenie miłosierny, bo nienawidzi każdego grzechu". Miłosierdzie Boże jest silne, bo zachwyca się cnotą i lituje się nad nędzą, ale się odwraca od zła. To jest miłosierdzie prawdziwe, które zwalcza złość grzechu. "Nie mów: Miłosierdzie Pańskie wielkie jest, zmiłuje się nad mnóstwem grzechów moich. Miłosierdzie bowiem i gniew prędko przybliżaj się od Niego, a na grzeszników patrzy gniew Jego"/Ek1.5,6-7/. Mszczącą prawicę Boga powstrzymuje nieskończone miłosierdzie, do którego jedyną drogą jest pokuta i przebłaganie. Pokutowali Niniwici w poście, prochu i popiele i otrzymali przebaczenie; pokutowała Magdalena, pokutowali Piotr i Dyymas na krzyży i. otrzymali rozgrzeszenie. Trzeba i nam pokutować, a kwiatem naszej pokuty winna być prośba o przebaczenie, jak również zadośćuczynienie za obrazę.

Tak pokutowała Magdalena, która nie tylko chciała zmyć swe winy, lecz nadto wynagrodzić Panu za swą

niewierność, gdy po otrzymaniu przebaczenia wylała drogi olejek na głowę Jezusa, biegła do grobu namaścić Jego ciało a potem surowo pokutowała aż do śmierci. Takimi uczuciami byli przejęci św. Paweł od Krzyża, św. Maria Egipcjanka i inni Święci, którzy głęboka cierpieli na myśl o krzywdach wyrządzonych Bogu i dopełniali mękę Jezusa swoimi cierpieniami. Z miłości ku Chrystusowi razem z Nim, przez Niego i w Nim błagali oni ustawicznie o przebaczenie dla siebie i świata całego.

Każdy z nas winien również tak postępować. Choćbyśmy już dawno otrzymali przebaczenie, mamy wynagradzać Zbawicielowi za obrazę i za te cierpienia, jakie za grzechy nasze ponosił. A gdyby kto sam nie miał grzechów, winien prosić o przebaczenie dla swych braci, jak to czynił Pan Jezus na krzyżu. Z tymi uczuciami przebywa On w Sakramencie Ołtarza, gdzie w ciszy można słyszeć Jego ustawiczne wołanie: "Ojcze, odpuść im, bo nie wiedzą, co czynią".

Zbliźmy się więc do ołtarza i od Więźnia miłości i miłosierdzia uczmy się ducha zadośćuczynienia; uczmy się mocy, z jaką mamy błagać i przepraszać; uczmy się, jak mamy wołać o ratunek dla grzeszników. Tutaj bowiem jest szkoła i źródło modlitwy przebłagania, tu wzór modlitwy zadośćuczynienia za grzechy nasze i świata całego. Wołajmy tedy z naszą Matką Kościołem: "przepuść, Panie, przepuść ludowi Twojemu, a nie bądź na nas zagniewany na wieki."

/odpowiadamy: przepraszamy Cię Panie/

Za brak wiary, miłości i ufności w miłosierdzie Boże

Za bluźnierstwa rzucane przeciwko Tobie i Świętym
Twoim

Za obelgi rzucane na Twego Namiestnika i Twych
zastępców

Za wykroczenia narodów, wyłamujących się spod
praw Twoich

Za rozbijających jedność chrześcijańską i ład
społeczny

Za chwiejnych chrześcijan, opierających się łasce i
woli Twojej

Za pogwałcenie niedziel i dni świątecznych

Za lekceważenie obowiązku uczestniczenia we Mszy
św. niedzielnej i świątecznej

Za prasę przewrotni i przewrotne intrygi wrogów
Twoich

Z łamanie postów i niezachowanie wstrzeźliwości
w napojach

Za nieposłuszeństwo i zniewagi okazywane rodzicom,
przełożonym i Kościołowi

Za niedbalstwo w wychowaniu i zgorszenie młodzieży

Za unikanie potomstwa i zabójstwa nienarodzonych

Za rozwiązłość, bezwstyd i brak skromności w życiu i
w strojach

Za występki rodziców i małżonków

Za grzechy gniewu, nienawiści i zazdrości
Za krzywdy wyrządzone bliźnim na majtku i sławie
Za brak miłości i ducha ofiary
Za pychę, łakomstwo i grzeszną pożydlwość
Za niedbale odprawianie Sakramentu Pokuty
Za zbezcieszczenie Sakramentu Ołtarza
Za lekkomyślność w sprawowaniu i przyjmowaniu
sakramentów świętych
Za grzechy zuchwałę w nadziei miłosierdzia Bożego
Za dogadzanie namiętnościom i brak umartwień
Za słabości i upadki sprawiedliwych i świętobliwych

A k t   p r o ś b y

"Proście, a będzie wam dane... Każdy bowiem, kto prosi, otrzymuje" /Mt 7,7 i 8/.

Gdy przedkładamy swe prośby Bogu, spełniamy polecenie Zbawiciela i możemy być pewni, że Mu. się w tym podobamy. We wszystkim bowiem zależymy od Stwórcy, zarówno w porządku natury, jak i w porządku łaski. Jak roślina do wydania plonu potrzebuje deszczu i słońca, tak nam potrzeba łaski w sprawach wiary, abyśmy mogli według niej postępować. Bóg pragnie przyjść nam z pomocą i wie, czego nam potrzeba, ale nie , chce narzucać nam miłosierdzia swego, lecz wymaga, abyśmy sami łask Jego zapragnęli i o nie prosili. Bóg wprowadzie wszystko

przewidział i rozporządza wydarzeniami, ale uzależnia ich bieg od naszego współdziałania: Jeżeli wola nasza przez modlitwę wkracza w plany Boże, wyroki Boże urzeczywistniają się jednym sposobem; jeżeli nie wkracza, wola Boża osiąga swój cel inną drogą. Bóg jest nie tylko nieomylny i niezmienny., ale przede wszystkim miłosierny, hojny i szczodrobliwy. Pragnie On nam obficie swych łask udzielać, ale krępuje Go nasza powściągliwość w prośbach. Otóż przez modlitwę umożliwiamy miłosierdziu Bożemu udzielanie się nam i to w takiej mierze, w jakiej z ufnością modlić się będziemy. Prośba - to najskuteczniejsze apostołstwo. Bóg objawił pewnemu słynnemu mówcy, że nawrócenia, jakich dokonywał, nie były dziełem jego talentu, ale skutkiem modlitewnych. prośb pewnej osoby, która w tej intencji odmawiała różaniec.

Pan Jezus pozostawia nam przykład prośb modlitewnych w arcykapłańskiej modlitwie w czasie Ostatniej Wieczerzy: "Ja za nimi proszę, nie proszę za światem, lecz za tymi, których 1.i dałeś... aby byli jedno jako i My... A nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dla słowa ich uwierzy we Mnie, aby wszyscy byli jedno"/J1%,9.11.20-21/. Chrystus tedy modlił się za każdego z nas przed swoją męką, modlił się i teraz w Sakramencie Ołtarza. Prośmy więc z Nim, przez Niego i w Nim, a będziemy na pewno wysłuchani. "Aby Ojciec dał wam, o cokolwiek prosić Go będziecie w Imię Moje"/J 15,16; . Co znaczą słowa "o cokolwiek"? Wszak często prosimy i nie możemy wybłągać nawrócenia złych ludzi, deszczu lub pogody. Pan

Jezus nam to wyjaśnił, gdy prosił o oddalenie cierpień i nie otrzymał. Wielka to dla nas łaska, że ta prośba nie została wysłuchana, bo od Jego cierpień zależało nasze zbawienie. Prosić w imię Jezusa znaczy: prosi za Jego przykładem i Jego słowami: "jeżeli można, jeżeli jest taka wola Boża": znaczy wznosić się ponad ból, nędzę, przeciwności z przeświadczeniem, że jeżeli nie wyprosimy słońca, deszczu czy pogody to jednak dusza nasza otrzyma siłę i wytrwałość do zniesienia ciężaru życia. Takie wysłuchanie znalazł Zbawiciel, gdy po modlitwie w Ogrójcu mężnie wstaje i mówi do uczniów: "Wstańcie, pójdźmy!" /Mt 26,46/. Idźmy tedy z ufnością do Jezusa i przez Niepokalane Serce Jego Matki prosimy o wszystko, co się zgadza z wolą Bożą.

/odpowiadamy: prosimy Cię Panie/

O wiarę żywą, ufność dziecięcą i miłość ofiarną

O dar modlitwy i skupienia oraz pełnienia Woli Twojej

O miłosierdzie, przebaczenie i ratunek w pokusach

O powstanie z grzechów i. unikanie złych okazji

O gorliwość apostołską i ukochanie Ofiary Mszy świętej

O ducha posłuszeństwa, czystości, ubóstwa, pokory i zaparcia się siebie

O ducha pokuty, umartwienia i skrucę ustawiczną.

O zwycięstwo nad namiętnościami

O ustawiczną pamięć na obecność Twoją
O ufność w miłosierdzie Boże dla dusz zrozpaczonych
O miłość i nabożeństwo do Sakramentu Ołtarza
O ufność i nabożeństwo do Matki Miłosierdzia
O miłosierdzie Serca Twego przy konaniu
O królowanie miłosierdzia Twego w Ojczyźnie naszej
O nawrócenie wszystkich grzeszników i odstępców
O kapłanów gorliwych i świętych Twych -
O świętych w narodzie naszym
O pociechę dla chorych, cierpiących i zrozpaczonych
O ochłodę dla dusz w czyśccu cierpiących
O potrzebne łaski Twego niezgłębionego miłosierdzia
dla wszystkich uczestników tego nabożeństwa
Abyś nas do pokuty prawdziwej przyprowadzić raczył
- prosimy się Panie!
Abyś nam grzechy odpuścić i karanie za nie oddalić
raczył
Abyś Kościołem swym świętym rządzić i zachować
raczył
Abyś Papieża i wszystkie stany duchowne w
pobożności zachować raczył
Abyś nieprzyjaciół Kościoła upokorzyć i nawrócić
raczył
Abyś rządowi chrześcijańskiemu pokój i zgodę dać raczył

Abyś braci odłączonych do jedności z Kościołem doprowadzić raczył

Abyś wszystkich niewiernych do światła Ewangelii przywieźć raczył

Abyś nas samych w służbie Twojej świętej utwierdzić raczył

Abyś umysły nasze ku pożądaniu rzeczy niebieskich podnieść raczył

Abyś wszystkim dobrodziejom naszym wiekuistą zapłatę dać raczył

Abyś dusze nasze, braci, krewnych i dobrodziejów od potępienia wiekuistego zachować raczył

Abyś urodzaje ziemskie dać i je w całości zachować raczył

Abyś wszystkim wiernym zmarłym wieczny odpoczynek dać raczył

Abyś błagania nasze łaskawie przyjąć raczył.

MODLITWA ŚWIĘTEJ FAUSTYNY

Boże, któryś jest szczęściem sam w sobie nie potrzebujesz do tego szczęścia żadnych stworzeń, gdyż sam w sobie jesteś pełnią miłości, ale z niezgłębionego miłosierdzia swego powołujesz do bytu stworzenia i dajesz im udział w swym wiekuistym szczęściu i w swym wiekuistym życiu wewnętrznym Bożym, jakim żyjesz, Jeden. Bóg w Osobie Troistej /Troisty w Osobach/.

W miłosierdziu swoim niezgłębionym stworzyłeś duchy anielskie i przypuściłeś ich do swej miłości, do swej Bożej poufałości, uzdolniłeś ich do wiekuistego kochania; choć obdarzyłeś ich, Panie, tak hojnie blaskiem piękna i miłości, to jednak nic nie ubyło z pełni Twojej, o Boże, ani też ich piękno i miłość nie dopełniły Ciebie, boś Ty sam w sobie wszystko.

A jeśli dałeś udział im w swym szczęściu i pozwalasz im istnieć i siebie kochać, to jest jedynie przepaść miłosierdzia Twego. Jest to twoja dobroć niezgłębiona, za którą Cię wysławiają bez końca, korząc się u stóp Twego majestatu i śpiewając swe wieczne hymny: Święty, Święty, Święty ...
/Dz n 1741/

**C/ GODZINA UWIELBIENIA Miłosierdzia Bożego
śpiewem i modlitwą**

C/ GODZINA UWIELBIENIA

miłosierdzia Bożego śpiewem i modlitwą

słowa: Siostra Maria Faustyna Kowalska

melodia: Jerzy Kosko

/Korzystać można w całości lub w częściach/

I. NIESKONCZONA DOBROC BOŻA

w stworzeniu Aniołów

SPIEW WSTĘPNY

Zacz-nij ma du-szo wiel-bić mi-ło-sier-
dzie Bo-że, w stwo-rze-niu na-szych
Stró-żów, A-niel-skich Za-stę-pów.

Przybądź nam na pomoc nasz miłościwy Panie,
Wyzwól nas z każdej nędzy i niemocy wszelkiej.

Chwała za miłosierdzie Ojcu i Synowi
i równemu w miłości Duchowi Świętemu.

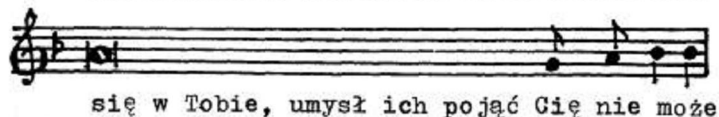
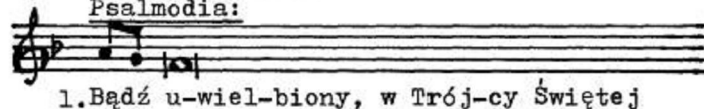
Jak była na początku, i teraz, i zawsze
Niech Boże Miłosierdzie na wiek wieków słyń.

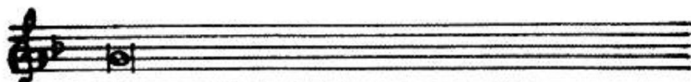
Bądź uwielbiony Miłosierny Boże:
W STWORZENIU ANIOŁÓW

Refren:

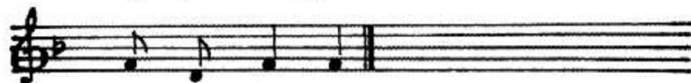

Psalmodia:

Więc powtarzają bez końca swe

wiecz-ne: Świę-ty.

Refren:

2. Bądź wysławiony, miłosierny nasz Stwórco
i Panie,
Wszecmocny, a pełen litości, niepojęty.
Miłować Ciebie to istnienia naszego zadanie,
Spiewać swój wieczysty hymn - Święty...

Refren:

3. Bądź błogosławiony, miłosierny Boże,
Miłości wiekuista,
Tyś ponad niebiosą, szafiry i firmamenty,
Tak Cię wyśławia rzesza duchów czysta,
Swoim wiecznym hymnem - trzykroć Święty.

Refren:

4. A wpatrując się twarzą w twarz w Ciebie,
Boże,
Widzę, że mógłbyś powołać przed nimi inne
stworzenia,
Dlatego korzę się przed Tobą /w/ wielkiej
pokorze,
Bo dobrze widzę, że ta łaska jest z miło-
sierzdzia jedynie.

Refren:

5. Jeden z najpiękniejszych duchów nie chciał uznać
miłosierdzia Twego,

Pociąga za sobą, innych, w swej pysze zaślepiony,

I staje się szatanem z Anioła tak pięknego,
I w jednym momencie z wyżyn nieba do piekieł strącony.

Refren:

6. Wtem duchy wierne zawołały: Cześć miłosierdziu
Bożemu,

I przetrwali szczęśliwie w próbie ognistej.

Cześć Jezusowi, Chrystusowi uniżonemu,

Cześć Matce Jego, Pannie pokornej, czystej.

Refren:

7. Po tej walce pograżyły się te czyste duchy
w oceanie Bóstwa,
rozważając, uwielbiając głębię miłosierdzia Jego ,
Toną w Jego piękności i światłości mnóstwach,
Poznając Troistość Osób, lecz Jedność Bóstwa/Dz 1742/

Refren:

V. Błogosławcie Pana wszyscy Aniołowie Pańscy.

R. Chwalcie i wywyższajcie Go na wieki./Dn 3,58/

Módlmy się

Boże, Ty w niewysłowionej opatrności posyłasz nam,
jako Stróżów, Twoich Świętych Aniołów, spraw, abyśmy
zawsze znajdowali u nich obronę i cieszyli się ich
towarzystwem w wieczności. Przez Chrystusa Pana
naszego. /Mszał Rzymski/ 2 października

II. NIESKOŃCZONA DOBROĆ BOGA

w stworzeniu ludzi i obietnicy Odkupiciela

ŚPIEW WSTĘPNY

Zacznij ma duszo wielbić miłosierdzie Boże,
w stworzeniu wszystkich ludzi, w obietnicy Zbawcy.

Przybądź nam na pomoc nasz miłościwy Panie,
Wyzwól nas z każdej nędzy i niemocy wszelkiej
Chwała za miłosierdzie Ojcu i Synowi
i równemu w miłości Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, i teraz i zawsze

Niech Boże miłosierdzie na wiek wieków słynie

MODLITWA ŚWIĘTEJ FAUSTYNY

Boże, któryś z miłosierdzia swego powołać raczył z
nicości do bytu rodzaj ludzki, z hojnością go obdarzyłeś
naturą i łaską. Lecz dobroci Twojej jakby /to/ nie dosyć. -
Ty, Panie, w Miłosierdziu swoim dajesz nam życie
wiekuiste. Przypuszczasz nas do swego szczęścia
wiekuistego i dajesz nam udział w swym życiu
wewnętrznym, a czynisz to jedynie z miłosierdzia Swego.

Tak nas darzysz łaską swoją jedynie dlatego, żeś dobry
i pełen miłości. Nie byliśmy Ci potrzebni wcale do
szczęścia Twego, ale Ty, Panie, chcesz się podzielić
własnym szczęściem z nami. becz podczas próby nie

wytrzymał człowiek; mógłbyś go ukarać, jak Aniołów,
wiecznym odrzuceniem, ale tu wystąpiło miłosierdzie
Twoje

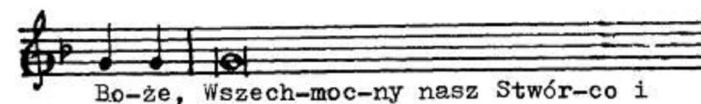
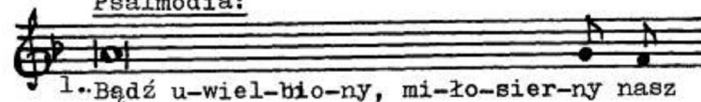
i wzruszyły się wnętrzności Twoje litością wielką, i przyrzekłeś sam naprawić nasze zbawienie. Jest to niepojęta przepaść Twojej litości, żeś nas nie ukarał, jak na to zasłużyliśmy niech będzie uwielbione miłosierdzie Twoje, o Panie; całe wieki wysławiać je będziemy. I zdumiali się Aniołowie nad wielkością miłosierdzia, któreś okazał ludziom... /Dz n 1743/.

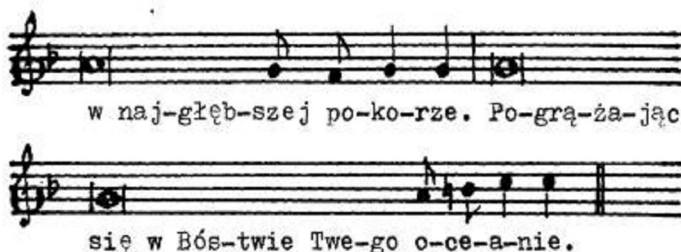
Bądź uwielbiony Miłosierny Boże:
W STWORZENIU LUDZI I OBIETNICY ODKUPICIELA

Refren:

Psalmodia:

Refren:

2. Lecz człowiek nie wytrzymał w próby godzinie,
Za podszeptem złego stał się niewierny Tobie,
[Utracił łaskę i dary, a została mu nędza
jedynie,
[łzy, cierpienie, ból, gorycz - dopokąd nie
spocznie w grobie.

Refren:

3. Ale Ty, miłosierny Boże, nie dopuścisz
[zginąć ludzkości
I dałeś obietnice Odkupiciela,
[Nie pozwalasz rozpaczać, choć są wielkie
nasze złości,
I wysyłasz proroków swoich do Izraela.

Refren:

4. Jednak dzień i noc woła ludzkość do Ciebie,
Z otchłani nędzy, grzechów i wszelkiej
boleści,
Usłysz jęk i łzy, który królujesz w niebie,
Boże wielkiego miłosierdzia, Boże litości.

Refren:

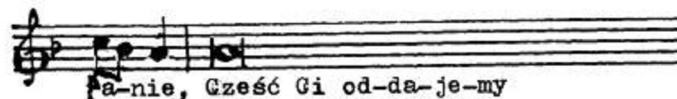
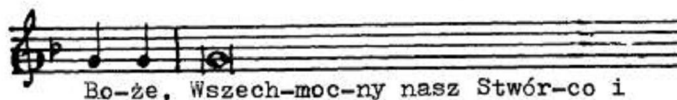
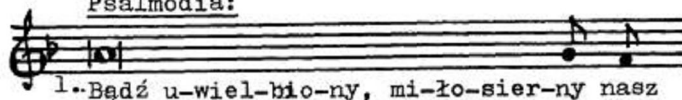
i wzruszyły się wnętrzości Twoje litością wielką, i przyrzekłeś sam naprawić nasze zbawienie. Jest to niepojęta przepaść Twojej łaski, żeś nas nie ukarał, jak na to zasłużyliśmy niech będzie uwielbione miłosierdzie Twoje, o Panie; całe wieki wysławiać je będziemy. I zdumiali się Aniołowie nad wielkością miłosierdzia, któreś okazał ludziom... /Dz n 1743/.

Bądź uwielbiony Miłosierny Boże:
W STWORZENIU LUDZI I OBIETNICY ODKUPICIELA

Refren:

Psalmodia:

5.

Zawinił człowiek, lecz przeprosić nie jest w stanie,
bo nieskończona przepaść się rozwarła

między Bogiem a człowiekiem,

I woła głosem swej nędzy:

Ześlij nam zmiłowanie.

Lecz milczy Jehowa., i przechodzi wiek za wiekiem.

Refren:

6. Lecz potęguje się tęsknota całej ludzkości

Za Tym, który był im przyobiecany.

Przyjdź Baranku Boży, i zgładź nasze złości,

Przyjdź, oświeć nasze ciemności, jak promień świetlany.

Refren:

7. I woła ludzkość bez przestanku do Ciebie,

Panie nad Pany,

do niezgłębionego miłosierdzia Twego,

do Twojej litości,

O wielki Jehowa, daj się być przebłagany,

Wspomnij na Twą dobroć i przebacz nasze złości

/D~ n.1744/.

Refren:

V. Oto przyjdzie Pan i z Nim wszyscy Jego Święci

R. Tego dnia zajaśnieje wielka światłość.

/Por Za 14,5.7/.

Módlmy się

Boże, Ty obiecałeś zesłać Zbawiciela wszystkim
ludom ziemi, spraw, abyśmy z radością oczekiwali /święta/
Jego Narodzenia.

Przez Chrystusa Pana naszego. /Mszał Rzymski s.11/

III. NIESKOŃCZONA DOBROĆ BOŻA

w zesłaniu nam Jednorodzonego Syna swego

ŚPIEW WSTĘPNY

Zacznij ma duszo wielbić miłosierdzie Boże,
zesłaniu swego Syna Jednorodzonego.

Przybądź nam na pomoc nasz miłościwy Panie,
wyzwól nas z każdej nędzy i niemocy wszelkiej
Chwała za miłosierdzie Ojcu i Synowi i równemu
w miłości Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, i teraz i zawsze

Niech Boże miłosierdzie na wiek wieków słyń

MODLITWA ŚWIĘTEJ FAUSTYNY

Boże, któryś nie zatracił człowieka po upadku, ale w miłosierdziu swoim przebaczyłeś mu, przebaczyłeś po Bożemu, to jest, że nie tylko mu odpuściłeś winę, ale obdarzyłeś go wszelką łaską. Miłosierdzie Cię pobudziło, żeś sam raczył zstąpić do nas i wydźwignąć nas z nędzy naszej. Bóg zstąpił na ziemię, Pan nad Pany, zniży się nieśmiertelny. Ale gdzie zstąpisz, Panie, czy do świątyni Salomonowej? Czy każesz zbudować sobie nowy przybytek, gdzie zstąpić zamierzasz? O Panie, jaki Ci przybytek zgotujemy, gdyż ziemia cała jest Ci podnóżkiem? - Sam zgotowałeś sobie przybytek - świętą

Dziewicę. Jej niepokalane wnętrzości są Ci mieszkaniem i staje się niepojęty cud miłosierdzia Twego, o Panie. Słowo staje się Ciałem - Bróg zamieszkał z nami, Słowo Boże - Miłosierdzie Wcielone. Podniosłeś nas do swego Bóstwa przez swe uniżenie; jest to zbytek Twojej miłości, jest to prze- paść Twego miłosierdzia. Zdumiewają się niebiosy nad tym zbytkiem miłości Twojej, teraz nikt się zbliżyć do Ciebie nie lęka. Jesteś Bogiem miłosierdzia, masz litość dla nędzy, jesteś Bogiem, a my Twym ludem. Jesteś nam Ojcem, a my Twe dzieci z łaski; niech się sławi miłosierdzie Twoje, żeś raczy zstąpić do nas.

/Dz n 1745/.

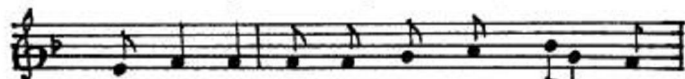
Bądź uwielbiony Miłosierny Boże:
W ZESŁANIU NAM JEDNORODZONEGO SYNA SWEGO

Refren:

Ra-czy-łeś o- puś - cić, o Je-zu

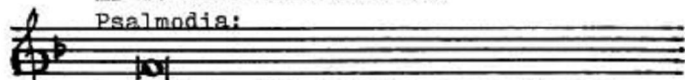

tron nie-ba, bo-wiem czło-wie - ko - wi

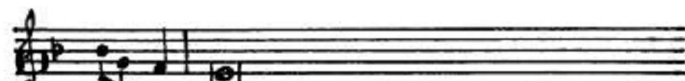

mi-ło-sier-dzia trze-ba.

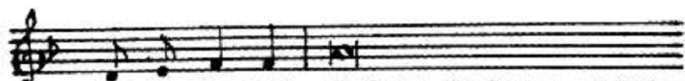
Psalmodia:

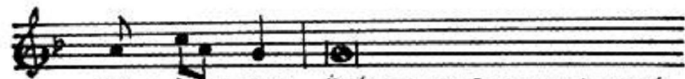
1. Bądź u-wiel-bio-ny, mi-ło-sier-ny

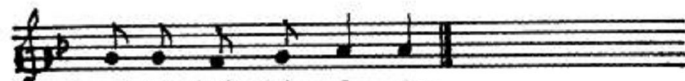
Bo-że, Żeś się zni-żyć ra-czył z niebios

na tę zie-mię, Wiel-bi-my Cię w wielkiej

po - ko - rze, Żeś ra-czył wy-wyż-szyć

ca-łe ludz-kie ple-mię.

Refren:

2. W miłosierdziu swym niezgłębiony, niepojęty,
Z miłości ku nam bierzesz sobie ciało,

Z Dziewicy Niepokalanej nigdy grzechem nie tkniętej,
Bo tak Ci się od wieków upodobało.

Refren:

3. Dziewica święta, ta śnieżna Lilija,
Pierwsza wielbi wszechmoc Twego miłosierdzia,
Jej czyste Serce na przyjście Słowa
z miłością się rozchyła,
Wierzy słowom Posłańca Bożego i /w/ ufności się
utwierdza.

Refren:

4. Zdziwiło się niebo, że Bóg stał się człowiekiem,
Że jest na ziemi serce godne Boga samego,
Czemu nie z Serafinem łączysz się, Panie,
lecz z grzesznikiem?
O, bo to jest tajemnica Miłosierdzia Twego,
Pomimo czystych wnętrzości żywota panińskiego.

Refren:

5. O Tajemnico miłosierdzia Bożego, o Boże litości,
Żeś raczył opuścić tron nieba,
A zniżył się do nędzy naszej, do ludzkiej słabości,
Bo nie Aniołom, lecz człowiekowi miłosierdzia trzeba.

Refren:

6. Aby godnie wysławić miłosierdzie Pana,

Łączymy się z Matką Twą. Niepokalaną,
Bo wtenczas hymn nasz miłszym Ci się stanie
Bo Ona jest spośród Aniołów i ludzi wybrana.

Refren

7. Przez Nią, jak przez czysty kryształ
Przeszło miłosierdzie Twoje,
Przez Nią miły Bogu człowiek się stał,
Przez Nią nam spływają wszelkich łask: zdroje
/Dz n 1746/.

Refren:

V. A Słowo Ciałem się stało

R: I zamieszkało między nami.

Módlmy się

Boże, z Twojej woli w łonie Maryi Dziewicy
odwieczne Słowo przyjęło ludzkie ciało; spraw, abyśmy
wyznając, że nasz Odkupiciel jest prawdziwym Bogiem i
prawdziwym człowiekiem, zasłużyli na udział w Jego
boskiej naturze. Przez Chrystusa Pana naszego.

/Mszał Rzymski/ - 25 marca..

IV. NIESKOŃCZONA DOBROĆ BOGA

w odkupieniu człowieka

ŚPIEW WSTĘPNY

Zacznij ma duszo wielbić miłosierdzie Boże,
W odkupieniu przez mękę i przez śmierć na krzyżu
Przybądź nam na pomoc nasz miłościwy Panie,
Wyzwól nas z każdej nędzy i niemocy wszelkiej
Chwała za miłosierdzie Ojcu i Synowi
i równemu w miłości Duchowi Świętemu.
Jak była na początku, i teraz i zawsze
Niech Boże miłosierdzie na wiek wieków słyń.

MODLITWA ŚWIĘTEJ FAUSTYNY

Boże, któryś jednym słowem mógł zbawić światów tysiące, jedno westchnienie Jezusa uczyniłoby sprawiedliwości Twojej zadość, ale Ty, o Jezu, sam podjąłeś tak straszną mękę za nas jedynie z miłości. Sprawiedliwość Ojca Twego byłaby prześlągana jednym westchnieniem Twoim, a wszelkie wyniszczenia Twoje są jedynie dziełem miłosierdzia Twego i niepojętej miłości. Ty, o Panie, odchodząc z tej ziemi, chciałeś pozostać z nami i pozostawiłeś sam siebie i w Sakramencie Ołtarza i otworzyłeś nam na oścież miłosierdzie Twoje. Nie ma nędzy, aby Cię wyczerpała; wezwałeś wszystkich do tej krynicy miłości, do tego źródła Bożego zmiłowania. Tu jest przybytek Twego miłosierdzia, tu lekarstwo na nasze

niemoce; do Ciebie, żywy źródło miłosierdzia, ciągną wszystkie dusze: jedne - jak jelenie Twej miłości spragnione, inne – by obmyć grzechów ranę; inne - by zaczerpnąć siły, życiem zmęczone. Kiedyś konał na krzyżu, w tym momencie obdarzyłeś nas życiem wiekuistym; pozwalając sobie otworzyć bok swój najświętszy, otworzyłeś nam niewyczerpane źródło miłosierdzia swego; dałeś nam, co miałeś najdroższego, to jest krew i wodę z serca swego. Oto wszechmoc miłosierdzia Twego, z niego płynie nam wszelka łaska /Dz nv.1747/.

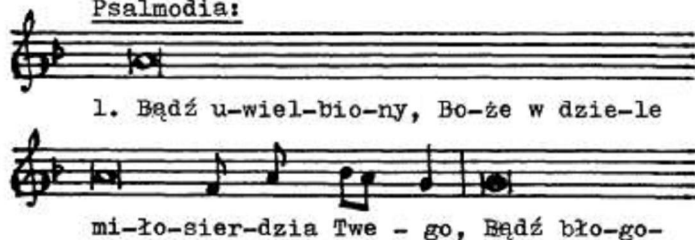
Bądź uwielbiony miłosierny Boże:
W ODKUPIENIU CZŁOWIEKA

Refren:

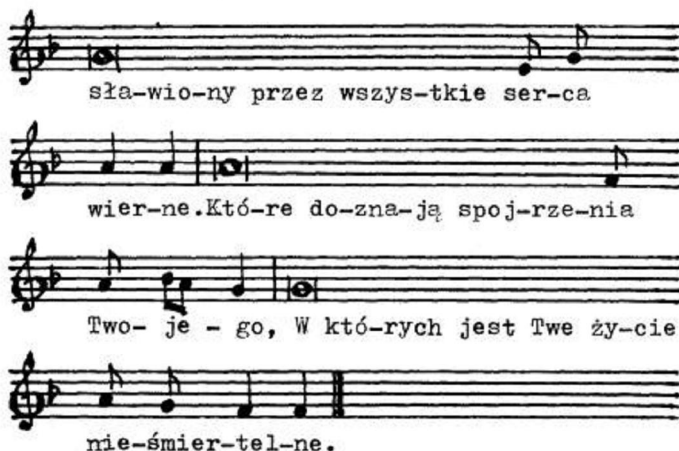

Bądź bło-go-sła-wio - ny, przez
Twe ser-ca wier-ne, w któ-rych jest Twe
ży - cie, ży-cie nie-śmier-tel-ne.

Psalmodia:

1. Bądź u-wiel-bio-ny, Bo-że w dzie-le
mi-ło-sier-dzia Twe - go, Bądź bło-go-

Refren:

2. [O mój Jezu miłosierdzia, bolesny był Twój
na ziemi ży-wot ś-wię-ty
[I skończysz swe dzieło w strasznej mę-ki
katuszy,
Wisząc na drzewie krzy-ża rozpięty,
A to wszystko z miłości dla na-szej duszy.

Refren:

3. W miłości niepojętej pozwoliłeś otworzyć
najświętszy bok swój,
I wytrysły z Serca Twego strumienie krwi
i wody,
Tu jest żywy Twego miłosierdzia źródło,
Tu dusze doznają pociechy i ochłody.

Refren:

4. W Najświętszym sakramencie zostawiłeś nam
miłosierdzie swoje.

Oto Twa miłość tak zaradzić raczyła,

Bym idąc przez życie, cierpienia i znoje
Nigdy o Twej dobroci i miłosierdziu nie wątpiła.

Refren:

5. Bo choćby na mej duszy zaciążyły świata całego nędze,
Nie wolno nam wątpić ani na chwilę,
Ale mieć ufność w miłosierdzia Boże potędze,
bo Bóg duszę skruszoną przyjmuje mile.

Refren:

6. O niewysłowione miłosierdzie naszego Pana,
Źródło litości i wszelkiej słodczy,
Ufaj, ufaj duszo, choć jesteś grzechem skalana,
Bo gdy się zbliżysz do Boga, nie doznasz goryczy.

Refren

7. 7. Bo On jest żywym ogniem wielkiej miłości,
gdy się do Niego szczerze zbliżymy,
Nikną nasze nędze, grzechy złości,
On wyrówna długi nasze, gdy Mu się oddamy
/Dz n 1748/

Refren:

V. Kłaniamy Ci się, Panie Jezu Chryste i błogosławimy
Tobie,

R. Żeś przez krzyż i mękę swoją odkupił świat.
Módlmy się

Boże, Ty przez mękę Chrystusa, Twojego Syna a naszego Pana, zniweczyłeś śmierć, która wynikła z grzechu pierworodnego i jako dziedzictwo przeszła na wszystkie pokolenia,. spraw, abyśmy wszczępieni w Chrystusa i uświęceni. przez łaskę nosili w sobie podobieństwo do Niego jak z konieczności natury nosiliśmy podobieństwo do Adama.

Przez Chrystusa Pana naszego.

/Mszał Rzymski - Wielki Piątek/.

V. NIESKOŃCZONA DOBROĆ BOŻA

przy ozdobieniu świata całego w piękno, aby
uprzyjemnić człowiekowi czas bytowania na ziemi.

ŚPIEW WSTĘPNY

Zacznij ma duszo wielbić miłosierdzie Boże,

W ozdabianiu całego świata dla nas ludzi.

Przybądź nam na pomoc nasz miłościwy Panie,

Wyzwól nas z każdej nędzy i niemocy wszelkiej

Chwała za miłosierdzie Ojcu i Synowi

i równemu w miłości Duchowi Świętemu.

Jak była na początku, i teraz, zawsze

Niech Boże miłosierdzie na wiek wieków słyń

MODLITWA ŚWIĘTEJ FAUSTYNY

O Boże, jak hojnie rozlane jest miłosierdzie Twoje, a wszystko to uczyniłeś dla człowieka. O, jak bardzo musisz kochać tego człowieka, kiedy Twa miłość tak czynna dla niego. O Stwórco mój i Panie, wszędzie widzę ślady Twej ręki i pieczęć Twego miłosierdzia, które otacza wszystko, co jest stworzone. O mój Stwórco najlitościwszy, pragnę Ci złożyć sześć w imieniu tych wszystkich stworzeń i tworów bezdusznych, wzywam cały wszechświat do uwielbienia miłosierdzia Twego. O, jak wielka jest dobroć Twoja Boże /Dz n 1749/.

Bądź uwielbiony miłosierny Boże:
PRZY OZDOBIENIU SWIATA CAŁEGO W PIEKNO...

Refren:

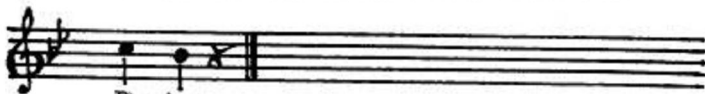
Wszech-świe-cie ca-ły, u-wiel-

biaj Pa-na w po-ko-rze I wy-sła-wiaj

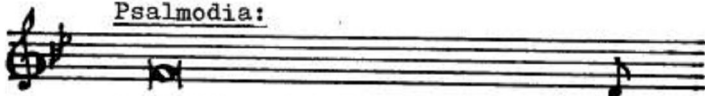

Je-go nie-po-ję-te mi-ło-sier-dzie

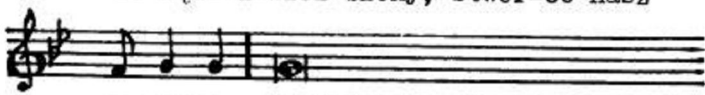

Bo-że.

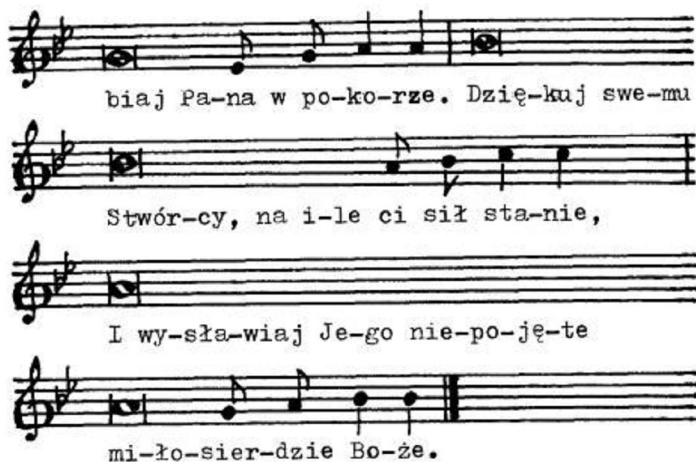
Psalmodia:

1. Bądź u-wiel-biony, Stwór-co nasz

i Pa-nie, Wszech-świe-cie ca-ły, u-wiel

biaj Pa-na w po-ko-rze. Dzień-kuj swe-mu
 Stwór-cy, na i-le ci sił sta-nie,
 I wy-sła-wiaj Je-go nie-po-ję-te
 mi-ło-sier-dzie Bo-że.

Refren:

2. Pójdź, ziemio cała w swej zieleni,
 Pójdź i niezgłę**bi**one morze,
 Niech twa wdzięczność w miłą pieśń się zmieni
 I śpiewa, jak wielkie jest mił**o**sierdzie Boże.

Refren:

3. Pójdź słońce piękne, promieniste,
 Pójdźcie i przed Nim jasne zorze,
 Łączcie się w jeden hymn, niech wasze głosy
 czyste,
 Zgodnie wyśpiewują wielkie mił**o**sierdzie Boże.

Refren:

4. Pójdźcie, góry i doliny, szumne lasy i gęstwiny,
 Pójdźcie, śliczne kwiaty w rannej porze,
 Niechaj zapach wasz jedyny
 Wysławia, wielbi, mił**o**sierdzie Boże.

Refren:

5. Pójdźcie, ziemi wszystkie śliczności,
Którym człowiek nadziwić się dosyć nie może
Pójdźcie wielbić Boga w swej zgodności,
Wysławiając niepojęte miłosierdzie Boże.

Refren:

6. Pójdź, piękno całej ziemi niezatarte,
I uwielbiaj Stwórcę swego /w/ wielkiej pokorze,
Bo wszystko jest w Jego miłosierdziu zawarte
Wszystka potężnym głosem woła,
jak wielkie jest miłosierdzie Boże.

Refren:

7. Lecz ponad wszystkie tę piękności
Milszym jest dla Boga uwielbieniem
Dusza niewinna i pełna dziecięcej ufności,
Która przez łaskę ściśle jednoczy się Nim /Dz n 1750/.

Refren:

- V. Śpiewajcie i wysławiajcie Pana w waszych sercach,
R. Dziękujcie zawsze za wszystko Bogu Ojcu
w imię naszego Pana Jezusa
Chrystusa: /Ef 5, 1g-20/.

Módlmy się

Boże, nasz Główny, od Ciebie pochodzi wszystko, czym jesteśmy i co posiadamy, spraw, abyśmy w Twoich darach dostrzegali Twoją nieskończoną dobroć i miłowali Ciebie z całego serca i ze wszystkich sił naszych.

Przez Chrystusa Pana naszego./Mszał rzymski - s.170"/.

HYMN DZIEKOZYNNY Siostry Faustyny
za miłosierdzie Boże jej okazane

/Dz n.1286/

Refren:

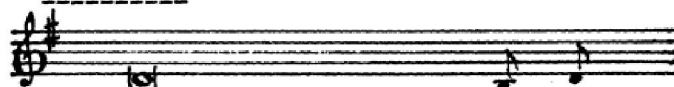
Dzię-ki, o Pa-nie, skła-da-my dzie-ki,

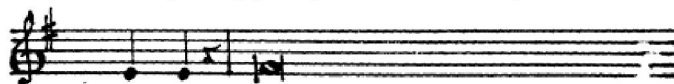
O, Wszech-mo-gą-cy nasz Kró-lu w nie-bie.

Psalmodia:

1. Dzię-ku-ję Ci, Bo-że za wszyst-kie

łás-ki, Któ-ry-mi mnie nie-u-stan-nie

Refren:

2. Dzięki Ci, Boże, żeś mnie stworzył,
 żeś mnie powołał do bytu z nicości,
 I swe Boskie piętna w nią włożył,
 I czynisz to jedynie z miłości.

Refren:

3. Dzięki Ci, Boże, za chrzest święty,
 Który mnie wszczepił w rodzinę Bożą,
 Jest to dar łaski wielki i niepojęty,
 Który nam dusze przeobraża.

Refren:

4. Dzięki Ci, Panie, za spowiedź świętą,
 [Za to źródło wielkiego miłosierdzia,
 [Które jest niewyczerpane,
 Za tę krynice łask niepojętą,
 W której dusze bieleją grzechem zmazane.

Refren:

5. Dziękuję Ci, Jezu, za świętą Komunię,
 w której sam siebie dajesz nam,
 Czuję, jak Twe Serce w mej piersi bije,
 jak życie Boże rozwijasz we mnie sam.

Refren:

6. Dziękuję Ci, Duchu Święty, za bierzmowania sakrament,

Który mnie pasuje na rycerza Twego
I daje duszy moc na każdy moment,
I strzeże mnie od złego.

Refren:

7. Dziękuję Ci, Boże, za łaskę powołania do wyłącznej
służby swojej,

Dając mi możliwość wyłącznego Ciebie kochania
Wielki to zaszczyt dla duszy mojej.

Refren:

8. Dziękuję Ci, Panie, za śluby wieczyste,
Za ten związek czystej miłości,
Żeś raczył złączyć z moim swe Serce czyste,
I zjednoczyłeś me serce ze swoim wiązką
nieskazitelności.

Refren:

9. Dziękuję Ci, Panie, za sakrament namaszczenia
Który mnie umacniać będzie w ostatniej chwili
Do walki; i pomoże do zbawienia,
I da sił duszy, byśmy się wiecznie weselili.

Refren:

10. Dzięki Ci, Boże, za wszystkie natchnienia,
Którymi dobroć Twoja obsypuje,
Za te wewnętrzne duszy oświecenia,
[Co się wypowiedzieć nie da, lecz serce
to czuje.

Refren:

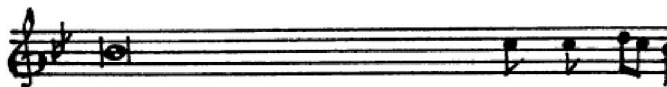
11. Dzięki Ci, Trójco Święta, za ten ogrom łask
[Którymi mnie nieustannie obsypywałeś przez
życie całe,
[Wdzięczność ma spotęguje się, kiedy zawita
wieczny brzask,
Kiedy po raz pierwszy zanucę na Twą chwałę

Refren:

Antyfona: Błogosław duszo moja Pana •
i nie zapominaj o wszystkich Jego
dobrodziejstwach /Ps 103,2/.

UWIELBIAJ DUSZO MOJA, MIŁOSIERDZIE PANA

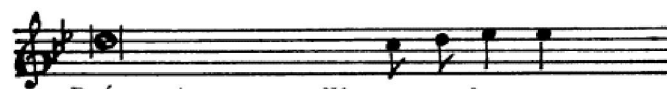
/"Magnificat" siostry Faustyny/
Dz n. 1652

1. Uwielbiaj duszo moja, miłosierdzie Pa

Raduj się w Nim, serce moje całe.

Boś na to przez Nie-go wy-bra-na,

By szerzyć miłosierdzia Je-go chwa-ię.

2. Dobroci Jego nikt nie zgłębił, nikt nie
zmierzy,
Litość Jego jest niepoliczona.
Doznaje tego każda dusza, która się do
Niego zbliży,
On ją osłoni i przytuli do miłosiernego
łona.
3. Szczęśliwa dusza, która zaufa Twej dobroci,
I zdała się całkowicie na miłosierdzie Twoje,
Dusza jej napełniona pokojem miłości,
Wszędzie jej bronisz, jako dziecię swoje.
4. O duszo, ktokolwiek ty jesteś na świecie,
Choćby grzechy twoje były czarne jak noc,
Nie lękaj się Boga, ty słabe dziecię,
Bo wielka jest miłosierdzia Bożego moc.

Ant.: Błogosław duszo moja Pana
i nie zapominaj o wszystkich Jego
dobrodziejstwach.

- V. Miłosierdzie Boże ponad wszystkie dzieła
Jego /Ps 144,9/,
- R. Przeto miłosierdzie Pańskie na wieki
wychwalać będziemy /Ps 88,2/.

Módlmy się

Boże, w

którym miłosierdzie jest niezgłębione, a skarby litości
nieprzebrane, wejrzyj na nas łaskawie i pomnóż w nas
miłosierdzie Swoje, byśmy nigdy, w największych nawet
trudnościach nie poddawali się rozpacz, lecz zawsze ufnie

zgadzali się z Twoją Wolą., która jest samym Miłosierdziem.

Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa, Króla Miłosierdzia, który z Tobą i Duchem Świętym okazuje nam miłosierdzie teraz i na wieki wieków. Amen.

V. Szczęśliwy człowiek,

R. Który pokłada nadzieję w Panu.

V. Błogosławmy Panu,

R. Bogu niech będą dzięki.

V.A dusze wiernych zmarłych przez miłosierdzie Boże, niech odpoczywają w pokoju.

R. Amen.

/Na zakończenie można zaśpiewać: "Witaj Królowo - Matko litości.../

D/ NABOŻENSTWO POKUTNE

/Ks. W. Przeczewski/

"Bojaźń Boża początkiem modrości"/Syr 1,14/

Wprowadzenie teologiczne

Jednym z często wymienianych przymiotów chrześcijańskich jest b o g o b o j n o ś ć.

Już w księgach Starego Testamentu spotykamy się z określeniem bojaźń Boża, które w pierwszym znaczeniu połączona jest z lękiem i trwogą przed nieskończoną mocą, świętością i wzniosłością Jahwe, w drugim - istotniejszym znaczeniu jest wynikiem słuchania. i przyswojenia sobie Bożych nakazów - a zatem ma wiele wspólnego z miłością Bożą. Jeszcze inaczej ujmują bojaźń Bożą księgi mądrościowe, gdzie ona ma charakter bardziej religijno-refleksyjny. Skłaniając serce i rozum ku mądrości, człowiek nabywa bojaźń Bożą i w sposób. właściwy zaczyna pojmować Boga. Myśl wiodąca nabożeństwa pokutnego, będąca fragmentem Modrości Syracha uczy nas, że prawdziwa mądrość ułatwia unikanie zła, a życie prawe daje dostęp do najgłębszej wiedzy. A zatem tylko człowiek bojący się Boga może *być* mądry, czyli w rozumieniu Syracha szczęśliwy.

Nowy Testament kładzie szczególny nacisk na tzw. synowską bojaźń Bożą, która - będąc aktem miłości - obawia się grzechów, obrażających Boga jako Najlepszego

i Miłosiernego Ojca. W takim ujęciu bojaźń Boża staje się wyrazem najgłębszej pobożności, a nawet całej wiary chrześcijańskiej i idzie w parze z nadzieją zbawienia. Nie można zatem utożsamiać jej ze strachem, czy lękiem wykluczającym wolność dzieci Bożych. Bojaźń Boża jest więc pewnego rodzaju szacunkiem do Boga, którego kochamy i wyraża się w czci, uwielbieniu, poddaniu się Jego woli. Czy można kochać, nie szanując przy tym osoby kochanej? Czy dziecko czyniąc zło, sprzeniewierzając się matce nie wyrządza jej krzywdy, a swym postępowaniem nie zaprzecza uczuciu miłości do niej? Nie chcemy, jako chrześcijanie, przeciwstawiać się Miłosiernemu Bogu; nie chcemy - bo Go kochamy, bo On uczynił nas swoimi dziećmi. Stąd rodzi się bojaźń, byśmy nie odeszli od Niego, nie utracili tego, co najważniejsze: Miłości.

Takie rozumienie istoty bojaźni Bożej odnaleźć możemy u wielu świętych, mistyków, mistrzów życia wewnętrznego. Wielki Ojciec Kościoła, św. Augustyn wyznaje: "Niewolniczo boi się Boga ten, kto się boi, że Bóg przyjdzie. Natomiast dziecięco boi się Boga ten, kto się boi, że Bóg może odejść". W dziełach św. Franciszka Salezego czytamy: "Człowiek nie powinien kochać Boga z bojaźni, ale z miłości powinien się Go bać. Ojciec Pio - kapucyn, stygmatyk pisze, próbując ustalić stan swojej duszy: "Mój ojcie, choć ufam w Boskie miłosierdzie Jezusa, to jakże drżę i lękam się. Z tego względu płaczę w milczeniu. Te łzy i ból w tym samym czasie stają się zarazem źródłem wielkiego szczęścia. Tymczasem Jezus

jest wciąż ze mną. On nie wstydzi się być wciąż ze mną, ale ujawnia we mnie wszystkie blaski swego Serca wraz z cudownym pomnożeniem się ojcowskiej miłości". Żydowski filozof i teolog Martin Buber napisał w jednej ze swych rozpraw: „Miłość potrzebuje bojaźni, jak dom potrzebuje drzwi". Podobnie istotę bojaźni Bożej wyraża karmelita bosy, ojciec Dominik Wider. Jego rozważania są tego przykładem. Czytamy: "Gdy patrzę na Boga, na Jego miłość bez granic, a potem, gdy zwrócę wzrok na siebie, ogarnia mnie straszliwy lęk. Myślę, że każdy człowiek to przeżywa, myślę, że i Święci podlegali temu lękowi. Ale dlaczego wobec miłości Boga lęk? Przecież miłość powinna ośmielać, a nie przestraszać! ? Miłość Jego sama w sobie tak, lecz nie ona przeraża, jeno mój brak miłości".

W kontekście tych choćby kilku przykładów łatwiej nam zrozumieć to, co o bojaźni Bożej pisała święta Faustyna Kowalska. W jej drugim zeszytce Dzienniczka, którego przedmiotem jest nabożeństwo do Miłosierdzia Bożego znajdujemy cenną dla nas notatkę pochodzącą z ośmiodniowych rekolekcji odbytych w Krakowie w 1936 r.: "Wielki Majestat Boga jaki mnie dziś przeniknął i przenika, obudził we mnie wielką bojaźń, ale bojaźń uszanowania, a nie bojaźń niewolniczą, która jest bardzo różna od bojaźni uszanowania. Bojaźń uszanowania, rodziła się dziś w sercu moim z miłości i poznania wielkości Boga i to jest wielką radością duszy. Dusza drży przed najmniejszą obrazą Boga, lecz to jej nie mąci ani przyćmiewa szczęścia. Gdzie miłość przewodniczy

tam jest wszystko dobrze"/Dz.n.732/.

Proponowane nabożeństwo pokutne ma nas doprowadzić do właśnie tak ujętego pojęcia bojaźni Bożej i wynikających z niej konsekwencji dla życia chrześcijanina prawdziwie kochającego Boga. Wyrobienie w przyszłym penitencie postawy prawdziwej, synowskiej bojaźni, czy jak pisze siostra Faustyna Kowalska bojaźni uszanowania, pozwoli traktować sakrament pojednania jako powrót dziecka, które zbłądziło do oczekującego i miłosiernego Ojca.

P o r z á d e k   n a b o ż e ń s t w a

I. Pieśń na wejście

KOCHAC - TO ZNACZY POWSTAWAC

1. Cią-gle   za-czy-nam   od no- wa,
choć cza-sem w dro-dze   k-pa-dam,
wciąż jed-nak sły-szę te sło-wa,
kó-chać   to   zna-czy pow-sta-wać.

Chcia-łem Ci w chwi-lach u-nie-sień
 ży-cie po-świę-cić bez re-szty,
 spójrz, mo-je rę-ce, są pu-ste,
 sto-ję u-bo-gi, ja, grzesz-nik.
 Przyjm jed-nak ma-łość mą Pa-nie,
 weź ser-ce me, ja-kie jest.

2. Jestem jak dziecko - bezradny,
 póki mnie ktoś nie podniesie,
 znów wraca uśmiech na twarzy,
 gdy mnie Twa miłość rozgrzeszy.
 Wiem, że wystarczy Ci, Panie,
 dobra, choć słaba ma wola,
 z Tobą mój duch nie ustanie,
 z Tobą wszystkiemu podołam.
 Szukam codziennie Twojej Twarzy,
 wracam w tę noc pod Twój dach.

Zakończenie:

Te-raz już wiem, jak Cię ko-chać,
 przyjm mo-je "te-raz", o Pa-nie,
 Dziś roz-po-czy-nam od no-wa, bo
 ko-chać, to zna-czy pow-sta-wać.

II. Wstęp celebrującego nabożeństwo

/po znaku Krzyża św. i pozdrowieniu/

- C. Gromadzimy się wokół Boga - Najlepszego Ojca, któremu chcemy czystym i radosnym sercem mówić o naszej miłości do Niego. By tak się mogło stać, by nasze usta godne były wypowiadać słowa uwielbienia i czci, najpierw nasze serca należy oczyścić i dobrze przygotować na to spotkanie. Uczynimy to przez sakrament pojednania. To nabożeństwo pokutne ma nam dopomóc w tym, byśmy ten sakrament jak najpełniej przeżyli, by stał się on dla nas szczególnym mo-

momentem powrotu do Boga i trwania przy Nim w miłości. W atmosferze głębokiej refleksji nad sobą, nad

swoim życiem, nad problemem codziennych wyborów i ich motywem otworzymy najpierw nasze serca na głos Boga, który mówi, poucza, napomina, wskazuje.

/chwila milczenia/

III. Modlitwa celebransa

C. Módlmy się:

Panie, Boże wszechmogący, Ty jesteś Ojcem wszystkich ludzi, stworzyłeś ich, by zawsze byli z Tobą, w Twoim domu i Ciebie chwalili. Przez brak bojaźni Bożej, której źródłem jest miłość do Ciebie, zgrzeszyliśmy, ale Ty, jako Ojciec pełen miłosierdzia przebaczasz nam wszystkie grzechy. Przywróć nam radość Twego zbawienia i poucz nas co mamy czynić, byśmy razem z naszymi braćmi wrócili do Ciebie i mogli Cię miłować. Przez wszystkie wieki wieków.

W. Amen.

IV. Liturgia słowa

1. Czytanie pierwsze

K. Odwieczny Bóg obdarza człowieka wraz z życiem mądrością jako darem. Co czynić, by ten dar zachować i rozwijać? Co jest pełnią ludzkiej mądrości?

L. Czytanie z Księgi Syracydesa /Syr 1,1.9-16: 2,7-11/.

Cała mądrość od Boga pochodzi,

jest z Nim na wieki.
To Pan ją stworzył,
przejrzał, policzył
i wylał na wszystkie swe dzieła,
na wszystkie stworzenia według swego daru,
a tych, co Go miłują, hojnie nią wyposażył.
Bojaźń Pańska to chwała i chluba,
wesele i korona radosnego uniesienia.
Bojaźń Pańska zadowala serca,
daje wesele, radość i długie życie.
Temu, kto się boi Pana, dobrze będzie na końcu,
a w dniu swej śmierci będzie błogosławiony.
Początkiem mądrości jest bojaźń Pana
i dla tych, którzy są Mu wierni, wraz z nimi
została stworzona w łonie matki. Założyła u ludzi
fundament wieczny, a u nich potomstwo znajdzie zaufanie.
Pełnia mądrości to bać się Pana, który upoi ich owocami
swoimi. Wy którzy boicie się Pana, oczekujcie Jego
zmiłowania, nie zbaczajcie z drogi, abyście nie upadli.
Którzy boicie się Pana, spodziewajcie się dobra, wiecznego
wesela i zmiłowania. Popatrzcie na dawne pokolenia i
zobaczcie: któż zaufał Panu, a został zawstydzony? Albo któż
trwał w bojaźni Pańskiej i był opuszczony? Albo któż
wzywał Go, a On nim wzgardził? Dlatego że Pan jest
litościwy i miłosierny, odpuszcza grzechy i zbawia w
czasie utrapienia.

Oto słowo Boże!

2. Psalm responsoryjny /Ps 112/111/,1-6 R : la/ .

Refren: Błogosławiony, kto się boi Pana.

Błogosławiony człowiek, który się boi Pana
i wielką radość znajduje w Jego przykazaniach.
Potomstwo jego będzie potężne na ziemi,
dostąpi błogosławieństwa pokolenie prawych.

Refren:

Dobrobyt i bogactwo będą w jego domu,
a jego sprawiedliwość będzie trwała zawsze.
On wschodzi w ciemnościach jak światło dla prawych
łagodny, miłosierny i sprawiedliwy.

Refren:

Dobrze się wie dzie człowiekowi,
który z litości pożycza,
i swymi sprawami zarządza uczciwie.
Sprawiedliwy nigdy się nie zachwieje
i pozostanie w wiecznej pamięci.

Refren:

3. Czytanie drugie

K. Pełnią modrości ma *być* bojaźń Boża, Czy jednak bać się Boga - to znaczy lękać się o siebie, o swój los, o to, że Bóg może straszliwie ukarać?

L. Czytanie z pierwszego listu św. Jana /1J 4,16b-18/

Bóg jest Miłością kto trwa w miłości, trwa w Bogu, a Bóg trwa w nim. Przez to miłość osiąga w nas kres doskonałości, że mamy pełną ufność na dzień sądu, ponieważ, jak On jest w niebie i my jesteśmy na tym świecie. W miłości nie ma lęku, lecz doskonała miłość usuwa lęk, ponieważ lęk kojarzy się z karą. Ten zaś kto się lęka, nie wydoskonalił się w miłości. Oto słowo Boże!

4. Śpiew przed Ewangelią /J 14,23/

Alleluja, alleluja, alleluja

Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał Moją naukę,
a Ojciec Mój umiłuje go i do niego przyjdziemy.

Alleluja, alleluja, alleluja.

5. Ewangelia

K. Bojaźń Boża nie może być oddzielona od miłości Bożej. Skoro nie mamy się bać o siebie, swoje życie doczesne, to co ma się stać źródłem tej bojaźni? Co jest źródłem naszego zaufania do Boga?

C, lub D. - Pan z wami...

Słowa Ewangelii według św. Mateusza /Mt 10,28-33/
Jezus powiedział do swoich Apostołów:

“Nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, lecz duszy zabić nie mogą. Bójcie się raczej tego, który duszę i ciało może zatracić w piekle .

Czyż nie sprzedaje się dwóch wróbli za asa? A przecież żaden z nich bez woli Ojca waszego nie spadnie na ziemię. U was zaś nawet włosy na głowie są wszystkie policzone. Dlatego nie bójcie się, jesteście ważniejsi niż wiele wróbli.

Do każdego więc, który się przyzna do Mnie przed ludźmi, przyznam się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie. Lecz kto się Mnie zaprze przed ludźmi, tego zaprę się i Ja przed moim Ojcem, który jest w niebie.

V. Homilia

"B ł o g o s ł a w i o n y , k t o   s i ę   b o i   P a n a "

- Słowa, które przed chwilą wspólnie śpiewaliśmy, są jakby mottem, myśli przewodni tego nabożeństwa.

Dlatego zastanówmy się przez chwilę nad ich sensem.

Co znaczy bać się Pana? Kto to jest błogosławiony?

Odpowiedź na pierwsze pytanie wydaje się być prosta, ale mając w pamięci usłyszane przed chwilą teksty biblijne
- nie wszystko jest takie oczywiste...

Bo, jak na przykład pogodzić myśl Syracyclesa: "Pełnią mądrości, to bać się Pana" ze zdaniem św. Jana "Ten, kto się lęka /boi/, nie wydoskonalił się w miłości"?

By tę pozorną sprzeczność rozwiązać, trzeba odpowiedzieć na jeszcze jedno pytanie: co jest motywem bojaźni Bożej? Jak się okazuje motywy mogą być różne: lęk przed karą, piekłem, potępieniem, lęk przed wielkością i majestatem Boga, bojaźń sługi przed srogim Panem, wreszcie bojaźń dziecka przed Ojcem, by w niczym nie naruszyć wzajemnej miłości, cudownej radości bycia ze sobą.

W tym kontekście, jeśli przyjmiemy, że motywem bojaźni Bożej u Syracyclesa była owa dziecięca bojaźń, a u św. Jana lęk.. przed karą - problem staje się rozwiązany.

Wielka apostołka Miłosierdzia Bożego, święta siostra

Faustyna Kowalska w notatce, będącej owocem przemyśleń rekolekcyjnych z 1936 roku, użyła rozróżnienia bojaźni niewolniczej i bojaźni uszanowania.

Owa bojaźń uszanowania, płynąca z miłości i wielkości Boga stała się dla niej nie utrapieniem, koszmarnym lękiem, udręczeniem duszy ale przede wszystkim duchową radością. Rozważmy - jak to możliwe... Jeśli nasz stosunek do Boga przyrównamy do tego, co łączy dwie miłujące się osoby /np. miłość dziecka do ojca/, to okaże się, że wyrazem miłości będzie silne pragnienie, by w niczym nie urazić, zasmucić osoby kochanej. A zatem jeśli kochamy Boga, jeśli wiemy, że

warunkiem trwania przy Nim jest pełnienie Jego woli, to uczynimy wszystko, by tę wolę wypełnić, by nawet najmniejszym grzechem nie odwrócić się od Niego, nie zasmucić Jego Babskiego Oblicza. Bóg nas kocha – i nic w zamian za to od nas nie oczekuje więcej - tylko miłości. Taka postawa człowieka miłującego Boga, to właśnie postawa szacunku. Nie można prawdziwie kochać, nie szanując Boga.

Bojaźń uszanowania, bojaźń synowska, jest więc bardzo ważnym elementem prawdziwie chrześcijańskiej pobożności. I taka bojaźń nie tylko nie będzie sprzeczna z miłością, ale wręcz ściśle się będzie z nią łączyła i wzajemnie przenikała. Nie musimy się zatem tego wszystkiego, co związane jest z naszym życiem bać, ale, jak poucza nas św. Mateusz Ewangelista, tego, co mogłoby oderwać nas od miłości do Boga, co mogłoby spowodować śmierć naszej duszy.

Co znaczy: błogosławiony? Kto to jest?

Syracydes - mędrzec Starego Testamentu pisząc o mądrości, uznaje ją jako dar dany wraz z życiem przez Boga każdemu człowiekowi. Tylko, że ten dar - jak wiele innych - by osiągnął pełnię, by zaowocował trzeba w sobie pielęgnować i rozwijać. Istotnym warunkiem pozyskania pełni mądrości jest właśnie rozważana przez nas bojaźń uszanowania. Z przymiotów określających prawdziwą mądrość wynika, że jest to po prostu szczęśliwość człowieka. Każdy z nas pragnie szczęścia - i dlatego każdy z nas pyta jak być szczęśliwym?

Odpowiedź daje Syracydes: mądry, a więc szczęśliwy, a więc błogosławiony to ten, kto zachowuje pełną uszanowania, synowski bojaźń względem Miłosiernego Ojca - czyli po prostu:

"Błogosławiony, kto się boi Pana".

Odkrycie tej prawdy, mającej fundamentalne znaczenie dla budowania chrześcijańskiej pobożności, skłania nas do odpowiedzi na pytania:

- jak wygląda prawda o bogobojności w moim życiu?
- czego się naprawdę bardziej boję: tego, że mogę zostać przez Boga ukarany, czy tego że obrażę Go moim grzechem, jako najlepszego Ojca?
- co jest źródłem mojego szczęścia - nie tego chwilowego, ale tego wiecznego? Czy na pewno bojaźń Boga?

Zastanówmy się nad tym wszystkim...

Celem tego nabożeństwa pokutnego jest dobre przygotowanie się do sakramentu pojednania Uczynimy to teraz, przyglądając się naszemu życiu, próbując w rachunku sumienia zwrócić szczególną uwagę na rozważaną prawdę o bojaźni Bożej.

Szczęśliwy ten, kto jak dziecko kochające ojca, boi się Boga...

A ja? /dłuższa chwila milczenia/

VI. Rachunek sumienia

- można przeprowadzić indywidualnie, zwłaszcza jeśli

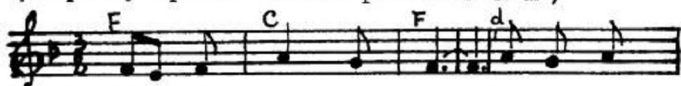
uczestniczący w nabożeństwie stanowią zróżnicowaną wiekowo grupę.

- modna posłużyć się wzorem, np. Obrzędy Pokuty, s.231 lub Metanoieite /red. Mokrzycki B. Kraków 1976, s.579-622/.

VII. Akty pokuty

C. Miłosierny nasz Ojcie, nieskory do gniewu
i bardzo cierpliwy, Ty widzisz, ile w nas
jeszcze zła, pychy i przewrotności, Ty wi-
dzisz jak trudno nam jeszcze potwierdzać ży-
ciem na co dzień miłość do Ciebie, ale Ty
wiesz, że jako Twoje dzieci, chcemy Cię całym
sercem i całą duszą kochać!
Dopomóż nam w tym... i przebac.

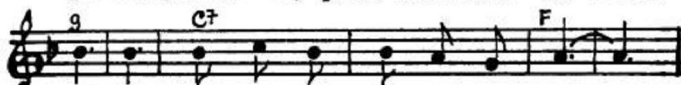
/Wspólny śpiew: "Panie przebac nam"/

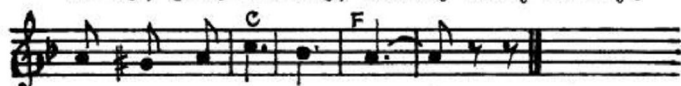
1. Pa - nie, prze-bacz nam. Oj-cze za-

po-mnij nam! O, prze-bacz nam na - sze

wi-ny, przy-wo-łaj, kie-dy zbłą-dzi-my.

Oj-cze, za-po-mnij nam!

2. Panie, przyjmij nas,
Ojcie, przygarnij nas!
I w swej ojcowskiej miłości
ku naszej schył się słabości,
Ojcie, przygarnij nas!

C.

Dobry Boże, widząc jakimi jesteśmy, nie tylko prosimy o przebaczenie, ale chcemy jak dziecko widzące jak wielką krzywdę wyrządziło kochanemu ojcu - prosić o pomoc, by życie nasze uległo przemianie, by rozwijanie w

sobie cnoty bojaźni uszanowania dało siłę i moc pozostania w miłości aż do końca.

Prosimy Cię o to słowami Twojej Służebnicy, świętej Faustyny, powtarzając po każdym wezwaniu sercem i ustami słowa:

- D o p o m ó ż m i, P a n i e.

K. - aby oczy moje były miłosierne, abym nie podejrzewał i nie sądził według zewnętrznych pozorów, ale upatrywał to, co piękne w duszach bliźnich:

W. Dopomóż mi, Panie.

K. - aby słuch mój był miłosierny, abym skłaniał się do potrzeb bliźnich, aby uszy moje nie były obojętne na bóle i jęki. bliźnich:

W. Dopomóż mi, Panie.

K. - aby język mój był miłosierny, abym nigdy ujemnie nie mówił o bliźnich, ale do każdego miał słowa pociechy i przebaczenia

W. Dopomóż mi, Panie.

K. - aby ręce moje były miłosierne i pełne dobrych uczynków, abym umiał tylko dobrze czynić bliźnim, abym na siebie przyjmował cięższe, mozolniejsze prace:

W. Dopomóż mi, Panie.

K. - abym nikomu nie odmówił serca swego, abym szczerze traktował nawet tych, o których wiem, że nadużywać będą mojej dobroci: . Dopomóż mi, Panie

VIII. Modlitwa Pańska

Wstęp:

C. A teraz tymi samymi słowami, których nauczył nas Jezus Chrystus, prośmy Ojca w niebie, by nam przebaczył i odpuścił nasze grzechy:

W. /wszyscy śpiewają lub mówią/
Ojcze nasz, któryś jest w niebie...

IX. Zakończenie

1. Modlitwa końcowa

C. Boże, nasz Ojcze, Ty nas uczyniłeś swoimi przybranymi dziećmi, byśmy byli święci przed Twoim obliczem i cieszyli się przebywaniem z Tobą w miłości. Przyjmij nas i zachowaj w tej miłości, byśmy z radością żyli w Twoim świętym Kościele.

Przez Chrystusa Pana naszego.

W. Amen.

2. Rozesłanie

C. Na czas powracania do miłującego Boga przez sakrament pojednania i trwania z Nim w przyjaźni - przyjmijcie błogosławieństwo Boże.

4. 4. Formuła błogosławieństwa

C. Pan z wami.

W. I z duchem Twoim.

C. lub D. Pochylcie głowy wasze przed Bogiem.
/chwila ciszy, celebrans wyciąga. ręce nad ludem/..

C. Niech nas błogosławi miłosierny Ojciec, który nas powołał na przybrane dzieci.

W. Amen.

C. Niech nas wspiera Syn, który przyjął nas za braci.

W. Amen.

C. Niech nas uświęci Duch Święty, który zamieszkał w naszych sercach.

W. Amen.

Q. Niech was błogosławi Bóg Wszechmogący: Ojciec., i Syn, i Duch Święty.

W. Amen.

4. C. lub D. Idźcie w pokoju Chrystusa. W. Bogu niech będą dzięki.

5. 5. Pieśń na zakończenie

R.: Liczę na Ciebie Ojcze, Liczę na miłość Twą.

Liczę na Ciebie Ojcze, na Twą ojcowską dłoń!

Liczę na Ciebie Ojcze, liczę na każdy dzień,

liczę na Ciebie, ufam Toie i nie zawiodę się.

Liczę na Ciebie, ufam Tobie i nie zawiodę się.

1. 1. Zbyt dobrze wiem, kim jestem: pyłkiem i liściem na wietrze.

I wiem kim jesteś Ty wielki Boże, więc wołam w dzień i noc.. R.:

2. Będziemy zawsze razem, ' będziemy zawsze blisko,
z Tobą mój Panie, osiągnę wszystko, zdobędę cały świat. R.:

E/NABOŻEŃSTWA SŁOWA BOŻEGO

/"Posłanie Miłosierdzia Bożego" - Siostry Jezusa Miłosiernego - Gorzów Wlkp.1983 s.135-171/.

I. NA II NIEDZIELE PASCHALNA

/s. Elżbieta Fedorowicz/

1. 1. Pieśń. na wejście kapłana

Chrystus zmartwychwstał jest,

Nam na przykład dan jest,

Iż mamy zmartwychpowstać

Z Panem Bogiem królować.. Alleluja!

Leżał trzy dni w grobie,

Dał bok przebić sobie,

Bok, ręce, nogi obie,

Na zbawienie tobie! Alleluja!

2. Wprowadzenie do modlitwy do Ducha Świętego

"Gdy ukazała się dobroć i miłość Zbawiciela, naszego Boga, do ludzi, nie ze względu na sprawiedliwe uczynki, jakie spełniliśmy, lecz z miłosierdzia swego zbawia nas... abyśmy usprawiedliwieni Jego Łaską, stali się w nadziei dziedzicami życia wiecznego"/Tt 3,4-7/. "Gdy bowiem nie umiemy się modlić tak, jak trzeba, sam Duch przyczynia się za nami w błaganiach, których nie można wyrazić

słowami"/Rz 8,26/. Dlatego wzywamy w pokorze Ducha Świętego:

PRZYBADZ, STWORCO

uż.Rhabanus Maurus, IX w.
m.: T.Klonowski

1. Przy-bądź, Stwór-co, Du-chu Bo - ży,

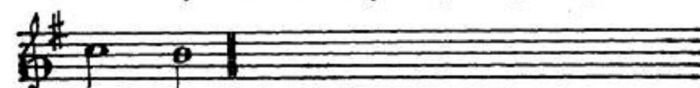
Na-wieść wier-nych Twych u - my-sły;

Niech Twa hoj-ność łask przy-mno-ży

Ser-com, któ-re z rąk Twych wy-szły.

A - men.

2. Tyś jest Pocieszyciel Boski,
Dar niebieski, pokrzepienie,
Zródło życia, dar miłości
I duchowne namaszczenie.
3. Tyś jest w darach siedmioraki,
Palcem ojcowskiej prawicy,
Uczysz mowy wielorakiej
Wedle Ojca obietnicy.

4. Nieć w umysłach światło Twoje,
W sercach. rozlej miłość czystą;

Słabe nasze ciało ostoje
Pokrzep mocy wiekuistą.

5. 5. Wroga od nas pędź daleko,
Przyśpiesz dar pokoju Twego;
Pod Twe wodzi i opieki,
Niech uniknieni wszego złego.
6. 6. Niech przez ciebie Ojca znamy,
Poznajemy Syna Jego,
Niech też zawsze wyznawany
Ciebie, Ducha Im wspólnego.
7. Chwała Ojcu i Synowi,
Który z martwych żywy wstaje,
I Świętemu też Duchowi
Niech na wieki nie ustaje. Amen.

3. Modlitwa

Spraw, prosimy Cię wszechmogący i miłosierny Boże, aby Duch Święty przybywając do nas i mieszkając w naszych sercach, uczynił z nas świątynię swojej chwały. Przez Pana naszego Jezusa Chrystusa Syna Twojego, który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, Bóg przez wszystkie wieki wieków. Amen.

/Modlitwa mszalna/.

4/ Czytanie I /1J 5,18/

"Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Mesjaszem, z Boga się narodził i każdy miłujący Tego, który dał życie, miłuje również tego, który życie od Niego otrzymał.

Po tym poznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i wypełniamy Jego przykazania, albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie. Wszystko bowiem co z Boga zrodzone, zwycięża świat;

tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara. A kto zwycięża świat, jeśli nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym? Jezus Chrystus jest tym, który przyszedł przez wodę i krew, i Ducha, nie tylko w wodzie, lecz w wodzie i we krwi. Duch daje świadectwo, bo Duch jest prawdą. Trzej bowiem dają świadectwo: Duch, woda i krew, a ci trzej w jedno się łączą".

5/ Psalm responsoryjny: 118/117/,1.4; 13-14; 22.24

Refren: Dziękujcie Panu, bo jest miłosierny.

Dziękujcie Panu, bo jest dobry,

bo Jego łaska trwa na wieki

Niech bojący się Pana głoszą

Jego łaska na wieki.

Dziękujcie Panu, bo jest miłosierny.
Uderzono mnie i pchnięto, bym upadał,
lecz Pan mnie podtrzymał.

Pan moją mocą i pieśnią,
On stał się moim Zbawcą.

Dziękujcie Panu, bo jest miłosierny.
Kamień odrzucony przez budujących
stał się kamieniem węgielnym.

Oto dzień, który Pan uczynił,
radujmy się w nim i weselmy.
Dziękujcie Panu, bo jest miłosierny.

6/ Śpiew przed Ewangelią.

Alleluja, alleluja, alleluja!

Weźmijcie Ducha Świętego,

Którym grzechy odpuscicie są im odpuszczone.

Alleluja, alleluja, alleluja!

7/ Czytanie II /J 20,19-23/

Pan z wami. I z duchem twoim.

Słowa Ewangelii według świętego Jana..

Chwała Tobie Panie.

"Wieczorem owego pierwszego dnia tygodnia, tam gdzie przebywali uczniowie, gdy drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął po środku i

rzekł do nich: Pokój wam! A to powiedziawszy pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie ujrzawszy Pana.

A Jezus znowu rzekł do nich: Pokój wam!

Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam. Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuscicie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane".

Oto słowo Pańskie.

Chwała Tobie Chryste.

8/ Rozważanie

Liturgia Słowa II Niedzieli Paschalnej /Białej/ pozwala spojrzeć na mękę, śmierć i zmartwychwstanie Jezusa Chrystusa w świetle tajemnicy Bożego Miłosierdzia. "Bogaty w miłosierdziu swoim Bróg jest Tym, którego objawia nam Jezus Chrystus jako Ojca. Objawia nam Go zaś i ukazał w sobie - Jego Synu"/DiM 1/.

Moc zbawcza Ofiary Syna Bożego nie zamknęła się w jednym prześlągalnym akcie, ale nieustannie trwa, bowiem "z boku umierającego na krzyżu Chrystusa zrodził się przedziwny sakrament" /KL 5/, "który stał się narzędziem wewnętrznego zjednoczenia z Bogiem i jedności całego rodzaju ludzkiego"/KK 1/. Kościół, który się narodził z woda" - to znaki ożywiającej łaski, która obmywa, oczyszcza i uświęca dusze w Sakramentach świętych stanowiących zasadniczą strukturę działalności Kościoła. Sakramenty są również znakami rzeczywistego spotkania z

miłosiernym Jezusem. On to - jak pisze święty Jan - "jest tym, który przyszedł przez wodę i krew i Ducha i nie tylko w wodzie, lecz w wodzie i we krwi". Przez Odkupienie objawiła się pełnia miłosierdzia /por. DiM 7/, który czerpiemy w misterium sakramentów. Wszystkie, a zwłaszcza sakramenty inicjacji chrześcijańskiej, o których trzeba szczególnie wspomnieć, ukazują wielkość "Przymierza Boga z ludzkością, Boga z człowiekiem, z każdym człowiekiem... Jest to miłość, która nie tylko stwarza dobro, ale doprowadza do uczestnictwa we własnym życiu Boga: Ojca, Syna i Ducha Świętego"/DiM 7/.

Chrzest św. - sakrament miłosierdzia

Święty Paweł poucza Rzymian: "Czyż nie wiadomo wam, że my wszyscy, którzyśmy otrzymali chrzest zanurzający nas w Chrystusa Jezusa, zostaliśmy zanurzeni w Jego śmierć... po to, abyśmy i my wkroczyli w nowe życie"/Rz 6,3-4/. W liście do Tytusa wyjaśnia: "z miłosierdzia swego zbawia nas przez obmycie odradzające i odnawiające w Duchu Świętym, którego wylał na nas obficie przez Jezusa Chrystusa, Zbawiciela naszego"/Tt 3,5-6/. Dlatego Kościół Boży w obrzędach chrztu św. zwraca się do wiernych słowami kapłana: "Prośmy Pana naszego Jezusa Chrystusa o miłosierdzie dla tego dziecka, które ma dostąpić łaski Chrztu świętego, dla jego rodziców, dla chrzestnych i wszystkich ochrzczonych"/Obrzędy chrztu dzieci, według rytuału rzymskiego, Wyd.

Kurii Diec. Katowice 1972, s.38/. W modlitwie nad wodą modli się „Boże, Ty niewidzialną mocą dokonujesz rzeczy niezwykłych przez sakramentalne znaki. Ty w ciągu dziejów zbawienia przygotowałeś wodę przez Ciebie stworzoną, aby wyrażała łaskę chrztu świętego. Na początku świata Twój Duch unosił się nad wodami, aby już wtedy woda nabrała mocy uświęcenia. Boże, Ty nawet w wodach potopu dałeś nam obraz odrodzenia, bo ten sam żywioł położył kres występkom i dał początek cnotom. Boże, Ty sprawiłeś, że Synowie Abrahama przeszli po suchym dnie Morza Czerwonego, aby naród wyzwolony z niewoli Faraona stał się obrazem przyszłej społeczności ochrzczonych. Boże, Twój Syn ochrzczony przez Jana w wodach Jordanu został namaszczone Duchem Świętym, a gdy wisiał na krzyżu z Jego boku wypłynęła krew i woda, po swoim zaś zmartwychwstaniu nakazał uczniom: "Idźcie i nauczajcie wszystkie narody udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego". Wejrzyj na swój Kościół i racz mu otworzyć źródło Chrztu świętego/Tamże, x.43,44/.

Człowiek stworzony na obraz i podobieństwo Boże przez obmycie i odrodzenie w Duchu Świętym, odzyskuje wstęp do Królestwa Bożego: "Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci, jeśli się kto nie narodzi z wody i Ducha, nie może wejść do Królestwa Bożego... Trzeba wam się powtórnie narodzić"/J 3,5-7; por J 1,13/. Dlatego dzień, w którym Jezus Chrystus "zrodził nas do żywej nadziei: do dziedzictwa niezniszczalnego i niepokalanego,. i niewiedzącego"/1P 1,4/ jest dniem szczególnej radości i

wdzięczności "Zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi i rzeczywiście nimi jesteśmy"/J 3,1/. "Przyobleczeni w Chrystusa"/Ga 3,27/, winniśmy ogłaszać "dzieła potęgi Tego, który nas wezwał z ciemności do przedziwnego swojego światła"/1P 2,g/. Dlatego szczególnie dziś, za to nadprzyrodzone źródło jakim jest Chrzest św., "niech będzie uwielbiony Bóg i Ojciec Pana Naszego Jezusa Chrystusa/1P 1,3/.

Eucharystia - sakrament miłosierdzia

Tajemnica Wielkiego Czwartku uobecnia się w każdej Ofierze Eucharystycznej. Ten sam Jezus jest wśród nas, bierze do ręki chleb i wino, i dokonuje przemiany: "To jest Ciało Moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę... Ten Kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana"/Łk 22, 19-20/. "Ciało wydane" i "Krew przelana" są jednocześnie znakiem śmierci i życia. Wszyscy, którzy spożywają ten Chleb i piją z tego Kielicha, przechodzą ze śmierci grzechu do życia w łasce.

Eucharystia jest nieustannym źródłem łaski i uświęcenia, ponieważ Jezus Chrystus "ustanowił ją na całe wieki, aż do swego przyjścia, by utrwalić Ofiarę Krzyżową i tak umiłowanej Oblubienicy Kościołowi powierzyć pamiątkę swej Męki i Zmartwychwstania: sakrament miłosierdzia, znak jedności, węzeł miłości"/KL 47/.

Wspominając o Krwi, która wypłynęła z przebitego boku Jezusa na krzyżu, /por. J 19,33-37/, uwielbiamy

miłosiernego Boga za ten niewysłowny Sakrament: "Nie wolno nam w naszym sposobie myślenia, praktykowania przeżywania pozbawić tego Sakramentu - zaiste Najświętszego - jego pełnych wymiarów, jego istotnego znaczenia. Jest on równocześnie Sakramentem Ofiarą i Sakramentem - Komunią i Sakramentem Obecnością"/RH 20/. Trzy wymiary tego przedziwnego Sakramentu staną się źródłem miłosierdzia, gdy przyjmimy zaproszenie Pana Jezusa: "Przyjdźcie do mnie wszyscy, którzy utrudzeni i obciążeni jesteście, a Ja was pokrzepię"/Mt 11,28/. "Jestem chlebem żywym, który zstąpił z nieba. Jeśli kto spożywa ten chleb, będzie żył na wieki"/J 6,51/. Jezus, który powiedział "uczcie się ode Mnie, bo jestem cichy i pokornego serca"/Mt 11,29/, woła również słowami Apokalipsy: "Oto stoję u drzwi i kołaczę: jeśli kto posłyszysz mój głos i otworzy, wejdę do niego i będę z nim wieczerzał, a on ze mną"/3,20/. W tym też duchu zachęca natchniony Autor "Przybliżmy się z ufnością do tronu łaski, abyśmy otrzymali miłosierdzie i znaleźli łaskę dla uzyskania pomocy w stosownej chwili"/Hbr 4,16/.

Miłosierdzie Ojca w Sakramencie Pokuty

Liturgia zatrzymuje dzisiaj nasze myśli na Ewangelii, w której Jezus Zmartwychwstały objawia się Apostołom w Wieczerniku. "Uradowali się uczniowie, ujrawszy Pana" Tekst święty stwierdza, że w dniu Zmartwychwstania Apostołowie zostali obdarzeni darem dla całego Kościoła:

„Weźmijcie Ducha Świętego, którym odpuszcicie grzechy, są im odpuszczone”.

Ustanowiony Sakrament Pokuty w radosnym i zwycięskim dniu Zmartwychwstania jest pierwszym dostrzegalnym owocem tajemnicy Odkupienia. Jezus Chrystus zapewnia o obecności w tym sakramencie Ducha Świętego, przez którego rozdziela owoce Odkupienia: "Bóg, Ojciec miłosierdzia, który pojednał świat ze sobą przez śmierć i zmartwychwstanie swojego Syna i zesłał Ducha Świętego na odpuszczenie grzechów, niech ci udzieli przebaczenia i pokoju przez posługę Kościoła. I ja odpuszczam tobie grzechy w imię Ojca i Syna i Ducha Świętego"/Obrzędy Pokuty, Katowice 181, Księgarnia św. Jacka, s.58/.

Tak więc zbawienie realizowane w historii, czerpie swą moc i skuteczność z całego życia Pana Jezusa, a zwłaszcza z Krzyża, który potwierdza słowa "Tak Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto . w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne"/J 3,16/.

Syn Boży', zapewniał często na kartach Ewangelii, że jest posłany przez Ojca, aby zaświadczył o Jego odwiecznej miłości do człowieka. Dobroć Boża polegająca na wielkodusznym przebaczeniu i darowaniu win, zobrazował Jezus na przykładzie przypowieści o Miłosiernym Ojcu.

Sakrament Pokuty, rozważany w tym świetle, jest spotkaniem z miłującym i przebaczącym Ojcem. "Miłość taka jest zdolna do pochylenia się nad każdym synem marnotrawnym, nad każdą ludzką nędzą, nade wszystko zasp nad nędzą moralną, nad grzechem. Kiedy zaś to czyni, ów, który doznaje miłosierdzia, nie czuje się poniżony, ale odnaleziony i dowartościowany"/DiM 5/. Wypowiedziane z żalem słowa „Ojcze zgrzeszyłem”, dają zapewnienie odnalezienia, swego człowieczeństwa na nowo w obliczu Boga, który jest bezwzględnie wierny swojej odwiecznej miłości... Uwierzyć zaś w taką miłość, to znaczy uwierzyć w miłosierdzie. Miłosierdzie jest bowiem nieodzownym wymiarem miłości, jest jakby drugim jej imieniem, a zarazem właściwym sposobem jej objawienia się i realizacji wobec rzeczywistości zła, które jest w świecie, które dotyka i osacza człowieka, które wdziera się do jego

serca i może go zatracić w piekle"/DiM 7/.

Wszyscy, którzy otrzymują przebaczenie z miłosierdzia Bożego, dostępują również pojednania z Kościołem, ponieważ grzesząc, zadali mu ranę. Do prawdziwego nawrócenia pobudza wzajemna miłość, przykład i modlitwa /por.KK 11/.

Rozważane teksty skłaniają do wypowiedzenia Bogu Miłosiernemu naszej radości, wdzięczności i uwielbienia. Do tego przynagla nas odnowiony obrzęd Sakramentu Pokuty, według którego po otrzymaniu rozgrzeszenia, psalmem lub hymnem uwielbiamy Boga za Jego miłosierdzie. Co wyraża również końcowa modlitwa dziękczynna: "Wszechmogący i miłosierny Boże, który w cudowny sposób stworzyłeś człowieka i w jeszcze cudowniejszy sposób go odkupiłeś... dziękujemy Ci za cuda Twojego miłosierdzia i wraz z całym Kościołem wychwalamy Ciebie, śpiewając Tobie pieśń nową słowem, sercem i uczynkiem. Tobie chwała przez Chrystusa w Duchu Świętym teraz i na wieki"/Tamże, s.58/.

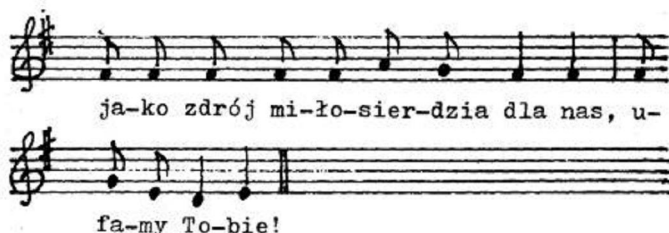
9. /Po chwili milczenia, trzykrotny śpiew ant./

O KRWI I WODO...

The image shows two staves of musical notation in G major (one sharp). The first staff contains the melody for the first line of the antiphon, and the second staff contains the melody for the second line. The lyrics are written below each staff.

O Krwi i Wo-do, któ-raś wy-pły-nę-ła z

Naj-świę-tsze-go Ser-ca Je-zu-so-we-go,

10. Uwielbienie Miłosierdzia Bożego

- Chrystus Pan powstał z martwych, dzięki chwale Ojca /Rz 6,4/ abyśmy zanurzeni w Jego męce i śmierci, żyli wiecznie z Bogiem, za to: Bądź uwielbiony Miłosierny Boże.
- Zostaliśmy uwolnieni z niewoli szatana, otrzymaliśmy łaskę wiary i bogactwo darów nadprzyrodzonych, abyśmy kroczyli za Jezusem, który jest Drogą, Prawdą i Życiem, za to: Bądź uwielbiony Miłosierny Boże.
- Staliśmy się dziećmi Bożymi i rzeczywiście nimi jesteśmy, możemy do Boga wołać: Ojcze nasz! Za to: Bądź uwielbiony Miłosierny Boże.

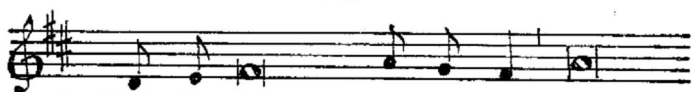
Pieśń

COM. PRZYRZEKŁ BOGU

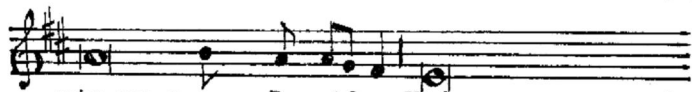
/Pieśń chrzestna, o wierność/

- Jeśli Mnie kto miłuje, będzie zachowywał moją naukę, a Ojciec mój umiłuje go, i przyjdziemy do niego, i będziemy u niego przebywać" - powiedział Pan Jezus.
Za wszystkie spotkania Eucharystyczne -
Bądź uwielbiony Jezu Miłosierny!
- "Nie wyście Mnie wybrali, ale Ja was wybrałem i przeznaczyłem was na to, abyście szli i owoc przynosili, i by owoc wasz trwał".
Za życie w łasce i możliwość zasługiwania:
Bądź uwielbiony Jezu Miłosierny!
- Jezus modlił się: "Ojcze, nadeszła godzina. Otocz swego Syna chwałą - aby Syn Ciebie nią otoczył i aby mocą władzy udzielonej Mu przez Ciebie nad każdym człowiekiem, dać życie wszystkim". Za to:
Bądź uwielbiony Jezu Miłosierny!

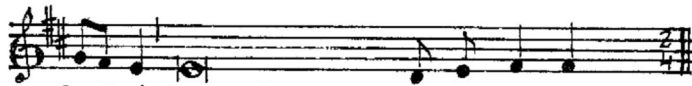
DZIEKUJEMY CI, OJCZE NASZ

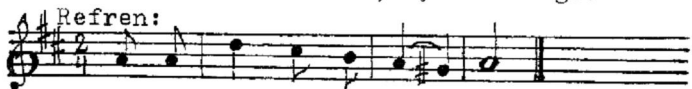
1. Dzię-ku-je-my Ci, Oj-cze nasz. Za święty

win-ny szczep Da-wida, Któ-ry nam poz-nać

da-łeś Przez Je-zu-sa, Sy-na Twe-go.

W. To-bie chwa-ła na wie - ki!

2.

Dziękujemy Ci, Ojczy nasz, za życie i za wiarę, którą nam poznać dałeś przez Jezusa Syna Twego.

Tobie chwała na wieki!

3. Dziękujemy Ci, Ojczy nasz, za świętą linię Twoją, któremu zgotowałeś mieszkanie w sercach naszych.

Tobie chwała na wieki!

4. Dziękujemy Ci, Ojczy nasz, za wiarę i za nieśmiertelność, którą nam poznać dałeś przez Jezusa Syna Twego.

Tobie chwała na wieki!

5. Ty, o Panie Wszechmocny, stworzyłeś wszystko dla Imienia swego, pokarm i napój dałeś ludziom na pożywienie.

Tobie chwała na wieki!

6. 6. Nam zaś darowałeś pokarm duchowy oraz napój i żywot wieczny przez Jezusa Syna Twego.

Tobie chwała na wieki!

7. Pomnij Panie na swój Kościół i wybaw go od wszelkiego zła i doprowadź go w miłości swojej do Królestwa Twego.

Tobie chwała na wieki!

7. 7. Niechaj przyjdzie Twa łaska i niech przeminie ten świat, kto święty niech przystąpi, kto nim nie jest niech czynni pokutę.

Przyjdź Panie Jezu. Amen.

- Bóg Ojciec, który pierwszy nas umiłował, zesłał Syna swego oraz Ducha Świętego, abyśmy byli uświęceni w prawdzie, za to:

Bądź uwielbiony, Duchu Święty Boże!

- Pan nasz, Jezus Chrystus, został wydany za nasze grzechy, zmartwychwstał i zesłał Ducha Świętego, abyśmy w Nim otrzymali pełnię darów i obfite miłosierdzie w sakramentach świętych, za to szczególnie dzisiaj:

Bądź uwielbiony, Duchu Święty Boże!

- Pan Jezus powiedział:

"Jak Mnie posłał Ojciec, tak i Ja was posyłam. Weźmijcie Ducha Świętego". Za wszystkie przebaczenia w Sakramencie Miłosierdzia.

Bądź uwielbiony Duchu Święty Boże!

11/ Zakończenie

Ciebie Boga wysławiamy.

12/ Błogosławieństwo.

II. O MIŁOSIERDZIU BOŻYM

/Ks. Edward Szymanek TChr/

1/ Wstęp

/Kapłan w kapie, poprzedzany ministrantami kadzidło, dwie świetle - wnosi Pismo św. z zakrystii, kładzie je na ołtarzu, okadza, staje przy sediliach lub przy ołtarzu. Podczas wnoszenia Księgi można śpiewać "Przybądź Duchu Stworzycielu" lub "O Stworzycielu, Duchu, przyjdź" lub "Wierzę". Celebrans, jak na początku Mszy św. czyni znak krzyża, pozdrawia wiernych i wypowiada słowa wprowadzenia, np./

Bóg - Ojciec, Syn i Duch Święty - jest naszym Stwórcą. Jest naszym Panem. Jest Miłością miłosierną. Jeśli bowiem powołał nas do istnienia, to tylko dlatego, by dzielić się z nami swoim dobrem i doskonałością. Pełnia dobroci rozlała się na nas i na całe stworzenie. Tę właśnie dobroć - Boże miłosierdzie - pragniemy uwielbiać. Chcemy wczytać się i wsłuchać w teksty święte które ukazują nam Boga miłosierdzia. Chcemy nasycić się ich treścią. Pragniemy, by Miłosierdzie Pańskie przeniknęło całe nasze jestestwo. Wyrzucimy więc za siebie zło, wyznajmy nasz grzech, abyśmy z oczyszczonym sercem przystąpili do świętych czynności.

/Po chwili milczenia kapłan modli się:/

Boże miłosierny, litościwy i cierpliwy, bogaty w łaskę i wierność, zachowujący swą łaskę w tysiączne pokolenia, przebaczący niegodziwość, niewierność, grzech, lecz nie pozostawiający go bez ukarania, wielbimy Twoje miłosierdzie i błagamy, abyś uwolnił nas od grzechu i darował nam nasze przewinienia. Prosimy Cię o to przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa. Amen.

Pieśń: Ps 41: "Boże mój, spragniony jestem Ciebie" /Exultate Deo, 47/ lub: "Boże mocny, Boże cudów" /Siedlecki, 323, Exultate 17/.

2/ Czytania

Rdz 1,26-27; 2,7: "Bóg rzekł: "Uczyńmy człowieka na Nasz obraz, podobnego nam. Niech panuje nad rybami morskimi, nad ptactwem powietrznym, nad bydłem, nad ziemią i nad wszystkimi zwierzętami pełzającymi po ziemi!" Stworzył więc Bóg człowieka na swój obraz, na obraz Boży go stworzył: stworzył mężczyznę i niewiastę. Wtedy to Pan Bóg ulepił człowieka z prochu ziemi i tchnął w jego nozdrza tchnienie życia, wskutek czego stał się człowiek istotą żywą".

Pieśń: "Czego chcesz od nasi Panie"/Siedlecki, 329, Exultate, 61/ lub: Ps 8: "O Przedwieczny nasz Panie i Boże!/Eaultate 45/.

1 J3,1-3.10-1. "Popatrzcie, jaką, miłością obdarzył nas Ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi i rzeczywiście nimi jesteśmy. Świat zaś dlatego nas nie zna, że nie poznał

Jego. Umiłowani, obecnie jesteście dziećmi Bożymi, ale się jeszcze nie ujawniło, czym będziemy. Wiemy, że gdy się objawi, będziemy do Niego podobni, bo ujrzymy Go takim, jakim jest.

Każdy zaś, kto pokłada w Nim tę nadzieję, uświęca się, podobnie jak On jest święty.

Dzięki temu można rozpoznać dzieci Boga i dzieci diabła: każdy, kto postępuje niesprawiedliwie, nie jest z Boga, jak i ten, kto nie miłuje swego brata, Taka jest bowiem wola Boża, którą objawiono nam od początku, abyśmy się wzajemnie miłowali. Nie tak, jak Kain, który pochodził od Złego i zabił swego brata. A dlaczego go zabił? Ponieważ czyny jego były złe, brata zaś sprawiedliwe. Nie dziwcie się, bracia, jeśli świat was nienawidzi. My wiemy, że przeszliśmy ze śmierci do życia, bo miłujemy braci, kto zaś nie miłuje, trwa w śmierci. Każdy, kto nienawidzi swego brata, jest zabójcą, a wiecie, że żaden zabójca nie nosi w sobie życia wiecznego. Po tym poznaliśmy miłość, że On oddał za nas życie swoje. My także winniśmy oddać życie za braci. Jeśli by ktoś posiadał majątność tego świata i widział, że brat jego cierpi niedostatek, a zamknął przed nim swe serce, jak może trwać w nim miłość Boża? Dzieci, nie miłujmy słowem i językiem, ale czynem i prawdą! Po tym poznamy, że jesteśmy z prawdy, i uspokoimy przed Nim nasze serce". Pieśń: "Gdzie miłość wzajemna i dobroć" /Exultate 22/ lub: „Miłujcie się wzajemni" /Exultate 28/:

Łk 15,11-32: „Jezus powiedział - Pewien człowiek miał dwóch synów, młodszy z nich powiedział do Ojca: Ojcze, daj mi część majątku, która na mnie przypada. A on rozdzielił mienie pośród nich. A po wielu dniach młodszy syn zabrał wszystko i udał się do dalekiego kraju i tam roztrwonił swój majątek, żyjąc rozrzutnie. A gdy wszystko wydał, w kraju tym nastał straszny głód, a on zaczął cierpieć niedostatek. I poszedł służyć jednemu z obywateli tego kraju, a ten posłał go na swoje pola paść świnie. I pragnął się nasycić strąkami, którymi świnie się karmiły, i nikt mu nie dawał. Zastanowił się więc nad sobą i powiedział Iluż najemników mojego ojca ma chleba w nadmiarze, a ja tu ginę z głodu. Powstanę i pójdę do mojego Ojca i powiem mu: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw niebu i wobec ciebie, już nie jestem godny nazywać się twoim synem.. Uczyń mnie jednym z twoich najemników. I powstał, i udał się do swojego ojca. A gdy był jeszcze daleko, ujrzał go jego ojciec i uzałił się, i pobiegł i rzucił mu się na szyję, i ucałował go. A syn powiedział do niego: Ojcze, zgrzeszyłem przeciw niebu i wobec ciebie, już nie jestem godny nazywać się twoim synem. A ojciec powiedział do swoich sług: Szybko przynieście najlepszą szatę i ubierzcie go, i dajcie pierścień na jego rękę i sandały na nogi, i przyprowadźcie utuczone ciele, zabijcie i jedzmy, i radośnie ucztujmy, ponieważ ten mój syn był umarły i ożył, zaginał i odnalazł się. I zaczęły radośnie ucztować.

A starszy jego syn był na polu. A gdy wracał i był blisko domu, usłyszał muzykę i tańce, i przywołał jednego ze sług. i wypytywał co by to było. A ten mu powiedział: Twój brat wrócił i ojciec twój zabił utuczone cielę, gdyż go zdrowego odzyskał. Rozgniewał się więc i nie chciał wejść. A ojciec jegra wyszedł i prosił go. On zaś odpowiedział swojemu ojcu: Oto tyle lat ci służę i nigdy nie przekroczyłem twego przykazania, a nigdy mi nie dałeś koźlęcia, abym radośnie ucztował z moimi przyjaciółmi. Gdy zaś ten twój syn, który przejadł twoje mienie z ladacznikami, powrócił, zabiłeś mu utuczone cielę. A on mu powiedział. Dziecko, ty zawsze jesteś ze mną i wszystko, co moje, jest twoje. A trzeba było radośnie ucztować i cieszyć się, gdyż ten twój brat był umarły i ożył, zaginał i odnalazł się".

Pieśń: "Dzięki, o Boże Ojczy" /Exultate, 80/ lub: "Dzięki. o Panie, składamy dzięki"/Exultate, 62/. .

3/ Medytacja

Zaczął się w owym nieznanym nikomu początku. Gdy jeszcze nic nie istniało. Gdy nie było jeszcze ani nieba, ani ziemi. Gdy istniał tylko Bóg Troisty - Ojciec, Syn i Duch Święty. Istniał tylko Bóg. Istniał On i... to wystarczało. On jest Pełnią Bytu. On jest Wszystkim. Niczego więc nie brakowało. Gdyby Jego zabrakło - co jest myślą absurdalną - nic by nie istniało. Byłaby absolutna nicość - tak absolutna, że można tylko o niej pomyśleć,

gdyż w rzeczywistości jej nie ma. Nie brakowało więc niczego. Była Całość.. Doskonałość. Szczęście.

A jednak zaistniał moment, który nazywamy początkiem czasu. Moment - kairos - stworzenie pierwszego jestestwa, które nie było Bogiem, a które przez Niego zostało stworzone. Był to anioł? Kosmos? Ziemia? Człowiek? Taka z pewnością była kolejność stworzenia, jaki sugerują postawione pytania. Najpierw więc duch, potem wszechświat materialny wraz z Ziemią, a na końcu człowiek - król stworzenia, "niewiele mniejszy od istot niebieskich" /Ps 8,6/.

Pełnia Bytu rozlała się. Wyszła ze siebie. Bóg podzielił się szczęściem swego istnienia. Szczególnie podzielił się nim z człowiekiem. Pozostawiamy na uboczu świat anielski, świat czystych duchów, gdyż jest on nam mało znany, a chcemy się wpatrywać w człowieka, który jest odbiciem istoty Bożej.

Przeczytaliśmy dwa opisy biblijne stworzenia człowieka. Pierwszy - z 1. rozdz. Księgi Rodzaju - zwany dziś opisem kapłańskim oraz drugi, starszy - z 2. rozdz. tej Księgi - zwany opisem jahwistycznym. Obydwa są znamienne. W obydwu należy dostrzec początek manifestacji miłosierdzia Bożego - nie wypowiedzianego misterium, które "zmusiło" Boga do stwarzania aniołów, świata i ludzi.

W pierwszym opisie czytamy słowa: "Uczyńmy". Jedyne Bóg wypowiada się w liczbie mnogiej. choć

istnieje w Troistości - Ojciec, Syn i Duch - to jednak jest Jeden, tylko i aż Jeden. Jest Doskonałą Prostotą. Tajemnica Jego bytowania nie usprawiedliwia więc tej liczby mnogiej. Usprawiedliwia ją inne jej rozumienie. Wszechpotężny Bóg - Mądrość i Wszechmoc, i Miłosierdzie - deliberuje /wyrażamy się po ludzku/, zastanawia się, zbiera wszystkie potęgi swej Mocy i Mądrości, i Miłości, by stworzyć człowieka- lepiej by go uczynić. By stał się owocem pełni Bożego działania. Bożych myśli, kombinacji, zdolności, umiejętności. Człowiek więc zrodził się z "pracy rąk" Bożych. Jest dobrym owocem Bożej działalności. Nic dziwnego, gdyż jest on uczyniony na obraz Boga i Jego podobieństwo. Obraz ten i podobieństwo widoczne są przede wszystkim w duchowości człowieka, w jego zatem myśleniu, chceniu i kochaniu. W jego pragnieniach, rozkoszach, zachwytach, szczęściu. Ale też obraz i podobieństwo widoczne są w ciele człowieka. Czytamy w liście do Efezjan zadziwiające słowa: "Bóg i Ojciec Pana naszego Jezusa Chrystusa... nappełnił nas wszelkim błogosławieństwem duchowym na wyżynach niebieskich - w Chrystusie. W Nim bowiem wybrał nas przed założeniem świata"/Ef 1,3-4/. Zanim więc zaistniał człowiek, a przedtem świat i aniołowie, Bóg wpatrywał się w Chrystusa, tzn. w Syna przybranego w naturę ludzki, a więc i cielesny. Pierwszą zatem materialną istot - i to w wieczności, "przed założeniem świata - był Chrystus. On stał się wzorem służącym Bogu w dziele stwarzania. On był Bogiem i Człowiekiem. On był

owocem Bożego działania. Do Niego więc przede wszystkim należy odnieść słowa Stwórcy "Uczyńmy człowieka na Nasz obraz". Inni ludzie stwarzani już byli na Jego podobieństwo i obraz. Stąd Paweł w Liście do Kolosan napisał bogaty treścią hymn: "On jest obrazem Boga niewidzialnego, Pierworodnym wobec każdego stworzenia, bo w Nim zostało wszystko stworzone i to co w niebiosach, i to co na ziemi, byty widzialne i niewidzialne... Wszystko przez Niego zostało stworzone. On jest przed wszystkim i wszystko w Nim ma istnienie"/Kol 1,15,17/. Chrystus stał się pomostem łączącym Stwórcę i stworzenie.

Równy Bogu Stwórcy, bo jest Bogiem, my z Nim zrównani jesteśmy, bo stanowimy odbicie Jego człowieczeństwa. My się do Niego upodobniliśmy, nie On do nas, choć w biegu wydarzeń ziemskich zdawałoby się, że jest odwrotnie. Na tej podstawie - biorąc pod uwagę fakty dziejące się w ziemskiej kolejności - autor Listu do Hebrajczyków napisał: "... mamy arcykapłana... doświadczonego we wszystkim na nasze podobieństwo, z wyjątkiem grzechu"/Hbr 4,15/. Zdanie to stwarza wrażenie, jakoby Chrystus upodabnia się do nas. Gdy się Zbawiciel narodził zdawało się, że życiem swoim naśladuje nas, ludzi, tymczasem istniał On "przed założeniem świata". My staliśmy się odwzorowaniem Jego, On zaś "jest odbłaskiem Jego /tzn. Ojca/ chwały i odbiciem Jego istoty"/Hbr 1,3/.

Pełnym odwzorowaniem Chrystusa - Boga i Człowieka - jest mężczyzna i kobieta. Pełnia ich

człowieczeństwa urzeczywistnia się w jedności małżeńskiej. Zgodnie z tym, co Boża Mądrość powiedziała: "Dlatego to mężczyzna opuszcza ojca swego i matkę swoją i łączy się ze swą żoną tak ściśle, że stają się jednym ciałem" /Rdz 2,24/. Stają się jakby jedną osobowością bogatą przez miłość, wzajemną przynależność do siebie i całkowite zawierzenie sobie. Głęboka miłość jest podstawą i warunkiem tego faktu. Ona też staje się rodzącą i pomnażającą człowieczeństwo. W ten sposób uwidacznia się Boża Miłość, która dała początek wszelkiemu bytowi. Ta sama Boża Miłość znajduje się u podstaw życia tych, którzy "dla Królestwa Bożego" nie wstępują w związki małżeńskie.

Drugi opis stworzenia człowieka jest też krótki i lapidarny, lecz bardziej obrazowy.. Stwórca lepi człowieka „z prochu ziemi”. Jest to antropomorfizm, ale i znak miłości. Akt stwórczy i w tym opisie nie jest momentalny. Jest tu też działanie Boga. Jest owoc wysiłku, modrości i miłości. Bóg pochyla się nad bryłą ziemi i pieczołowicie ją ugniata, kształtuje aż powstanie podobieństwo człowieka. Można by w tym miejscu powiedzieć, że czyniąc to, wpatruje się w Prawzór, Chrystusa, i na to podobieństwo tworzy postać ludzką. A potem wielki czyn - tchnienie w nozdrza człowieka tchnienie życia. To też antropomorfizm.. Wymowny bardzo. Bóg swój "oddech" daje człowiekowi. Daje więc jakby swego ducha, włącza swoje życie w ożywienie człowieka. Odtąd człowiek żyje dzięki tchnieniu Boga. Jest więc współuczestnikiem

Bożego życia, Bożej Pełni, Dobra, Miłości Do tego aktu stwórczego nawiąże Chrystus, gdy w niedzielę Zmartwychwstania w wieczerniku tchnie na apostołów i powie im: Weźmijcie Ducha Świętego"/J 20,22/. Tchnieniem Bożym jest więc Duch Święty, który ożywia jestestwo człowieka.

Przyglądając się "faktom" zaistniałym podczas stworzenia człowieka, dostrzegamy to wszystko, co stanowi podstawy do wszelkiej myśli o miłosierdziu Bożym. Wtedy bowiem, w pierwszym momencie zaistnienia, człowiek doznał tego miłosierdzia. Bóg objawia mu swoje miłosierną miłość. Ukazał ją przede wszystkim w Pierwszym Człowieku - Jezusie Chrystusie:, który już przed wiekami, tzn. przed stworzeniem świata, istniał przed obliczem Bożym a gdy nastąpiła "pełnia czasów", został zesłany na ziemię jako zrodzony z Niewiasty i będący pod Prawem Starego Przymierza/Ga 4,4/.

Powyższe myśli pozwalają lepiej odczytać tekst św. Jana z Pierwszego Listu. O tym, że jesteśmy stworzeni z miłości Ojca, że jesteśmy dziećmi Boga, że dziedzictwo to jest zapoczątkowaniem tego, co nadejdzie, gdy ujrzymy Boga "takim, jakim jest". Stąd też zrozumiały staje się nakaz, "abyście się wzajemnie miłowali". Miłość do braci, świadczenie im miłosierdzia w każdej postaci, jest warunkiem życia Bożego w nas, gdyż "kto nie miłuje trwa w śmierci". Stwierdzenie o śmierci wskazuje na duchowy brak, na upadek i klęskę dokonującą się w duchu

człowieczym,. a więc w sferze jestestwa ludzkiego, które jest najbliższe Boga, które warunkuje wewnętrzną z Nim jedność. Jest to wielkie nieszczęście. Chrystus może wówczas powtórzyć słowa skierowane w liście do anioła /tzn. biskupa/ Kościoła w Sardes: "Znam twoje czyny: masz imię, które mówi że żyjesz, a jesteś umarły"/Ap 3,1/.

Ilustracją życia i śmierci jest przypowieść o synu marnotrawnym. Aż dwukrotnie dobry ojciec powtarza, że jego syn, brat syna starszego, "był umarły i ożył, zaginął a odnalazł się". Odejście od Boga urasta do rangi śmierci a powrót do Niego jest nowym narodzeniem. Przypowieść ukazuje Boga, który jest pełen miłosierdzia wobec grzesznego człowieka. Ukazuje zarazem trudne do pojęcia misterium Bożej łaskawości. Jak rozgniewani faryzeusze i uczeni w Piśmie mieli za złe Chrystusowi, że jada z celnikami i grzesznikami, jak starszy syn gniewał się na swego ojca za to niespodziewane przyjęcie zbankrutowanego życiowo syna, jak całodzienni pracownicy w winnicy poczuli się pokrzywdzeni, gdyż zostali zrównani z pracownikami jednej godziny, tak łatwo przyjaciele Boga, którzy chętnie przyrównują się do innych ludzi, mogą się pogniewać na Niego. Mogą się uważać za uprzywilejowanych tak dalece, że wydawać się im będzie że wolno im wnosić pretensje wobec Boga. Tak więc postać starszego syna jest ostrzeżeniem dla chrześcijan wszystkich czasów. Przypowieść wskazuje na potrzebę i istotę pokuty. Do istoty zaś pokuty należy uznanie ojcostwa Bożego. stał w ustach syna marnotrawnego, choć

uważał się za niegodnego, by być synem, aż pięć razy pojawił się wyraz "ojciec", w tym trzykrotnie w wołaczu, podczas gdy w słownictwie brata uważającego się za wiernego syna wezwanie to nie pojawiło się ani razu. Podobnie nie wypowiedział słowa "brat", gdyż tak dalece poczucie własnej nienaganności uniewrażliwiło go na ojcowską miłość: i jedność braterską.

Boże miłosierdzie jest przedmiotem naszej adoracji, powodem dziękczynienia, ale jest też motywem do skruchy i żalu, i przeproszenia. Jest to wielkie ostrzeżenie na każdy dzień naszego życia.

4. Modlitwa wiernych

Wpatrzeni w miłosierdzie Boga w Trójcy Jedyne, w jedności z Duchem Pocieszycielem, przez Jezusa Miłosiernego prosimy Dobrego Ojca:

- Módlmy się za Kościół święty, aby przez swoich zwiastunów i głosicieli Bożego miłosierdzia objawiał światu drogi wiodące do szczęścia, wolności, prawdy i zbawienia. Ciebie prosimy...

- W intencji Ojca św., aby jego posługa wobec ludzi braci i orędzie ukazujące Bożą, dobroć wydały owoc, który trwać będzie na życie wieczne.

Ciebie prosimy...

- Za całą ludzkość, aby w pokucie syna marnotrawnego i radosnym miłosierdziu Ojca ewangelicznego znajdowała siłę do zawierzenia miłosierdziu Bożemu.

Ciebie prosimy...

- Za naszą Ojczyznę, aby w trudnościach wszelkich i w chwilach radosnych ufność swoją pokładała w Jezusie Miłosiernym.

Ciebie prosimy.,.

- Za błądzących i zagubionych, aby Miłosierdzie Boże sprowadziło ich do domu Ojca.

Ciebie prosimy...

- polecajmy Miłosierdziu Bożemu naszych zmarłych, aby w domu Ojca współuczestniczyli w chwale Chrystusa Zmartwychwstałego.

Ciebie prosimy..

- Módlmy się także za nas tu obecnych, abyśmy życiem swoim w pełni wielbili Boże Miłosierdzie.

Ciebie prosimy...

Ojcze nasz /Śpiewane lub recytowane/...

Boże Najświętszy, Ojcze, Synu i Duchu Święty bądź uwielbiony w Twoim niepojętym Miłosierdziu. Bądź uwielbiony każdym naszym aktem życia, Bądź uwielbiony każdą naszą myślą. Każdym słowem. Każdym czynem. Bądź uwielbiony na tej ziemi. Bądź uwielbiony przez wszystkie wieki wieków. Amen.

5/ Błogosławieństwo

Można pobłogosławić Pismem świętym w milczeniu lub też wypowiedzieć słowa: "Niech was błogosławi Bóg Wszechmogący - Ojciec i Syn, i Duch Święty". Można też zakończyć błogosławieństwem eucharystycznym, połączonym z dodanymi odpowiednimi modlitwami.

6/ Pieśń końcowa

"Chrystus Wodzem Chrystus Królem" /Siedlecki, 511, Easultate,19/.

Kapłan wraca z Pismem św. do zakrystii.

III. O MATCE BOŻEJ MIŁOSIERDZIA

/Ks. Stanisław Hołodok/

1. Pieśń na wejście

Witaj Panno, nieustanną czią wszystkich ludzi,
choć żadnego śmiertelnego serca nie wzbudzi
Należytej dla Ciebie czci, którą święci w niebie
Błogosławiają, wychwalają z niskim pokłonem.
Schylam głowę, Cię Królową świata całego
Oglądając i witając, serca mego
Osobliwe kochanie i ukontentowanie!
Przyjm łaskawie ku Swej sławie to przywitanie,
O, cudami i łaskami Panno wsławiona.
Dobrotliwa, Szczodrobliva, bądź pochwalona,
Którą chwałą Anieli, widzi Twe twarz weseli.
Niech oglądam, jako żądam w wiecznej Cię chwale.
Amen.

2/ Słowo wstępne

Gromadzimy się, aby uczcić Maryję, Matkę Miłosierdzia. Przez Maryję możemy bowiem lepiej otrzymać Boże miłosierdzie. Matka Najświętsza jest Tą osobą - uczy sł. Boży Jan Paweł II „Która w sposób szczególny i wyjątkowy - jak nikt inny - doświadczyła miłosierdzia, a równocześnie też w sposób wyjątkowy okupiła swój udział w objawieniu się Miłosierdzia Bożego

ofiara serca". Ona więc - "... najpełniej zna tajemnicę Bożego miłosierdzia, Wie, ile ono kosztowało i wie, jak wielkie ono jest"/DiM 9/. W czasie tego nabożeństwa będziemy prosić Maryję, aby raczyła zwrócić na nas "swoje miłosierne oazy" i uczyć się od Niej postawy miłosiernej wobec bliźnich. Pomogą nam w tym: czytanie i rozważanie Pisma świętego, wspólne śpiewy i modlitwa.

3/ Pieśń

Matko Najświętsza, do serca Twego,
Mieczem boleści wskroś przeszyciego.
Wołamy wszyscy z jękiem, ze łzami
Ucieczko grzesznych, módl się za nami!
Gdzie my, o Matko, achy gdzie pójdziemy,
I gdzie ratunku szukać będziemy?
Twojego ludu nie gardź prośbami
Ucieczko grzesznych, módl się za nami.
O Matko nasza, Matko miłości.
Niechaj doznamy Twojej litości,
Bośmy okryci grzechów ranami:
Ucieczko grzesznych, módl się za nami.

4/ Czytanie I

Wprowadzenie

"Bóg jest miłością"/1J 4,8/, dlatego chce podzielić się swoim szczęściem. Powołuje do istnienia wszechświat, stwarza człowieka na obraz swój, na obraz Boga,./Rdz 1,27/. Stwórca oddaje we władanie świat człowiekowi i

chce z nim żyć w przyjaźni.. Szatan; nieprzyjaciół człowieka, zasiewa w sercach pierwszych ludzi nieufność wobec Boga Stwórcy. Dochodzi do tragedii u zaraniu dziejów. Bóg jednak zawsze "bogaty w swoim miłosierdziu"/Ef 2,4/ lituje się nad ludźmi. Szatan, istota całkowicie zła i przewrotna, zostaje przeklęty. Adam i Ewa słyszą radosną wieść o Mesjaszu. Zbawiciel,

Syn Maryi, zmiażdży głowę szatana - węża i umożliwi ludzkości powrót do Ojca.

Czytanie z Księgi Rodzaju Rdz 3,g-15

Gdy Adam zjada owoc z drzewa zakazanego, Pan Bóg zawołał na niego i zapytał go: "Gdzie jesteś?" On odpowiedział: "Usłyszałem Twój głos w ogrodzie, przestraszyłem się, bo jestem nagi, i ukryłem się". Rzekł Bóg: Któż ci powiedział, że jesteś nagi? czy może zjadłeś z drzewa, z którego ci zakazałem jeść?" Mężczyzna odpowiedział: "Niewiasta, którą postawiłeś przy mnie, dała mi owoc z tego drzewa i zjadłem". Wtedy Pan Bóg rzekł do niewiasty: •"Dlaczego to uczyniłaś?" Niewiasta odpowiedziała: Wąż mnie zwiódł, i zjadłam".

Wtedy Pan Bóg rzekł do węża: „Ponieważ to uczyniłaś, bądź przeklęty wśród wszystkich zwierząt domowych i polnych; na brzuchu będziesz się czołgał i proch będziesz jadł po wszystkie dni twego istnienia. Wprowadzam nieprzyjaźń między ciebie a niewiastę,- pomiędzy potomstwo twoje a potomstwo jej: ono zmiażdży ci głowę, a ty zmiażdżysz mu piętę".

Jdt 13,18bcde 19-20a

Refren: Tyś wielką chlubą Kościoła świętego.

Błogosławiona jesteś, córko, przez Boga, Najwyższego,
spomiędzy wszystkich niewiast na ziemi,
I niech będzie błogosławiony Pan Bóg
Stwórcą nieba i ziemi.

Refren:

Twoja ufność nie zatrze się na wieki
w sercach ludzkich wspominających moc Boga.
Niech Bóg to sprawi,
abyś była wywyższona na wieki.

Refren:

5 / Czytanie II

Wprowadzenie

Bóg miłosierny przygotował naród wybrany przez proroków na przyjście Zbawiciela. Prorocy często ukazywali Boga jako Ojca, miłującego swój lud, pochylającego się z tkliwością nad nędzą ludzką i chętnie przebaczącego żałującym za grzechy. Pełnia Bożego miłosierdzia ukazała się w Jezusie Chrystusie. Maryja dała światu Zbawiciela, przez którego my wszyscy staliśmy się przybranymi dziećmi Boga i dziedzicami nieba.

Czytanie z listu świętego Pawła apostoła do Galatów
Ga 4, 4-7

Gdy nadeszła pełnia czasu, Bóg zesłał swojego Syna, zrodzonego z niewiasty, zrodzonego pod Prawem, aby

wykupił tych, którzy podlegali Prawu, abyśmy mogli otrzymać przybrane synostwo.

Na dowód tego, że jesteśmy synami, Bóg wysłał do serc naszych Ducha Syna swego, który woła: "Abba, Ojczy" A zatem nie jesteś już niewolnikiem, lecz synem. Jeżeli zaś synem, to i dziedzicem z woli Bożej.

6/ Pieśń

Od jutrzeńki Ty jesteś piękniejsza,
blaskiem swoim wypełniasz nam ziemię.

A wśród gwiazd, co jaśnieją na niebie,
nie ma gwiazdy tak pięknej jak Ty.

Refren: Piękna Tyś jest jak słońce,
jasna nad blask księżyca.

Gwiazdy zaś najpiękniejsze
nie są piękne, jak Maryjo Ty.

Matko Boża i Matko nas ludzi,
Tyś radością jest świata całego,
Przyjmij prośby od dziecka Twojego,
Hołdy nasze, radości i łzy!

Refren:

O Dziewico najczystsza, najświętsza,
Najgodniejsza zachwyty i chwały,
Spraw, by święte i czyste się stały
Serca nasze, marzenia i sny!

Refren:

7/ Czytanie III

Wprowadzenie

Maryja wypowiadając swoje „fiat” zgodziła się być Matką Syna Bożego. Pośpiesznie udaje się do Elżbiety, aby zanieść jej radosną wieść o wypełnieniu się proroctw. Wypowiada wobec Elżbiety hymn „Magnificat”, w którym najwięcej miejsca poświęca Bożemu miłosierdziu. Dziękuje za okazywane miłosierdzie wobec ludu Izraela, wywyższenie pokornych, nasycenie głodnych dobrami, dziękuje za wierność Boga spełniającego wszystkie dane przez siebie obietnice. Matka Boża, służebnica Pańska, która pierwsza najpełniej doświadczyła Bożego miłosierdzia, zostaje w domu Elżbiety, aby jej okazać swoją miłość, służyć pomocą aż do czasu przyjścia na świat Jana Chrzciciela.

Słowa Ewangelii według świętego Łukasza

Łk 1, 39-56

W tym czasie Maryja wybrała się i poszła z pośpiechem w góry do pewnego miasta w pokoleniu Judy. Weszła do domu Zachariasza i pozdrowiła Elżbietę.

Gdy Elżbieta usłyszała pozdrowienie Maryi, poruszyło się dzieciątko w jej łonie, a Duch Święty napełnił Elżbietę. Wydała ona okrzyk i powiedziała:

"Błogosławiona jesteś między niewiastami i błogosławiony jest owoc Twojego łona. A skądże mi to, że Matka mojego Pana przychodzi do mnie? Oto, skoro głos

Twego pozdrowienia zabrzmiał w moich uszach, poruszyło się z radości dzieciątko w moim łonie. Błogosławiona jesteś, któraś uwierzyła, że spełnią się słowa powiedziane Ci od Pana".

Wtedy Maryja rzekła:

"Wielbi dusza moja Pana,
i raduje się duch mój w Bogu, Zbawcy moim.
Bo wejrzał na uniżenie swojej służebnicy.
Oto bowiem odtąd błogosławić mnie będą
wszystkie pokolenia.
Gdyż wielkie rzeczy uczynił mi Wszechmocny,
święte jest imię Jego.
A Jego miłosierdzie z pokolenia na pokolenie
nad tymi, którzy się Go boją.
Okazał moc swego ramienia,
rozproszył pyszniących się zamysłami serc swoich.
Strącił władców z tronu, a wywyższył pokornych.
Głodnych nasycił dobrami., a bogatych z niczym odprawił.
Ujął się za swoim sługą, Izraelem,
pomny na swe miłosierdzie.
Jak obiecał naszym ojcom,
Abrahamowi i jego potomstwu na wieki".

Maryja pozostała u niej około trzech miesięcy; potem wróciła do domu.

8/ Pieśń

Zdrowaś Maryjo, Boga Rodzico!
Błagamy Ciebie, święta Dziewico:
Niech łaska Twoja zawsze nam sprzyja.
Módl się za nami, zdrowaś Maryja.
Wśród czystych duchów, w obliczu Pana,
Tyś przenajświętsza niepokalana,
Jak pośród kwiatów wonna lilija,
Jak wśród gwiazd zorza, zdrowaś Maryja.
Ty, coś karmiła świata Zbawienie,
Ty nam, jak matka, daj pożywienie,
Niech brak żywności nas nie zabija,
Broń nas od moru, zdrowaś Maryja. '
Ty w całym życiu łagodna, cicha,
Daj, niech pokojem kraj nasz oddycha,
Niech duch niezgody nas nie rozbija,
Broń nas od wojny, zdrowaś Maryja.

9/ Homilia

Myśli do homilii

1. Jezus Chrystus głosi miłosierdzie Ojca, Miłosierdzie Boże, okazywane ludziom od początków ich dziejów, głoszone przez proroków w Starym Testamencie, "oznacza - jak uczy sługa Boży Jan Paweł II - szczególną potęgę miłości, która jest większa niż grzech i niewierność ludu wybranego"/DiM 4/. Miłosierna miłość Boga została nam

w pełni dana w osobie Jezusa Chrystusa. "Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne. Albowiem Bóg nie posłał swego syna po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony"/J 3,1617/. Przez całe swoje życie, czyny i słowa, Jezus uobecnia miłosierdzie Ojca wobec ludzi szczególnie wobec ubogich pozbawionych wolności, niewidomych, nie mogących dostrzec piękna otaczającego ich świata pokrzywdzonych przez niesprawiedliwość innych, wobec grzeszników.

Wreszcie Jezus objawia miłosierdzie Boże w szczytowym momencie swojej misji zbawczej w krzyżu i zmartwychwstaniu. Sprawdziły się w tajemnicy paschalnej słowa Jezusa: "Nikt nie ma większej miłości od tej gdy ktoś życie swoje oddaje za przyjaciół swoich"/J 15,13/. Pięknie mówi Ojciec Święty: "krzyż stanowi najgłębsze pochylenie się bóstwa nad człowiekiem, nad tym, co człowiek - zwłaszcza w chwilach trudnych i bolesnych - nazywa swoim losem. Krzyż stanowi jakby dotknięcie odwieczną miłością najboleśniejszych ran ziemskiej egzystencji człowieka..."/DiM 8/. Przez swoje zmartwychwstanie Chrystus zwyciężył śmierć i szatana, a nam ukazał drogę i otworzył dom Ojca. Zmartwychwstanie" stanowi końcowy znak misji mesjańskiej, znak wieńczący całokształt objawienia miłości miłosiernej w świecie poddanym złu" /DiM 8/. W krzyżu i Zmartwychwstaniu

mamy nadzieję, że my, dzieci Boże, będziemy do naszego Ojca podobni, "bo ujrzymy (Go takim, jaki jest")/1J 3,1-2/.

2. Maryja Matka Miłosierdzia na kartach Pisma Świętego.

Maryja - "jak nikt inny - doświadczyła miłosierdzia, a równocześnie też w sposób wyjątkowy okupiła swój udział w objawieniu się miłosierdzia Bożego ofiarą serca"/DiM 9/. "Ofiara serca" Maryi rozpoczęła się od Zwiastowania i była składana ciągle, aż swój punkt kulminacyjny osiągnęła na Kalwarii. Jakże jest bliska nam Maryja poprzez swoje życie. Maryja decydując się być Matką Boga, decydowała się na ofiarę, na, cierpienie, bo przecież знаła los cierpiącego Sługi Jahwe z księgi proroka Izajasza. Cierpiała, gdy nie mogła wytłumaczyć Józefowi, że to, co się w Niej poczęło, "z Ducha Świętego jest"/Mt 1,20/. Będąc prawdziwą Matką bardzo musiała przeżywać ten fakt, że właśnie dla Jej dziecka, dla Syna Bożego, tak oczekiwanego, "nie było... miejsca w gospodzie" /Łk 2,7/. Boży Syn urodził się w miejscu przeznaczonym dla zwierząt, położono Go w żłobie.

"Oto Ten przeznaczony jest na upadek i na powstanie wielu w Izraelu"/Łk 2,34/ - powiedział Symeon, patrząc na Dzieciątko. To mogło cieszyć Maryję i Józefa, zresztą oboje "dziwili się temu, co o Nim mówiono"/Łk 2,33/. Starzec Symeon powiedział też wtedy do Maryi: "A Twoją duszę miecz przeniknie, aby na jaw wyszły zamysły serc

wielu"/Łk 2,35/. Matka Najświętsza żyła tą świadomością i lękała się o los Syna. Już z Betlejem trzeba było uciekać do Egiptu, bo Herod miał szukać Dziecięcia, aby Je zabić /Mt 2,13 15/. Pobyt dwunastoletniego Jezusa w świątyni, Jego zagubienie i z tym związane cierpienie Maryi. "Synu, czemuś nam to uczynił? Oto ojciec Twój i ja z bólem serca szukaliśmy Ciebie"/Łk 2,48/.

Matka Najświętsza, jak każda matka cieszyła się z działalności misyjnej swojego Syna, z jego nauki i cudów. Spotykała na pewno życzliwych ludzi, jak owa kobieta, która w zachwycie powiedziała: "Błogosławione łono, które Cię nosiło i piersi, które ssałeś"/Łk 11,27/. Wyczuwała matczynym sercem niebezpieczeństwo grożące Jej Synowi, widziała wrogich Mu. ludzi. Była świadkiem wydarzenia w Nazarecie, gdzie nie zrozumieli Chrystusa, nie przyjęli Go, ale "wyrzucili z miasta i wyprowadzili aż na stok góry, na której ich miasto było zbudowane, aby Go strącić"/Łk 4,29/.

„Ofiara serca" Maryl złączyła się z ofiarą Chrystusa w Wielki Piątek u stóp krzyża. Ktoś trafnie powiedział jeśli się chce poznać wielkość naszych grzechów i ogrom cierpienia Najświętszej Dziewicy, trzeba popatrzeć na XIII stację Drogi Krzyżowej - oto Matka trzyma martwe ciało Syna.

Całe życie Matki Najświętszej było jedną wielką służbą Bogu i ludziom. Ona, która tak wiele otrzymała od

Pana, chciała też wiele dać od siebie. Tak jak Jej Syn służy ludziom.

Spiesz do Elżbiety, żeby jej zanieść radosną wierc o Zbawicielu, ale też idzie tam, ażeby przez trzy miesiące pomagać w zwyczajnych, domowych sprawach. Na Jej prośbę Jezus uczynił cud przemiany wody w wino w Kanie i dzięki Niej radość nowożeńców nie została zmacona.

Przed śmiercią Jezus polecił swojej Matce w opiekę św. Jana, a w nim nas wszystkich. "Niewiasto, oto syn Twój"/J 19,26/. Gdy na krzyżu umierał Chrystus, rodził się Kościół, nowa rodzina dzieci Bożych. Matka Chrystusa została Matką Kościoła, Matką każdego z nas.. Obecna w Kościele spiesz swoimi dziećmi z pomocą.

Apostołowie, zamknięci w obawie przed Żydami, oczekują na dar Ducha Świętego. Jest z nimi Matka Najświętsza, umacnia ich nadzieję i trwa z młodym Kościołem na modlitwie /Dz 1,1214/.

Postawa służebna Maryi wobec Boga i ludzi, Jej "ofiara serca" potwierdza prawdę, że Ona "najlepiej zna tajemnicę Bożego miłosierdzia. Wie, ile ono kosztowało i wie, jak wielkie ono jest"/DiM 9/. I dlatego Maryję, Matkę Ukrzyżowanego, ale Zmartwychwstałego Pana, możemy nazywać Matką Miłosierdzia.

2. 2. Nasza postawa wobec Matki Miłosierdzia.

Miłosierna miłość Boża, będąca udziałem serca Maryi, nie pozostaje w dalszym ciągu przez Nią objawiać

się ludziom w dziejach Kościoła i świata /por. DiM 9/. Kościół wierzy, że Maryja, chociaż wzięta do nieba "... nie zaprzestała tego zbawczego zadania, lecz poprzez swoje wstawiennictwo ustawicznie zjednuje nam dary zbawienia wiecznego. Dzięki swej macierzyńskiej miłości opiekuje się braćmi Syna swego, pielgrzymującymi jeszcze i narażonymi na trudy i niebezpieczeństwa, póki nie zostaną doprowadzeni do szczęśliwej ojczyzny"/KK 62/.

Chrześcijanie od początku byli świadomi, że dzięki wstawiennictwu Maryi mogą uzyskać Boże miłosierdzie. Zwracali się więc do Niej jako do Matki Miłosierdzia.

Na naszych ziemiach Maryja, jako Pani Miłosierdzia, jest czczona od przeszło 300 lat w Ostrej Bramie. Kult jej stał się bardzo żywy szczególnie w czasie zaborów. Pięknie oddaje urok i znaczenie sanktuarium ostrobramskiego J.I.Kraszewski w swoim opisie. "Piękne to nabożeństwo, przypomina jeszcze dawne lata wiary i zaufania w Opatrzności, przypomina wieka. szczęśliwsze, które już nie powrócą, bo dziś świat się śmieje z tego, przedczem wczoraj klękał. Wieczorem, gdy tylko jedna lampka płonie przed obrazem, a w mieście cicho i z dala słychać tylko turkot oddalonych powozów, gdy żebrak tu klęczy i modli się jeszcze; jest jakiś urok tajemniczy,. który na widok kaplicy przejmuje, nawet najmniej usposobionych do przyjęcia religijnych wrażeń. Tu można najlepiej wówczas się modlić; i zdaje się, że ten obraz wznoszący się ponad miastem, z założonymi rękoma

błagający za nas Boga, poda modlitwę wyżej i uprosi jej skutek! Przychodzą też wieczorem ci, którzy we dnie miejsca nie znaleźli lub dla zgiełku modlić się nie mogli, klękają z odkrytą głową i szepczą cichy pacierz, który nieraz przerywa śpiewka jakiegoś ulicznika lub okropny głos kobiety! Widziałem tu nieraz płaczących, widziałem ubogich, którzy grosz wdowi kładli do zawieszanej na łańcuchu skarbony widziałem tu więcej nabożnych niż we wszystkich razem kościołach; jest to bowiem ulubiona nie-szczęśliwych, strapionych, a jeszcze nie zepsutych ucieczka"/Wilno od początków jego do roku 1750.T.2.Wilno 1841 s.405-406/.

Tak jak dawniej i dzisiaj wielu pielgrzymuje do Ostrej Bramy i do wizerunków Matki. Miłosierdzia w licznych naszych świątyniach.

Co mamy robić my?

Odczuwamy często ciężar życia, dręczy nas niepokój, cierpienia są naszym udziałem, jesteśmy obciążeni grzechami, nieraz tracimy nadzieję. Szukamy ukojenia, wsparcia, przebaczenia i pokoju. Papież Paweł VI modlił się: „Królowo Miłosierdzia Maryjo, usłysz jęk cierpiących, krzyk uciśnionych, błagania głodnych i łaknących sprawiedliwości i wyjednaj im złagodzenie cierpień, uznanie praw, osiągnięcie upragnionej prawdziwej wolności"/8 grudnia 1975 r./.

Wierzący że Maryja jest Tą, która zawsze wysłuchuje uciekajmy się do Niej w modlitwie za nas samych i za

innych. Ona przybliży nam Jezusa i Jego miłosierdzie. Niech z prośbą do Niej łączy się też dziękczynienie za otrzymane dary.

Chcąc jeszcze bardziej uczcić Maryję i zasłużyć na Boże miłosierdzie, starajmy się naśladować Ją w Jej postawie służebnej, bo przecież "miłosierni, miłosierdzia dostąpią"/Mt 5,7/, a wiara bez uczynków jest martwa /Jk 2,26/. Na tamten świat pójda za nami jedynie nasze dobre szyny /Ap 14,13/. One będą nas bronić bo Jezus mówi: "wszystko, co uczyniliście jednemu z tych braci moich najmniejszych, mnieście uczynili"/Mt 25,40/. Niech więc nasze serca, oczy i dłonie będą otwarte na potrzeby bliźnich, a wtedy Maryja osłoni nas płaszczem swojego miłosierdzia.

10/ modlitwa powszechna

Wstęp

Oddając cześć Najświętszej Maryi Pannie, Matce Miłosierdzia, za Jej wstawiennictwem skierujmy nasze prośby do Boga.

- Módlmy się za Kościół Boży, aby pod macierzyńską opieką Maryi rozdzielał swoim dzieciom skarby miłosierdzia.

- Módlmy się za Ojca Świętego i za wszystkich biskupów, aby umacniali chrześcijan w nadziei w miłosierdzie Boże.

- Módlmy się za Naród polski, aby wsparty pomoc~ Bogarodzicy, odrodził się moralnie i spełniał czyny miłosierdzia względem ducha i ciała.

- Módlmy się za wszystkich cierpiących, uciśnionych i pragnących sprawiedliwości, aby otrzymali pokrzepienie od Matki Miłosierdzia.

- Módlmy się za zmarłych, aby Bóg w swoim miłosierdziu obdarzył ich radością życia wiecznego.

- Módlmy się za nas samych, abyśmy wpatrzeni w przykład Matki Miłosierdzia okazywali z Jej pomocą miłosierdzie ludziom.

Modlitwa

Panie, okaż pomoc swojemu ludowi, aby oddając cześć Najświętszej Maryi Pannie, Matce Miłosierdzia, za Jej wstawiennictwem uzyskał Twoje miłosierdzie.

Przez Chrystusa Pana naszego. Amen.

11/ Pieśń na zakończenie

O JASNOSCI

O Jasności i Światłości nieba całego! Rodzicielko, Karmicielko, Stwórcy Swojego! Któż okiem niezmrudzonym godzien patrzeć stworzonym

W Twarz nad słońce jaśniejące Twego Oblicza. Ja uznawam i wyznawam niegodność moją. Patrząc w święte, niepojęte oblicze Twoje Oczyma śmiertelnymi, grzechami zaćmionymi, Które święci w niebo wzięci widzą z zdumieniem. Więc śmiertelnym, skazitelnym nie mogąc

okiem W Twą osobę i ozdobę patrzeć mym wzrokiem.
Niech w niebie oglądami czego usilnie żądam Cię na
wieki, gdy powieki zawre śmiertelne. Amen.